

கடவுள் துணை.

அருணகிரிநாதர்

அருளிச்செய்த

திருப்புகழ்.

இவை.

தோட்டிக்கலை

சுப்பிரமணியப் பிள்ளையவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டு,

— — — — —

சுத்தமான]

Acc. No. 16169

சென்னை - சூளை,

ஸன் ஆப் இந்தியா பிரஸ்ஸில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1910.

விலை]

[அணை 4.

செ-14. ஆரிமுத்துமேஸ்திரிதெருவு வேப்பேரி மதராஸ்.

கடவுள் துணை.

திருப்புகழ்.

பிரபந்தச் சிறப்பு.

நெரிசை வேண்பா.

எல்லாரு ஞானத் தெளிஞரே சேளீர்சொல்
கல்லெல்லா மாணிக்கக் கல்லாமோ—பொல்லாக்
கருப்புகழைக் கேட்குமோ கானமயில் விரன்
திருப்புகழைக் கேட்குஞ் செவி.

கலி-விருத்தம்.

திருப்புகழ் படிக்குமவர் சிந்தைவலு வாலே
ஒருத்தரை மதிப்பதிலே யுன்றனரு ளாலே
பொருப்பரை மிகப்பொருது வென்றுமயின் மீதே
தரித்தொரு திருத்தணிகை நின்றபெரு மாளே.

எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியச் சந்தவிருத்தம்.

ஏறுமயி லேறிவினை யாடுமுக
யீசனுடன் ஞானமொழி பேசுமுக
கூறுபடி யார்கள்வினை தீர்க்குமுக
ஞன்றுருவ வேல்வாங்கி நின்றமுக
மாறுபடு ஞாரை வதைத்தமுக
வள்ளியை மணம்புணர வந்தமுக
ஆறுமுக மானமொரு னீயருளல்
ஆகியரு ஞாசல மமர்ந்தபெரு

மொன்றே
மொன்றே
மொன்றே
மொன்றே
மொன்றே
மொன்றே
வேண்டும்
மாளே.

விநாயகர்துதி.

1 தத்தன தனதன தத்தன தனதன
தத்தன தனதன—தனதான.

சைத்தல நிறைகனி யப்பமொ டவல்பொரி
கப்பிய கரிமுக னடிபேணிக்
சுற்றிடு மடியவர் புத்தியி னுறைபவர்
கற்பக மெனவினை கடிதேகு
மத்தமு மதியமும் வைத்திடு மான்மகன்
மற்பொரு திரள்புய மதயானை
மத்தள வயிறனை யுத்தமி புதல்வனை
மட்டவிழ் மலர்கொடு பணிவேளை
முத்தமி முடவினை முற்படு கிரிதனின்
முற்பட வெழுதிய முதல்வோனை
முப்புர மெரிசெய்த வச்சிவ னுறைதர
மச்சது பொடிசெய்த வதிதீர
வத்துய ரதுகொடு சுப்பிர மணிபடு
மப்புன மதனிடை யிபமாகி
யக்குற மகளுட னச்சிறு முருகனை
யக்கண மணமருள் பெருமானே.

சுப்பிரமணியர்-துதி.

2 தத்தத்தன தத்தத்தனதன
தத்தத்தன தத்தத்தனதன
தத்தத்தன தத்தத்தனதன—தனதான.

முத்தைத்தரு பத்தித்திருநகை
யத்திக்கிறை சத்திச்சாவண
முத்திக்கொரு வித்துக்குருபா னெனவோது

முக்கட்பர மற்குச்சுருதியின்
 முற்பட்டது கற்பித்திருவரு
 முப்புத்துமு வர்க்கத்தமரரு மடிபேணப்
 பத்துத்தலை தத்தக்கணைதொடு
 மொற்றைக்கிரி மற்றைப்பொழுதொரு
 பட்டப்பகல் வட்டத்திகிரியி விரவாகப்
 பத்தற்கிர தத்தைக்கடவிய
 பச்சைப்புயன் மெச்சித்தருபொருள்
 பட்சத்துடன் ரட்சித்தருளுவ தொருநாளே
 தித்தித்திசை யொக்கப்பரிபுர
 நிர்த்தம்பதம் வைத்துப்பயிரவி
 திக்கொக்கந டிக்கக்கழுகொடு கழுகாடத்
 திக்குப்பரி வட்டக்கலைகொடு
 சிதரப்பவு ரிக்குத்திருதிரு
 திக்குத்திரு திக்குநிகடக மெனவோதுங்
 கொத்துப்பறை கொட்டக்களமிசை
 குக்குக்கு குக்குக்குகு
 குத்திப்புதை புக்குப்பிடியென முதுகுகை
 கொட்புற்றெழு நட்புற்றவுணரை
 வெட்டிப்பலி யிட்டுக்குலகிரி
 குத்துப்பட வெற்றிப்பொரவல் பெருமானே.

— — — — —
 திருப்பரங் கிரி.

3 தனத்தனந்தன தனதனதனதன
 தனத்தனந்தன தனதனதனதன
 தனத்தனந்தன தனதனதனதன—தனதான.

அருக்குமங்கையர் மலரடிவருடியுங்
 கருத்தறிந்தபி னரைதனிலுடைதனை
 யலிழ்த்துமங்குள வரசிலைதடவியு மிருதோளும்

நனைத்துமங்கையி னடிதொருநகமெழ
வுதட்டைமென்றுப லிடுகுறிகளுமிட
வடிக்களந்தனின்மயில்குயில்புறவென மிகவாய்விட்

டுருக்குமங்கியின் மெழுகெனவுருகிய
சிரத்தைமிஞ்சிடு மனுபவமுறுபவ
முலக்கையின்கனிநிகரெனவிஸ்சிய முலைமேல்வீழ்ந்

துருக்கலங்கிமெ யுருகிடவமுதுகு
பெருத்தவுந்தியின் முழுசுமெயுணர்வற
வுழைத்திடுங்கன கலவியைமகிழ்வது தவிர்வேனோ

இருக்குமந்திர மொழிவகைமுனிபெற
வுரைத்தசுப்பிரம சரவணபவசுக
விதத்தவிங்கித மிலகியவறுமுக வெழில்வேளென்

றிலக்கணங்களு மியலிசைகளுமிக
விரிக்குமட்பல மதுரிதகவிதனை
யியற்றுசெந்தமிழ்விதமொடுபுயமிசை புனைவோனே

செருக்குமட்பல மிசைதனிலசைவற
நடித்தசங்கார் வழிவழியடியவர்
திருக்குருந்தடி யருள்பெறவருளிய குருநாதர்

திருக்குழந்தையு மெனவவர்வழிபடு
குருக்களின்றிற மெனவருபெரியவ
திருப்பரங்கிரி யுறைபவசரவண பெருமானே.

4 தனத்தனந்தன தனதனதனதன
தனத்தனந்தன தனதனதனதன
தனத்தனந்தன தனதனதனதன—தனதான.

கருக்குமஞ்சன விழியிணைபயில்கொடு
நெருக்கிநெஞ்சற வெறிதருபொழுதொரு
கனிக்குளின்கவை யமுதுகுமொருசிறு நகையாலே

களக்கொடுங்கவி வலைகொடுவிசிறியெ
மனைக்கெழுந்திரு மெனமனமுருகெவார்
கவற்சிகொண்டிடமனைதனிவழகொடு கொடுபோகி

நறைத்தபஞ்சனை மிசைதனின்மனமுற
வளைத்தனத்தனி னிணைமுலையெதிர்பொர
நகத்தழுந்திட வழிதழ்பெருகிய மிடறாதே

நடித்தெழுங்குரல் குழுகுழுகுவென
விசைத்துநன்கொடு மனமதுமறுகிட
நழுப்புநஞ்சன சிறுமியடியரற வருள்வானே

நிறைத்ததெண்டிரை மொகுமொகுமொகுவென
வுரைத்தகஞ்சளி முடிநெறுநெறுவென
நிரைத்தவண்டமு கடுகெடுகெடுவென வரைபோலும்

நிவர்த்ததிண்கழ னிசொருநொடு
சிரக்கொடுங்குவை மலைபுரைநரவிரு
நிணக்குழம்பொடு குருதிகள்சொரிநர வடுதீர

நிறற்குங்குழ லுமையவளருளுறு
புழைக்கைமும்மத கயமுசமிகவுள
சிவக்கொழுந்தெனகணபதியுடன்வரு மிளையோனே

சினத்தொடுஞ்சம னுதைபடநிறுவிய
பரற்குளன்புறு புதல்வநன்மணியுரு
திருப்பரங்கிரி தனிலுறைசாவண பெருமானே.

5 தனதந்தன தந்தனதந்தன
தனதந்தன தந்தனதந்தன
தனதந்தன தந்தனதந்தன—தனதரின.

சுருவும்படி வந்தனனிங்கித
மதனென்றிடு மம்புலியுஞ்சடு
தழல்கொண்டிடு மங்கையர்கண்களின் வசமாகி

அ

திருப்புகழ்.

சயிலங்களு மன்றல்பொருந்திய
பொழிவின்பயில் தென்றலுமொன்றிய
தடவஞ்சுனை துன்றிபெழுந்திடு

திறமான-

இரவும்பக லன்றியுநின்றிடு
குயில்வந்திசை தந்தனவென்றிட
விருகண்கள்து யின்றிடவன்றியு

மயலான-

விவனெஞ்சுப தனபதனென்றிடு
முடல்கொண்டிவ ருந்தியவஞ்சக
அரினியுன்றன்ம லர்ந்திலகும்பத

மடைவேனே.

திருவென்றில்லி ளங்கியவண்டர்கள்
மனையின்றியி ருண்டவனெண்டிசை
திசுமும்புகழ்கொண்டவன்வண்டமிழ் பயில்வோர்பின்

திரிகின்றவன் மஞ்சநிறம்புனை
பவன்மிஞ்சுது றங்கொள்வென்றடல்
செயதுங்கழு குத்தன்மகிழ்ந்தருள்

மருகோனே

மருவுங்கட றுந்துமியுங்குட்
முழுவங்களுக்கு மின்மிகுனென்றிட
வயமொன்றிய செந்திலில்வந்தருள்

முருகோனே

மதியுங்கதி ரும்புயலுந்தின
மறுகும்படி யண்டமில்ங்கிட
வளர்கின்ற பாங்கிரிவந்தருள்

பெருமானே.

6 தனத்தனந் தந்ததான
தனத்தனந் தந்ததான
தனத்தனந் தந்ததான—தனதான.

வரைத்தடங் கொங்கையாலும்

வளைப்படுஞ் செங்கையாலு

மதித்திடுங் கொண்டையாலு

மனைவோரும்

திருப்புகழ்.

கூ

- வடுப்படுந் தொண்டையாலும்
விளைத்திடுஞ் சண்டையாலு
மருட்டிடுஞ் சிந்தைமாதர்
வசமாகி
- எரிப்படும் பஞ்சுபோல
மிகக்கெடுந் தொண்டனேனு
மெனப்படின் தொந்தவாரி
கரையேற
- விசைத்திடுஞ் சந்தபேத
மொலித்திடுந் தண்டைகுழு
மிணைப்பதம் புண்டரீக
மருள்வாயே
- சுரர்க்குவஞ் சஞ்செய்ஞான்
விளக்கிரொளஞ் சம்மதோடு
துளக்கெழுந் தண்டகோள
மளவாகத்
- தூரத்தியன் றிந்தரலோக
மழித்தவன் சம்பரதாயஞ்
சுடப்படுஞ் சண்டவேலை
விடுவோனே
- செருக்கெழுந் தும்பர்சேனை
துளக்கவென் றண்டமுடுந்
தொனித்திடுஞ் சங்கபாணி
மருகோனே
- கிளைப்புனஞ் சென்றுலாவு
குறத்தியின் னன்பராகுந்
திருப்பரங் குன்றமேவு
பெருமானே.
7. தனனதந்த தத்தத்தனந்த
தனனதந்த தத்தத்தனந்த
தனனதந்த தத்தத்தனந்த—தனநான.
- கருவடைந்து பத்துற்றதிகள்
வயிரிருந்து முற்றிப்பயின்று
கடையில்வந்து தித்திக்குழத்தை
வடிவாகி

கருவியங்கெடுத்துச்சுரந்த
 முலையருந்தி விக்கிக்கிடந்து
 கதறியங்கை கொட்டித்தவழ்ந்து நடமாடி
 அரைவடங்கள் கட்டிச்சதீங்கை
 பிடுகுதம்பை பொற்கட்டிதண்டை
 யவையணிந்து முற்றிக்கிளர்ந்து வயதேறி
 யரியபெண்க ணட்பைப்புணர்ந்து
 பினியுமுன்று சுற்றித்திரிந்த
 தமியனுன்க்ருபைச்சித்தமென்று பெறுவேனோ
 இரவியிந்தரன் வெற்றிக்கிரங்கி
 னரசரென்று மொப்பற்றவுந்தி
 பிறைவனெண் கினக்கார்த்தனென்று நெடுநீல
 னெரியனும்ம ருத்துச்சிறந்த
 வனுமனென்று மொப்பற்றவண்ட
 ரெவருமந்தி வார்க்கத்தில்வந்து புனமேவ
 அரியதன்ப டைக்கார்த்தனென்று
 டசுரார்தன்கி னைக்கட்டைவென்ற
 வரிமுருத்தன்மெய்ப்பித்தபண்பின் டருகோனே
 யயனையும்ப டைத்துச்சினந்து
 வலகமும்ப டைத்துப்பரிந்து
 வருள்பரங்கி ரிக்குட்சிறந்த பெருமானே

8 தந்தனந் தந்தன
 தந்தனந் தந்தன
 தந்தனந் தந்தன—தனதான.

மன்றலங் கொந்துமிசை
 தந்தனந் தந்தவென
 வண்டினங் கண்டுதொடர் குழன்மாதர்

மண்டிடுந் தொண்டையமு

துண்டுகொண் டன்பின்மிக

வம்பிடுந் சும்பகன

தன்மார்பின்

ஓன்றவம் பொன்றவிழி

கண்டவங் கங்குழைய

வுந்தியென் கின்றமடு

விழுவேளை

யுன்சிலம் புங்கனக

தண்டையுங் கிண்கிணியு

மொண்கடம் பும்புனையு

மடிசேராய்

பன்றியங் கொம்புகம

டம்புயங் கஞ்சரர்கள்

மண்டையென் பங்கமணி

பவர்சேயே

பஞ்சரங் கொஞ்சுகிளி

வந்திருந் தைந்துகர

பண்டிதன் தம்பியெனும்

வயலூரா

சென்றுமுன் குன்றவர்கள்

தந்தபெண் கொண்டுவுளர்

சண்பகம் பைம்பொன்மலர்

செறிசோலை

திங்களும் செங்கதிரு

மங்குலுந் தங்குமுயர்

தென்பரங் குன்றிலுறை

பெருமானே.

திருச்செந்தில்.

9 தனனதானன தந்தனதந்தன

தனனதானன தந்தனதந்தன

தனனதானன தந்தனதந்தன—தனதான.

கமலமாதாம ருந்ததியுந்துதி

செயவொணாதம டந்தையர்சந்தன

களபசிதள கொங்கையிலங்கையி.

விருபோதே

கூஉ

திருப்புகழ்.

களவுநூல்தெரி வஞ்சனைபஞ்சன
 விழியின்மோகித கந்தசுகந்தரு
 கரியவோகியி லிந்துமுகந்தனின் மருளாதே
 அமலமாகிய சிந்தையடைந்தகல்
 தொலைவிலாதவ றம்பொருளின்பமு
 மடையவோதியுணர்ந்துதணிந்தபி னருள்தானே
 யறியுமாறுபெ றும்படியன்பினி
 னினியநாதசி லம்புபுலம்பிடு
 மருணவாடக கிண்கினிதங்கிய வடிதாராய்
 குமரிகாளிப யங்கரிசங்கரி
 கவுரிநீலிப ரம்பரையம்பிகை
 குடிக்கோகினி சண்டினிகுண்டலி யெமதாயி
 குறைவிலாளுமை மந்தரியந்தரி
 வெருவிதாகடி சுந்தரிதத்தருள்
 குமாழுஷித குந்தியவைவந்தர கணராயன்
 மமவிநாயக னஞ்சமிழ்கஞ்சகி
 யணிகஞானன னின்பனொரம்புலி
 மவுலியானொரு சிந்தயுகந்தரு விளையோனே
 வளரும்வாழையு மஞ்சளாமிஞ்சியு
 மிடைவிடாதுநெ ருங்கியமங்கல
 மகிமைமாநகர் செந்திலில்வந்தருள் பெருமானே.

10 தனதனன தந்ததந்தன

தனதனன தந்ததந்தன

தனதனன தந்ததந்தன—தனதான.

இருகுழையெ றிந்தகொண்டைக
 ளொழிகுமி முடர்ந்துவுந்திட*
 வினைசிலைநெ ரிந்தெழுந்திட

வணைமீதே

* (ஞாழிழியிடந்துலங்கிட) எனவும் பாடல்.

திருப்புகழ்.

கந்.

யிருளளக பந்திவஞ்சியி
 னிருகலையு டன்குலைந்திட
 விதழமுத ருந்துசின்கியின் மனமாய
 முருகொடுக லந்தசந்தன
 மளறுபடு குங்குமங்கமழ்
 முலைமுகடு கொண்டெழுந்தொறு முருகார
 முழுமதிபு ரந்தசிந்தர
 வரிவையரு டன்கலந்திடு
 மறிவிலன லம்பிறந்திட வருள்வாயே
 எரிவிடரி மிரந்தகுஞ்சியி
 னிலவொடுவெ முந்தகங்கையு
 மிதழியொ டணிந்தசங்கரர் களிகூரு
 மிமையவர்த ருங்கருங்குயில்
 மாகதரி றந்தருங்கிளி
 நெனதுயிரெ னுந்த்ரியம்பிகை பெருவாழ்வே
 அரைவடம லம்புகிண்கிணி
 பரிபுரநெ ருங்குதண்டைக
 ளணிமணிச தங்கைகொஞ்சிட மயின்மீதே
 யகம்கிழவு கொண்டிசந்ததம்
 வருகுமர முன்றிவின்புற
 வலைபொருத செந்தில்தங்கிய பெருமானே.

11. தந்ததானன தானன தந்ததானன தானன
 தந்ததானன தானன—தனதான.

வெஞ்சரோருக மோகடு நஞ்சமோகய லோடுடு
 வின்பசாகர மோவடு வகிரோமுன்
 வெந்துபோன புராதன சம்பராபு ராரியை
 வென்றசாயக மோதரு வினையோக்

ணஞ்சமோயம தூதுவர் நெஞ்சமோவெனு மாமட
 நங்கைமாதர்ப யோதா மிகமுழங்கி
 சங்கையோவிரு கூதள கந்தமாலிகை தோய்தரு
 தண்டைசேர்கழ லீவது மொருநாளே
 பஞ்சபாதக தாருக தண்டனீற்றெழ வானவர்
 பண்டுபோலம ராபதி குடியேற
 பங்கயாசனர் கேசவ ரஞ்சலேயென மால்வரை
 பங்கரீழெற வேல்விடு மிளையோனே
 செஞ்சடாடலி மீமிசை கங்கைமாதவி தாதகி
 திங்கள்சூடிய நாயகர் பெருவாழ்வே
 செண்பகாடலி யாகிய துங்கமாமதில் சூழ்தரு
 செந்தின்மாநகர் மேலிய பெருமாளே.

12. தனனதனதன தனதனதனதன
 தனனதனதன தனதனதனதன
 தனனதனதன தனதனதனதன—தனதான.

களபமொழுகிய புளகிதமுலையினர்
 கடுவுமமீர்தமும் விரவியவிழியினர்
 கழுவுசரியழ கொழுகியகுழலின ரெவ்ரோடும்
 கலகமிகெய லெறிசூழைவிரகியர்
 பொருளிலிளைஞரை யழிபடுமொழிகொடு
 தளரலிபெவர் தெருவினிலெவரையு நகையாடிப்
 பிளவுபெறலதி லளவளவொழுகியர்
 நடைபிலுடையினி லழகொடுதிரிபவர் [வோடே
 பெருகுபொருள்பெறி லமளியிவிதமொடு சூழை
 பிணமுமண்பவர் வெறிதருபுன லுணும்
 வசவவனிகையர் மிடு கொடுமண்பவர்
 பெருமையுடையவ ருறவினைவிடவருள் புரிவாயே

அனையிறுறைபுலி பெருமகவயிறது
 பசுவினிறைமுலை யமுதுணாநிறைமகள்
 வசுவனொடுபுலி முலையுணமலையுட னுருகாரீ
 ளடவிதனிறுள வுலகைகள் தளிர்ந்திட
 மருளமதமொடு களிறுகள் பிடிபட
 னகலவெளியுயர் பறவைகணிலம்வர விரல்சேரேழ்
 தொகைகள் விடுகழை விரன்முறைதடவிய
 விசைகள் பலபல தொனிதருகருமுகில்
 சுருதியுடையவ னெடியவன் மனமகிழ் மருகோனே.
 துணைவகுணதர சரவணபவநம
 முருககுருபர வளரறுமுககுசு
 துறையிலகையெறி திருநகருறைதரு பெருமாளே.

13. தந்தனதந் தந்தனதான
 தந்தனதந்—தனதான.

கன்றிவருளே குங்குமபடர்
 கஞ்சமலர்மேவு முலைகாட்டிக்
 கங்குல்செறிகேச நின்றகுலையாமை
 கண்கள்கடைகாட்டி விலைகாட்டி
 நன்றுபொருடது வென்றுவிலைபேசி
 நம்பிவிடுமாத ருடனாட்ட
 நஞ்சுபுகிதேரை யங்கமதுவாக
 நைந்துவிடுவேனுக் கருள்வாயே
 குன்றிமணிபோல செங்கண்வரிநாகம்
 கொண்டபடம்வீச மணிகூர்வாய்
 கொண்டமயிலேறி குன்றியடிமோதி
 சென்றவடிவேலைக் கொடுபோர்செய்

மன்றல்கமழ்பூதற் தெங்குதிரள்சோலை

வண்டெடவாவி

புடைகுழ

மந்திரடமாடுஞ் செந்தில்கார்மேவு

மந்தகரகாலப்

வெருமாளே.

14 தனத்தந்தானன தானனதானன

தனத்தந்தானன தானனதானன

தனத்தந்தானன தானனதானன-தனதான.

அனிச்சங்கார்முகம் வீசிடமாசறு

துவட்பஞ்சாதன டாகம்விடாமட

வனத்தின்றாவிசுலாவிபசிறடி

மடமான

ரருக்கன்போலொளி வீசியமாமர

கதப்பைம்பூணணி வார்முலைமேன்முக

மழுத்தும்பாவிபெனையிடேறிட

நெறிதாராய்

வினைச்சண்டாளனை வினைநீனிதி

தனைக்கண்டாணவ பாணநிர்முடனை

விடக்கன்பாய்துகர்பாழ்நையேயார்மொழி

பகராநே

விகற்பங்குறிடு மோகவிசாரனை

யறத்தின்பாலொழு காதமுதேவியை

விழித்துன்பாதுகை நீதநானருள்

பெறுவேனே

முனைச்சங்கோலிடு நீலமகோததி

யடைத்தஞ்சாதவி ராவணநீன்பல

முடிக்கன்றோர்கணையேவுமிராகவன்

மருகோனே

முனைக்குஞ்சித நிலாவொடுபாய்விரி

திரைக்கங்காநதி தாதகுகவிள

முடிக்குஞ்சேகார் பேருளால்வரு

முருகோனே

தினைச்செங்கானக வேடுவரானவர்
தினைத்தந்தோவென வேகணியாகிய
திறற்கந்தாவளி நாயகிகாமுறு மெழில்வேலா
சிறக்குந்தாமறை யோடையின்மேடையில்
நிறக்குஞ்சூல்வளை பால்மணியீசிய
திருச்செந்தூர்வரு சேவகனேசார் பெருமானே.

திருப்பழநிமலை.

15 தன்னதன தானதந்த தன்னதனதானதந்த
தன்னதனதானதந்த—தனதான.

கருவினுரு வாகிவந்து வயதளவி லேவளர்ந்து
கலைசுள்பல வேதெளிந்து மதனாலே
கரியகுழன் மாதர்தங்க ளடிசுவடு மார்புதைந்து
கவலைபெரி தாகிரெளந்து மிகவாடி
அரகாசி வாயவென்று தினமுமினை யாமனின்று
மறுசமய நீதியொன்று மறியாம
லசனமிடு வார்கடங்கள் மனைகடலை வாசனின்று
மனுதினமு நாணமின்றி யழிவேனோ
உரகபட மேல்வளர்ந்த பெரியபெரு மாளரங்க
ருலகளவு மான்மகிழ்ந்த மருகோனே
வுபயகுல தீபவங்க விருதுகவி ராஜசிங்க
முறைபுகழி யூரிலன்று வருவோனே
பரவமனை மீதிலன்று ஒருபொழுது துதுசென்ற
பரமனரு ளால்வளர்ந்த குமரேசா
புகையசுரர் சேனைகொன்றுவமார்சிறைமீளவென்று
பழனிமலைமீதினின்ற பெருமானே.

16 தனதன தத்ததானன
தனதன தத்ததானன
தனதன தத்ததானன-தனதான.

கதியைவி லக்குமாதர்கள்
புதியவி ரத்தினபூஷண
கனதன வெற்புமேன்மிகு மயலான

கவலைம னத்தனாடுறு
முனதுப்ர சித்தமாகிய
கனதன மொத்தமேனியு முகமாதும்

அதிபல வச்ரவாகுவு
மயினுனி வெற்றிவேலையு
மரவுபிடித்ததோகையு முலகேழு

மதிரவ ரம்மகோழியு
மடியவர்வ முத்துவாழ்வுறு
மபிநவ பத்மபாதமு மறவேனே

இரவிசு லத்திராசத
மருவியெ திர்த்துவிழ்கடு
ரணமுக சுத்தவீரிய குணமான

விளையவ னுக்குநீண்டமுடி
யரசது பெற்றுவாழ்வுற
இரதந டத்துராகவன் மருகோனே

பதினொரு ருத்திராதிகள்
திகழவி ளக்குமானிகை
பரிவொடு நிற்குமீசரர் சுரலோகம்

பரிமள கற்பகாடவி
யரியனி சுற்றுபூவுதிர்
பழகிம லைக்குண்மேவிய பெருமானே.

திருப்புகழ்.

கக்

17 தானதந்தனத் தானதந்தனத்
தானதந்தனத் - தனதான.

காரணிர்தவரைப் பாரடைந்துவினைக்

காதனெஞ்சயாத்

தமொழி

காணம்புதுரத் தோல்வழும்புறுபொய்க்

காயமென்றுபொறுத்

தடியேனுந்

தாரணங்குமுழம் காரணிர்தயிழிச்

சாபமொன்றுநாதம்

கொடியார்தந்

தாதவிழ்த்ததுபொற் றோள்விரும்பியவத்

தான்மெலிந்துவிடத்

தகுமோதான்

சூரர்துண்டுபடப் போர்கடந்துதொழத்

தோயமுஞ்சுவறப்

பொருவேலா

தூய்மைகொண்டகுறத் தோகைநின்றபுனச்

சூழ்பெருங்கிரியிற்

நிரிவேனே

ஆரணன்கருடத் தாரணன்புகழ்தம்

காலமுண்டவருக்

குரியோனே

ஆலியம்பழிச் சோலைமின்புடைசுற்

றுவினன்குடியிற்

பெருமாளே.

திருவேரகம். (சுவாமிமலை.)

18 தன்னதன தன்னதன தனதான தத்ததன

தன்னதன தன்னதன தனதான தத்ததன

தன்னதன தன்னதன தனதான தத்ததன-தனதான

குமாகுரு பாமுருக குகனேகு றச்சிறுமி

கணவசா வணரிருதர் கலகாபி றைச்சடைபார்

குருவென வரையுதவு மயிலா வெனத்தினமு முருகாதே

குயின்மொழிநன்மடவியர்கள் விழியாலுருக்குபவர்
தெருவிலன வரதமன மெனயே நடப்பர்நகை
கொடுமவர்களுடைமைமன முடனேபறிப்பவர்க ளனைவோருந்

தமதுவச முறவசிய முகமே மிணுக்கியர்கள்
முலையிலுறு துகில்சரிய நடுவிதி நிற்பவர்கள்
தனமலியர் மனமுறிய நடுவர வழப்பியர்கள் வலையாலே

சதிசெய்ப்பவ சவர்மகிழ வனைமீது ருக்கியர்கள்
வசமுழுதி யவரடிமை பெனமாத ரிட்டதொழில்
தனிலுழலு மசடனையு னடியே வழுத்தவரு டருவாயே

சமாமொடு மசுரர்படை களமீதெ திர்த்தபொழு
தொருநொடியி லவர்கள்படை கெடவே லெடுத்தவனி
தனினிருதர் சீரமுருள ரணதுள் படுத்திவிடு செருமீதே

தவ்னமொடு மலகைநட மிடவீர பத்திரர்க
ளதிராண மொடுருருதி குடிகாளி கொக்கரிசெய்
தசையுணவுதனின்மகிழும்விடுபெய்நிரைததிரள்கள் பலகோடி.

திமிதமிட நரிகொடிகள் கட்காட ரத்தவெறி
வயிரவர்கள் சுழலவொரு தனியாயு தத்தைவிடு
திமிரதின கரவமரர் பதிவாழ்வு பெற்றுலவு முருகோனே

திருமருவு புயனயனெ டயிரா வதக்குரிசி
லடிபரவு பழநிமலை சுதிர்காம முற்றுவளர்
சிவசமய வறுமுகவ திருவே ரகத்திலுறை பெருமானே.

19 தனனாதனத்த தனனாதனத்த
தனனாதனத்த - தனதான.

மருவேசெறித்த குழலார்மயக்கின்
மதனாகமத்தின் விரகாலே

மயலேபெழுப்பி யிதமாயருத்தி
மலைநேர் முலைக்கு னுறவாகி

பெறுகாதலுற்ற தமிழேனைநித்தல்
பிரியாதபட்ச முடனெயென்

பிழையேபொறுத்து நிருதாளினுற்ற
பெருவாழ்வுபற்ற வஞ்ள்வாயே

குருவாயரற்கு முபதேசம்வைத்த
குகனேகுறத்தி மணவாளா

குளிர்கான்மிகுத்த வளர்போதமுற்ற
குடகாவிரிக்கு வடபால்வாழ்

திருமாறனக்கு மருகாவுமைக்கோர்
சிறுவாகரிக்கு மிளையேர்னே

திருவேகத்தி லுறைவாயரக்கர்
சிரமேதுணித்த பெருமாளே.

20. தானன தத்தன தத்தன தத்தன
தானன தத்தன தத்தன தத்தன
தானன தத்தன தத்தன தத்தன - தனதான

கோமளவெற்பினை யொத்ததனத்தியர்
காமனையொப்பவர் சித்தமுருக்கியர்
கோவையிதழ்க்கனி நித்தமும்விற்பவர் மயில்காடை

கோகிலநட்புற வொத்திடுபுட்ரு
லாரணிப்புவள்வ கைக்ருரல்கற்றியர்
கோலவிழிக்கடை யிட்டமருட்டியர் விரகாலே

தூமமலர்ப்பணி மெத்தைபடுப்பவ
ராரையுமெத்தி மனைக்குளழைப்பவர்
சோலைவனக்கிளி யொத்தமொழிச்சியர் நெறிகடா

தூசுநெகிழ்த்தரை சுற்றியுடுப்பவர்
காசுபறிக்க மறித்துமுயக்கியர்
தோதகவித்தை படித்துநடிப்பவ ருறவாமோ

மாமரமொத்து மலைக்குநெருக்கிய
ரூரனைவெட்டிநி ணக்குடலைக்கொடு
வார்புவிமெச்சவ ழித்தவிலட்சண கதிர்காம

மாமலையிற்பழ னிப்பதியிற்றணி
 மாகிரியிற்றணி கைக்கிரியிற்பரி
 மாகிரியிற்கிரி திற்றிவளைத்திடு மலைவாயில்
 எமவெயிற்பறு வெற்பினிநற்பதி
 னுலகத்தன பத்தர்கள்சித்தம
 தேதுரினைத்தது மெத்தவளித்தரு ளினையோனே
 யோகவெற்பெனு மற்புதமிக்கச
 வாமியலைப்பதி மெச்சியசற்சன
 சாசதலட்சண வுத்தமிபெற்றருள் பெருமானே.
 குன்று தோறுடல்.

21. தந்தன தானதான தந்தன தானதான
 தந்தன தானதான - தனதான.

வஞ்சகலேர்பழுடர் தம்பொருளுர்கடேடி
 மஞ்சரிகோவைதுது பலபாவின்
 வண்புகழ்வாரிக்ரி பென்றிசைவாதுகறி
 வந்தியர்போலினி வழியாதே
 சிஞ்சாணுககேத கிண்கணிரீலமலை
 திண்டிறல்வேல்மயூர முகமாலும்
 செந்தமிழ்நாளுமோதி யுய்ந்திடஞானமுறு
 செங்கனிவாயிலோர்சொ ளருள்வாயே
 பஞ்சவனீடுகனு மொன்றிதொபமோடு
 பைந்தமிழ்வாதுகறு சமண்முகர்
 பண்பறுபிலியோடு வெங்கழுவேறபோது
 பண்டிதஞானரீறு தருவோனே
 குஞ்சாசலைமேவு அபம்புனமீதுலாவு
 குன்றவர்காதிக்கடி வெறியாடி
 கும்பிடுகாவோழ்வு தந்தவரோடுகீறு
 குன்றுதோறுடன்மேவு பெருமானே.

தென்கடம்பன்றுறை.

22 தன்னதன தந்தனந் தந்தனந் தந்தனந்
தன்னதன தந்தனந் தந்தனந் தந்தனந்
தன்னதன தந்தனந் தந்தனந் தந்தனந் தன தான

புணரியும் னங்கனம் புஞ்சரும் புங்கருங்
கயலினொடு கெண்டையுஞ் சண்டனுங் கஞ்சமும்
புதுநிலவ ருந்தியுந் துஞ்சுநஞ் சம்பொருப் பெறிவேலும்

பொருவெனவி கன்றகன் றங்குமிங் குஞ்சமுன்
றிடைகடைசி வந்துவஞ் சம்பொதிந் திங்கிதம்
புவிவிளைஞர் முன்பயின் றம்பொனின் கம்பிதக் குழைமோதி

குணலையொடு மிந்த்ரியஞ் சஞ்சலங் கண்டிடும்
படியமர்பு ரிந்தருஞ் சங்கடஞ் சந்ததங்
கொடுமைசெய்துசங்கொடுஞ்சிங்கிதங்குவிதடைக் கணிஞர்பால்

குலவுபல செந்தனந் தந்துதந் தின்புறுந்
த்ரிவிதகர ணங்களுங் கந்தநின் செம்பதங்
குறகும்வகை யந்தியுஞ் சந்தியுந் தொந்தமற் றமைவேளை

துணர்விரிக டம்பமென் றெங்கலும் பம்புறம்
புழுக்குமச லம்பசுஞ் சந்தனங் குங்குமந்
தொருகனபமுந்துதைந் தென்றுந்கொன்றுபத் திருதோளுந்

தொலைவில்சண் முகங்களுந் தந்த்ரநிந் த்ரங்களுந்
பழநிடலை யும்பரங் குன்றமுஞ் செந்திலுந்
துதிசெய்யெயன்பர்தஞ் சிந்தைசென் றன்புறப் பதிவாழ்வாய்

கண்பணபு யங்கமுங் கங்கையுந் திங்களுங்
குரவுமறு குங்குறுந் தும்பையுங் கொன்றையுங்
கமழ்சடிவ சம்புவுங் குமபிடும் பண்புடைக் குருநாதா

கனகுடகில் நின்றகுன் றந்த்ருஞ் சங்கரன்
குருமுனிக மண்டலங் கொண்டுமுன் கண்டிடும்
கதிசெய்தி வந்துறுந் தென்கடம் பன்றுறைப் பெருமானே.

௨௪

திருப்புகழ்.

: திருசிராமலை.

28 தன்னதானன தானன தானன
தன்னதானன தானன தானன
தன்னதானன தானன தானன-தந்ததான.

திறையின்மாளிட ராசையினுன்மட
லெழுதுதாலருண் மாதர்கள்தோதக
சரசமாய்மலரோதியினுலிரு கொங்கையாலும்
சதிசெய்நூலிடை யாலுடையானடை
யழிஇனன்மொழி யால்கிழியான்மருள்
சவலைநாயகி யேன்மிகவாடிம யங்கலாமோ
பறவையாலுமெய்ஞ் ஞானிகண்மோனிக
ளனுகொணுவகை நீயினிராசிய
பவனபூரக ரேசகமாகிய வந்துநாதம்
பகரொணுதது சேரவொணுதது
நினையொணுதது வானதயாபர
பதியதானச மாகிமனோலயம் வந்துதாராய்
சிறையிடாதநி சாசார்சேனைகண்
மடியநீலக லாபமதேறிய
திறல்வினோதச மேளதயாபர வம்புராசி
திரைகள் போலலை மோதிய சிதள
குடககாவிரி நீளலைசூடிய
திரிசிராமலை மேலுறைவிரகு திஞ்சிவாமும்
மறவர் நாயக வாதி விராயக
விளைபநாயக காவிரிநாயக
வடிவிராயக வாளைதனையக வெங்கண்மாளின்
மகிழு நாயக தேவர்க னாயக
கவுரிநாயக னார்குருநாயக
வடிவதாமலை யாவையுமேவிய தம்பிரானே

திருப்போருர்.

24 தனத்தா தானதந்த
தனத்தா தானதந்த
தனத்தா தானதந்த - தனதான.

உருக்கார் வாளிகண்கள்
பொருப்பார் வார்தனங்க
ஞரைத்தேன் வாலசந்தர் நதநூலா

முருச்சேர் நீண்மருங்குல்
பணைத்தோ ளோதிகொண்ட
லுவப்பாய்மேல்விழுந்து திரிவோர்கள்

அருக்கா மாதர்தங்கள்
கலைக்கே யோடுமின்ப
வலைக்கே பூணுநெஞ்சு னதிபாவி

யசட்டால் முடுகின்ற
மசக்கால் மாயுமிந்த
வவத்தா லீனனெற்கென் றருள்வாயே

எருக்கார் தாளிதாற்பை
மருச்சேர் போதுகங்கை
யினைச்சூடாதிநம்பர் புதல்வோனே

இருக்கா லேனினைந்து
துதிப்பார் நாவிரெஞ்சி
லிருப்பா யானைதங்கு மணிமார்பா

செருக்கா லேமிகுந்த
கடற்குர் மாளவென்ற
திறற்சேர் வேல்கைகொண்ட முருகோனே

தினைக்கோர் காவல்கொண்ட
குறத்தேன் மாதபங்க
திருப்போ ஞாமர்ந்த பெருமானே.

25 தான தானன தானன தானதானனதானன
தானதானன தானன-தனதான.

சேருலாவிய வோதிம

மானமாநடை மாமயில்

சேபசாயல்க லாமதி

முகமானார்

தேனுலாவிய மாமொழி

மேருமா மலைமாமுலை

சேலுலா வியகூர்விழி

குமிணசி

தாருலாவிய நீர்குழல்

வேயளாவிய தோளியர்

சார்பிலேதிரி வேணை

னருளாலே

சாமவேதியர் வானவ

ரோதிகான்மலர் தூவிய

தாளில்விழவி னுமிக

வருள்வாயே

காருலாவிய நீர்புன

வேடர்மால்வரை மீதுறை

காவல்மாதிரை டாவல்செய்

தருள்வோனே

காணவாகம வேதபு

ராணநூலினி னேதிய

காரணாகரு னாகா

முருகோனே

போருலாவிய ஞானை

வாரிசேறெழ வேல்விடு

பூவைசேவக மாமயின்

மிசையோனே

போதன்மாதவன் மாதுமை

பாதியாதிரொழுவரு

போரிமா நகர்மேவிய

பெருமானே.

திருச்செங்கோடு

26 தந்தாதனந்த தந்தாதனந்த

தந்தாதனந்த-தனதான.

பந்தாடியங்க நொந்தார்பரிந்து

பைந்தார்புனைந்த

குழன்மீதே

பண்பார்சுறுப்புபண் பாடுனெற
 பங்கேருகங்கொண் முகமீதே
 மந்தாரமன்றல் சந்தாரமொன்றி
 வன்பாதகஞ்செய் தனைமிதே
 மண்டாசைகொண்டு விண்டாவினைந்து
 மங்காமலுன்ற னடிதாராய்
 கந்தாவரன்றன் மைந்தாவிளங்கு
 கன்றமுருந்தன் மருகோனே
 கண்டோர்புகழ்ந்த நன்கார்மடந்தை
 கந்தாவரம்பை மணவாளா
 செந்தாரடைந்த கொந்தார்கடம்பு
 திண்டோனிரம்ப வணிவோனே
 திண்கோட்டர்ந்தவெண்கொடுறங்கு
 செங்கோ டமர்ந்த பெருமானே.

பழமுதிர்சோலை,

27. தனதன தானதான தனதன தானதான
 தனதன தானதான - தனதான.

இலலிதழ் கோதிரீதி மதலைய ராரபார
 விளநகையாடவாட மிகவாதுந்
 நெதிர்பெரு கோரபார ம்ருகமதகோலகால
 விணைமுலை மார்பிலேற மதராசன்
 கலவியி லோடிநீடு வெருவி தராகபோக
 கரணப்ர தாபலீலை மடமாதர்
 கலவியின் முழ்கியாழு மிழிதொழிலேனுண்மீத
 கருதிய ஞானபோத மடைவேனோ
 கொலைபுரி காளிகுவி வயிரவி நீலிமோடி
 குவிசகு டாரியாயி மகமாயி
 குமரிவ ராகிபோகி பகவதி யாதீசோதி
 குணவதி யாலமுணி யபிராமி

பலிகொள் கபாலியோகி பரமகல் யாணிலோக
பதிவிரதை வேதஞானி புதல்வோனே
படைபொடு ஞான்மாள் முடிசிய ஞாதீர்
பழமுதிர் சோலைமேவு பெருமானே.
சோலை மலை.

28. தானதன தந்ததந்த தானதனதந்ததந்த
தானதன தந்ததந்த-தனதான,

வாரணமு கங்கிழிந்து
வீழவும ரும்பலர்த்து
மால்வரைய சைந்தனங்கள் முடிசாய
வாளகிரி யண்டரண்ட
கோளமுற நின்றெழுந்து
மாதவம றந்திறந்து நீலைபேர
பூரணகு டங்கடிந்து
சிதகளப புனைந்தும்
பூசலைவி ரும்புகொங்கை மடவார்தம்
போகசய னந்தவிர்ந்து
நாடகப தம்பணிந்து
பூசனைசெய்தொண்டனென்ப தொருநாளே
ஆரணமு முங்குகின்ற
வாயிரம டந்தவங்க
ளாகுதியி டங்கள்பொங்கு நிறைவிதி
யாயிரமு கங்கமழ்த்து
நாபுரமி ரங்குகங்கை
பாறமா வந்தலம்பு துறைசோத்
தோரணம லங்குதுங்க
கோபுர நெருங்குகின்ற
குழ்மணிபொன் மண்டபங்கள் ரவிபோலச்
சோதியின்மிருந்த செம்பொன்
மாளிகை விளங்குகின்ற
சோலைமலைவந்துகந்த பெருமானே.

* சீபுருடமங்கை.

29. தானதனதந்த தானதனதந்த
தானதனதந்த-தனதான.

வேளின்மதனைந்து பாணம்விடநொந்து
விதிதொறுநின்று

மடவார்ப்பால்

வேளைபெனவந்து தாளினில்விழுந்து
வேடைகெடநண்பு

பலபேசி

தேனினுமணந்த வாயமுதமுண்டு
சீதளதனங்க

ளினின்முழுகி

தேடியதனங்கள் பாழ்படமுயன்று
சேர்கதியதின்றி

யுழல்வேனோ

ஆனிரைதாரந்து மாநிலமளந்தொ.
ராவிடையிலன்று

துயின்மாய

ஞாயர்மனைசென்றுபாறயிரளைந்த
வாணமுருந்தன்

மருகோனே

வானவர்புகழ்ந்து தானவர்பயங்கொள்
மாமெடுவிளங்கு

மணிமார்பா

மாமறைமுழங்கு சீபுருடமங்கை
மாநகரமர்ந்த

பெரும:ளே.

பழநி.

30 தனனதந்தன தந்ததானன
தனனதந்தன தந்ததானன
தனனதந்தன தந்ததானன-தந்ததான.

கனககும்பமிரண்டுநேர்மலை

பெனநெருங்குரு நும்பைமாமணி

கதிர்சிறந்துவ டங்குலாவிய

மர்ந்தஞதங்

கடையினின்றுபரந்துநாடொறு

மிளகிவிஞ்சியெ முந்தகோமள

களபகுக்குமகொங்கையானையை

யின்பமாகி

* சோலை மலை.

அனாவருங்கொளுமென்றுமேல்வினை

யிடுமடவையர் தங்கடோதந்

மதினமருண்டுதுவண்டெனாசையு முந்துபாய

வதிவிதங்கொளு மின்பசாகர

முழுதும்வஞ்சக நெஞ்சையேயொழி

தருமதங்கதி பெம்பிரானரு

டந்திடாயோ

தனதனந்தன தத்தனாதன

டிகுருடிங்குரு டிங்குபேரிகை

தகுருதித்திகு திந்ததோவென

வொன்றுதாளந்

தமாசஞ்சலசஞ்சலாவென

முழவுடுண்டுடு டெண்டுடுவென

தருணகிங்குணி கிண்கிராமு

ழங்கவோதி

பணிபதங்கய வெண்டிசாமுக

கிரியடங்கலு மண்டகோளகை

பதறிநின்றிட வந்தவாடக

மென்றுதோகை

பவுரிகொண்டிட மிண்டியேவரு

நிசிராண்கிளை கொன்றவேல்கொடு

பழியங்கிரியின்சண்மேவிய

தம்பிரானே.

திருவேங்கடம்.

31. தனதாந்தன தானன தானன

தனதாந்தன தானன தானன

தனதாந்தன தானன தானன-தனதான.

வரிசேர்ந்திடுசேல்கணையோவென

மிருள்போன்றிடு வேலையுநீலமும்

வடிவாங்கிடு வேல்விழிமாதர்கள்

வலையாலே

வளர்கோங்கிளமாழகையாகிய

தனவாஞ்சையிலேமுக மாயையிற்

வளர்மாந்தளிர் போன்றமாகிய

வடிவாலே

இருள்போன்றிடு கார்முழனிழை
விழைசேர்ந்திடு பாயலின் மீதுற
வினிதாங்கனி வாயமு தூரல்கள்

பருகாமு

னெமதார்தன மானவை போனபி
னெவர்வேண்டுவ ராகல மேயினி
யிவைநீங்கிட வேயிரு தாளினை

யருள்வாயே

கரிவாம்பரி தேர்திரள் சேனையு
முடனாந்துரி யோதன னாதிய
ரவர்மாண்டிட வேயொரு பாரத

மதிவேகி

கனபாண்டவர் தேர்தனிலேபெழு
பதுரிண்டிய சாரதி யாகிய
கதிரோங்கிய நேமிய னுமரி

ரகுராமன்

திரைநீண்டிர வாரியும் வாலியு
நெடுவான்பயின் மாமரமேழொடு
தசமாஞ்சிர ராவண னார்முடி

பொடியாக

சிலைவாங்கிய நாரண னார்மரு
மகனாங்குக னெபொழில் சூழ்தரு
திருவேங்கட மாமலை மேவிய

பெருமானே

திருவாணைக்கா.

32. தானதத்தன தத்தனதத்தன
தானதத்தன தத்தனதத்தன
தானதத்தன தத்தனதத்தன—தனதான

ஆலம்வைத்தவி ழிச்சிகள் சித்தச
னாகமக்கலை கற்றசமர்த்திக
ளார்மனத்தையு மெத்திவளைப்பவர்

தெருவூடே

யாரவட்டமு லைக்குவிலைப்பண
மாயிரக்கல மொட்டியளக்கினு
மாசையைப்பொரு ளொக்கநடிப்பவ ருடன்மாலாய்

மேலிளைப்புமு சிப்புமவத்தைய
 மாபெடுத்தரு லைப்பொடுபித்தமு
 மேல்கொளத்தலை யிட்டவிதிப்படி யெனுமாதும்
 வேள்களைக்கிரை யிட்டிட லெத்தனை
 பாபெட்டபு முக்கமலக்குகை
 விடுகட்டியி ருக்குமெனக்குறி னருள்தாராய்
 பீலிமிக்கம யிற்றரகத்தினி
 லேறிமுட்டிவ னைத்துவயிற்றுடல்
 பீறிலக்கறும் புத்தகளத்தினில் மடிபாத
 பேரரக்கொ திர்த்தவொத்தனை
 பேரையுக்ரா ளப்பலியிட்டிடல்
 பேய்ககொட்டி நடித்தமணிக்கமு குடனாட
 ஏலம்வைத்தபு யத்திலனைததொரு
 வேலெடுத்தச மர்த்தையுரைப்பவர்
 யாவருக்கும னத்தினைப்பவை யருள்வோனே
 ஏழிசைத்தமி ழிற்பயனுற்றவெ
 னாவனுற்றடி யிற்பயிலுத்தம
 வீசன்முக்கணி ருத்ரனளித்தருள் பெருமானே

நிருக்கம்படி.

33. நனத்தத் நனத்தத் நனத்தத் நனத்தத்
 நனத்தத் நனத்தத்—நனதான.

குடத்தைத் தகர்த்துக் களிற்றைத் தாரத்திக்
 குவட்டைச் செறுத்துக் ககசாலக்
 குலத்தைக் குமைத்துப் பகட்டிச் செருக்கிக்
 குருத்தத் துவத்துப் றவர்சோரப்
 புடைத்துப்பனைத்துப் பெருக்கக் கதித்துப்
 புறப்பட்டகச்சத் தனமாதர்
 புணர்ச்சிச் சமுத்ரத் திளைப்பற் றிருக்கப்
 புரித்துப்பதத்தைத் தருவாயே

கடத்துப் புனத்துக் குறத்திக் குமெத்தக்
கருத்திச் சையுற்றுப்

பரிவாகக்

கணக்கப் ரியப்பட் டகப்பட் டுமைக்கட்
கடைப்பட் டுநிற்கைக்

குரியோனே

தடத்துப் பவித்துச் சுவர்க்கத் தலத்தைச்
சமைப்பித் தகொற்றத்

தனிவேலா

தமிழ்க்குக் கவிக்குப் புகழ்ச்செய்ப் பதிக்குத்
தருக்கற் குடிக்குட்

பெருமானே.

திருமயிலே.

34. தனன தானன தந்தன தந்தன
தனன தானன தந்தன தந்தன
தனன தானன தந்தன தந்தன—தனதான.

அளக பாரம லைந்துசரிந்திட
வதன வேர்வுது லங்கிந லங்கமழ்
வதிக மோகம்வி லைந்துகலந்துறை

குயில்காடை

யளிபு ருமயி லென்றுசொ லுங்கூல்
மிடற தாதுதி பங்கவி தஞ்செயு
மகளிர் தோதக வண்பினி னின்றள

மறுகாதே

உளம்வி டாதுபு சழ்ந்து பணிந்திட
வாறியி லாதம னங்கொடு நின்றினி
யுலையு ருமலு வந்தெனை நண்பொடு

சிவயோகத்

துருது ஞானப ரப்பர மந்திர
மணுகொ ணாதப தந்தரு சிந்தா
வுபய சீதள டங்ஙய நின்கழ

லருள்வாயே

இளகி டாவகை சந்தனருங்கும
களபபூரண கொங்கைந லபபுனை
பீரதி வேள்பணி தந்தையுகநதரு

ளிளையோனே

யினிய தாயதி ரிந்திர ரண்டரு
மாக ராசிவ சங்கா சங்கர
வெனமி காவரு நஞ்சினை யுண்டவ

ரருள்பாலா

வளர்நி சாசார் தங்கள்சி ரம்பொடி
படவி ரோதமி டெஞ்ஞல சப்ப்ரம
மகர வாரிக டைந்தநெ டெம்புயல்

மருகோனே

மதூர வாசக மிஞ்சிய கெஞ்சக
விதழி மாதுமை மைந்தவி ரும்பொழில்
மயிலை மீதினில் வந்துறை யிந்திர

பெருமானே..

தீருவருணை.

35. தனனாதனனத் தனனாதனனத்
தனனாதனனத்—தனதான.

அருமாமதனைப் பொருவாள்கயல்குத்
தயிலார்நயனக்

கொடியார்த்

மழகார்தனநற் புழுகார்சயிலத்
தணையாவளிகெட்

டுடல்தாழ

இருமானடைபுக் குரைபோயுணர்வற்
றினையாவழமுட்

குயிர்சோர

எரிவாய்நாகிற் புகுதாதபடிக்
கிருபாதமெனக்

கருள்வாயே

ஒருமால்வரைபட் டிருகூறிடவுற்

றொருவேறனைவிட்

டெறிவோனே

வுறன்மான்மறவக் குறமாமகளுக்
குருகாவிருபொற்

புயலீரா

திருமார்க்கமலப் பிரமாவிழியிற்

றெரியாவரனுக்

கரியோனே

செழுநீர்வயல்கற் றருணாபுரியிற்
நிருவிதியினிற்

பெருமானே..

பொது:

36, தன்னதான தானான தன்னதான தானான
தன்னதான தானான—தனதான.

அதலச்சேட ன்ராட வகிலமேரு மீதாட
வபினகாளி தானாட வவளோடின்
ததிரவீசி வாதாடும் விடையினேறு வாராட
வகிலபூத வேதாள மவைபாட
மதரவாணி தானாட மலரில்வேத ன்ராட
மருவிவானு ளோராட மதிபாட
வனசமாமி தானாட நெடியமாம ன்ராட
மயிலுடமாட நீயாடி வரவேணும்
கதைவிடாத தோள்விம னெதிரியான போர்மீளி
கருதொணாத மாசேனை பொடியாகக்
கதறுகாலி போய்மீள விசயனேறு தேர்மீது
கதிர்கொள்விது கோடுதி யலைமோது
முத்திமீதி லேசாயு முலகமுடு சீர்பாத
வுவணவூர்தி மாமாயன் மருகோனே
தபகம் மா ர்பான ப்ரபுடதேவ மாராஜ
னுளமுமாட வாழ்ந்தவர் பெருமாளே

யாழ்ப்பாணம்.

37. தாத்தா தானந் தத்தன தனதன
தாத்தா தானந் தத்தன தனதன
தாத்தா தானந் தத்தன—தந்ததான.

பூத்தார் குடுங் கொத்தலர் குழலியர்
பார்த்தால் வேலுங் கட்கமு மகன்விடு
போர்க்கார் நீடுங் கட்சா மொடுமன் விடுதாதம்

கூ.கூ.

திருப்புகழ்.

போற்றார் நானும் கைப்பொரு ளுடையவர்
மேற்ற ளார்தம் பற்றிடு ப்ரமையது
பூட்டா மாயங் கற்றமை விழியின ரமுதாறல்

வாய்த்தார் பேதஞ் செப்புபொய் விரகியர்
நோற்றே றூலின் சிற்றிடை யிடைபட
வாட்டாய் வீசங் கர்ப்புர மிர்கமத மகிலாரு

மாப்பூ னூரங் கச்சணி முலையினர்
வேட்டூ னாகங்கெட்டன னுனதுமெய்
வாக்கான் ஞானம் பெற்றினி வழிபட வருளாயோ

ஆத்தாள் மால்தங் கச்சிக னியையுமை
கூத்த டானந் தச்சிவை திரிபுரை
யாட்பேய் பூகஞ் சுற்றிய பயிவி திரிலோக

மாக்கா யாவும் பற்றிய பரிபுரை
நோக்கா டேதுஞ் செற்றன டிருவினை
யாட்டா ளீசன் பக்கம துறைபவள் பெறுசேயே

ஏத்தா நானுந் தர்ப்பண செபமொடு
நீற்றார் ஞானம் பற்றிய குருபர
பார்ப்பா ராயுஞ் சொற்றமி ழுடரு முருகோனே

யேற்போர் தாம்வந் திச்சையின் மகிழ்வொடு
வாய்ப்பாய் வீசும பொற்றாப நெடுமதில்
யாழ்ப்பாணுபன் பட்டினமருவிய பெருமானே.

—*—

பொது.

38. தன்னதன தன்னதன தானுன தானன
தன்னதன தன்னதன தானுன தானன
தன்னதன தன்னதன தானுன தானன—தந்ததர்ன.

உறவின்முறை கதறியழ ளூரறு மாசையறு
பறைதிமிலை முழவினிசை யாகாச மீதுமுற
வுலகிலுள ப்லாரிசி வாய்மீதி லேசொரியு மந்தநாளி

திருப்புகழ்.

௩௬

வனதமுக கருணைமல ரோராறு மாநிருகை
திரன்புயமு மெழில்பணிகொள் வார்காது நீள்வழியு
முபயபத மிசைசுலவு சீரேறு துபுரமு மந்தமார்பு

மறையறையு மமர்த்தரு பூமாரி யேசெரரியு
மதுவொழுகு தரளமணி மீதேழு துலுமொரு
மயிலின்மிசை யழகுபொலி தாளாவுன் னுலடியர் வந்துகடி

மறலிபடை யமபுரமு மீதோட வேபெர்ருது
விரு தபல முறைமுறையி லேபூதி வாதுசெய்து
மதலையொருகுதலையடிநாயேனையானவிங்ஙன் வந்திடாயோ

பிறையெயிறு முரணசுரர் பேராத பாரில்விழ
வதிரவெழு புலியுலக மீதேழு மோலமிடு
பிழகளிறு வரிநிறைகன் பாழாக வேதிசையி னின்றநர்கழ்

பெரியகெடு மலையிடிய மாவாரி தூளியெழு
பெரியதொரு வயிறுடைய மாகாளி கூளியொடு
பிணநிணமு முணவுசெய்து பேயோடுமோடல்செயவென்றதீரே

குறமறவர் கொடியடிகள் கூசாது பேரய்வருடு
காடிபுலி கிளிகடிய வாராத காதன்மிகு
குளிர்கணியி னினமரம தேயாகி நீடியுயர் குன்றுலாவீ

கொடியதொரு முயல்கனின் மீதாடு வாருடைய
வொருபுறம துறவனரு மாதாபெ ருவருள்செய்
குமாரகு பரவமரர் வாளுடர் பேணவருள் தம்பிரானே

திருப்பழநிமலை.

39. தனதத் தனதத் தனதத் தனதத்
தனதத் தனதத் தனதத் தனதத்
தனதத் தனதத் தனதத் தனதத்-தனதான.

கடலைச் சிறைவைத் துமலர்ப் பொழிவிற
ப்ரமத் தையுடற் பொறியிட் டுமடுக
கமலத் தைமலர்த் திவிடத் தைபிரப் பவனாணக்

கருதிச் சருவிக் கடலைச் சுயமுட்
படுவித் துழைபைக் கவனத் தடைசிக்
கணையைக் கடைவித் துவடுத் தனையுப் பினின்மேவி

அடவிச் செயல்சத் திபையக் கினியிற்
புகுவித் துயம்பப் ப்ரபுவைத் துகைவித்
தரிசுட் கமெடுத் துவிதிர்த் துமதித்

தசகோர

மலரப் பணிரத் நமணிக் குழையைச்
செலுகிட் மெமயிட் டொளிர்விட் மெருட்
ஹமுற்ற பொறிச் சிபர்கட் கடைவிற்

படுவேனோ

சடிஸத் தவனிட் டவிசிட் டருஸத்
தொருசெட் டியிடத் தினிதித் தருள்வித்
தகருத் ரஜனப் பெயர்செப் பயிடப்

பரிவாளே

சனகத் குமகஸ்த் யபுலஸ்த் யசனத்
ஞ்மரர்க் குமனுக் ரகமெய்ப் பலகைச்
சதுபத் துவப் புலவர்க் குளிவர்த்

தியின்ஞான

படலத் துறிலக் கணலக் கிபசொற்
றமிழிற் ப்ரியமுற் றிலகப் பொருளைப்
பழுதற் றுணர்வித் தருவித் தகசற்

குருநாதர

பவளக் கொடிகற் றிபபொற் கமுதிற்
றலையிற் குலைமுத் துதிர்செய்க் கழனிப்
பழநிப் பதிவெற் பினினிற் குமியற்

பெருமாளே..

40. தத்தத்தத் தத்தத்தத்தன
தத்தத்தத் தத்தத்தத்தன
தத்தத்தத் தத்தத்தத்தன—தனநான.

முத்துக்குச் சிட்டுக்குப்பிமு
டித்துச்சுக் கைப்பிற்குற்றியு
முற்பக்கத் திற்பொற்புற்றிட

துதன்மீதே

முத்துப்பச் சைப்பொட்டிட்டணி
ரத்ச்சுட் டிப்பொற்பட்டிவை
முச்சட்டைச் சித்ரக்கட்டழ

கெழிலாடத்

தித்திக்கச் சொற்சொற்றுப்பிதழ்
நச்சுக்கட் கற்புச்சொக்கிபர்
செப்புக்கொக் கக்கச்சுப்பெறு

தனமேரு

திட்டத்தைப் பற்றிப்பற்பல
லச்சைக்குட் பட்டுத்தொட்டுயிர்
சிக்கிச்சொக் கிக்கெட்டிப்படி

புழல்வேனோ

மெத்தத்துக் கத்தைத்தித்தியி
னிச்சித்தத்திற் பத்தத்தொடு
மெச்சிச்சொற் கத்திற்சிற்பா

மருள்வாயே

வித்தைக்குக் கர்த்துத்தற்பா
முக்கட்சித் தற்குப்புத்திர
விச்சித்ராச் செச்சைக்கத்திகை

புனைவோனே

வித்யக்கற் பத்திற்சித்தர்க
ளெட்டுத்திக் குக்குட்பட்டவர்
நிட்டைக்கற் பத்தும்பத்தர்க

ளமரோரும்

நெட்டுக்குப் புட்பத்தைக்கொடு
முற்றத்துற் றர்ச்சிக்கப்பழ
நிக்குப் பட்டத்துக்குத்துரை

பெருமானே.

—

41. தனதன தனதன தனதன தனதன
தனதன தனதன—தனதான.

கடலைபொ ரியவரை பலகனி கழைநுகர்
கடினகு டவுதா

விபரீத

காடத டமுமத நளினசி றநயன
கருணிமு கவாது

துணைவோனே

வடவரை யின்முகடு வதிரவொ ருநொடியில்
வலம்வரு மாகத

மயில்வீரா

மதிகப தருகதை குறமினொ டிருவரு
மருவுச ரசவித

மணவாளா

அடலச ரார்களுக்குல முழுதும டியவுப
ரமார்சி றைபைவிட

வெழின்மீது

மருணகி ரணவொளி யொளிநும யிலைவிடு

மரகர சாவண

பவலோலா

படலவு டெதிறை யிதழிய ணிசடில

பசுபதி வரநதி

யழகான

பழநிம லையருள்செய் மழலைமொ ழிமதலை

பழநிம லையில்வரு

பெருமானே.

42. தனதத் தனதன தனதன தந்தத்

தனதத் தனதன தனதன தந்தத்

தனதத் தனதனதனதனதந்தத்—தனதான.

புடவிக் கணிதுகி லெனவள ரந்தக்

கடலெட் டையுமற குருமுனி யின்கட்

பினிதச் சததள ளிலைகொள் சயம்புச் சதுர்வேதன்

புரமட் டெரியெழு விழிகனல் சிந்திக்

கடினத் தொடுகில சிறுநகை கொண்டற்

புதகர்த் தரகா பாசிவ னிந்தத்

தனிமுவ

ரிடசித் தமுநிறை தெளிவுற வும்பொற்

செவியுட் பிரணவ ரகசிய மன்புற்

றிரவுற் பனமொழி யுரைசெய் குழந்தைக் குருநாதா

வெதிருற் றசுரர்கள் படைகொடு சண்டைக்

கிடம்வைத் திடவவர் குலமுழு தும்பட்

ஐடவுக் காமொடு வெகுளிகள் பொங்கக் கிரியாவும்

பொடிபட் டெதிரவும் ஹிரிவுறு மண்டச்

சுவர்விட் டதிரவு முகடுகி ழிந்தப்

புறமப் பாவெளி கிடுகிடெ னுஞ்சத்

தமுமாக

பொருதிக் கையிலுள வயினிண முண்கக்

குருதிப் பினலெழு கடலினு மிஞ்சப்

புரவிக் கனமயி னடமிடும் னிந்தைக்

குமரேசா

படியிற் பெருமைக டகவுயர் செம்பொற்
கிரிபைத் தனிவலம் வரவா னந்தப்
பலனைக் கரிமுடன் வசமரு ளும்பொற் பதினானே

பரன்வெட் கிடவுள மிகவும்வெ குண்டக்
கனிபைத் தரவிலை யெனவரு செந்திப்
பழநிச் சிவகிரி தனிலுறை கந்தப் பெருமானே.

43. தனதன தந்தத் தனத்த தானன
தனதன தந்தத் தனத்த தானன
தனதன தந்தத் தனத்த தானன—தனதான.

மலரளி கொண்டைச் சொருக்கிலே யவள்
சொலுவொழி யின்பச் சொருக்கி லேகொடு
மையுமடர் நெஞ்சத் திருக்கி லேமுக மதியாலே

மருவுநி தம்பத் தடத்தி லேநிறை
பரிமள கொங்கைக் குடத்தி லேமிக
வலியவும் வந்தொத் திடத்தி லேயிழி வலையாலே

நிலவெறி யங்கக் குறுக்கி லேவெழில்
வளைபுனை செங்கைக் கிலுக்கி லேகன
நிதிபதி யந்தப் பிலுக்கி லேசெயு மொய்லாலே

நிதமிய லுந்துர்க் குணத்தி லேபா
வசமுட னன்புற் றிணக்கி லேபொரு
நிமிஷமி ணங்கிக் கணத்தி லேவெரு மதிசேடாய்

அலைநி னைந்துற் பனத்தி லேயறு
தினமிரு மென்சொப் பனத்தி லேவா.
வறிவும ழிந்தற்ப னத்தி லேவா முலைவேனோ

வசடனை வஞ்சச் சமர்த்த னாகிய
கசடனை யுன்சிற் கடைக்கண் னாடியு
மலர்கொடுநின் பொற்பதத்தையெதொழ வருடாராய்

பலபல பைம்பொற்பதக்க மாரமு
மடிமைசொ லுஞ்சொற் றமிழ்ப்ப னீரோடு
பரிமள மிஞ்சக் கடப்ப மாலையு மணிவோனே

பதியினின் மங்கைக் கதித்த மாமலை
யொடுசில குன்றிற் றறித்து வாழ்வுயர்
பழநியி லன்புற் றிருக்கும் வானவர் பெருமானே-

திருச்செந்தில்.

44. தந்தந்தந் தந்தன தானன
தந்தந்தந் தந்தன தானன
தந்தந்தந் தந்தன தானன—தனதான.

வஞ்சங்கொண் டெந்திட ராவண
னும்பந்தென் திண்பரி தேர்கரி
மஞ்சின்பண் புஞ்சரி யாமென வெகுசேனை

வந்தம்பும் பொங்கிய தாகவெ
திர்ந்துந்தன் சம்பிர தாயமும்
வம்புந்தும் பும்பல பேசியு மெதிரேகை

மிஞ்சென்றுஞ் சண்டைசெய் போதுகு
ரங்குந்துஞ் சுங்கனல் போலவே
குண்டுங்குன் றுங்கலை வாரியு மதில்விசி

மிண்டுந்துங் கங்களி னுலெத
கர்ந்தங்கங் கங்கர மார்பொடு
மின்சந்துஞ் சிந்திரி சாசரர் வகைசேர

வுஞ்சண்டன் றென்றிசை நாடிவி
முந்தங்குஞ் சென்றெம தூதர்க
ளுந்துந்துந் தென்றிட வேதசை நிணமுடை

யுண்டுங்கண் டெஞ்சில கூளிகள்
டிண்டிண்டென் றங்குதி போடவு
யர்ந்தம்புங் கொண்டுவெல் மாதவன் மருகோனே

தஞ்சந்தஞ் சஞ்சிறி யேன்மதி
கொஞ்சங்கொஞ் சந்துரை யேயருள்
தந்தென்றின் பந்தரு வீடது

தருவாயே

சங்கங்கஞ் சங்கயல் சூழ்தட
மெங்கெங்கும் பொங்கம காபுனி
தந்தங்குஞ் செந்தியில் வாழ்வுயர்

பெருமானே.

பொது.

45. தனன தனதன தனதன தனதன
தனன தனதன தனதன தனதன
தனன தனதன தனதன தனதன—தனதான,

நெடிய வடருவ டிடியவு மெழுநீரி
நெறநெ நெனநெரி யவுமுது பண்பதி
நிபிட முடிசுழி யவுநில மதிரவும் விளையாடும்.

நிகரில் கலபியு மரவுமிழ் துவசமும்
நினது கருணையு மறைதரு பெருமையும்
நிறமு மிளமையும் வளமையு மிருசர ணமுநீடி

முடியு மபிரய வனசார் கொடியிடை
தளர வளர்வன தூர்கமத பரிமள
குமுள புளகித தனகிரி தழுவிய திரடோளும்.

மொகமொ கெனமது காழால் ஞாவணி
முருக னறுமுக னெனவரு வனபெயர்
முழுது மியல்கொடு பழுதற மொழிவது மொருநாளே

கொடிய படுகொலை நிகிசா ராமொடு
குமுத மெனவிசை யுடனிகை பெறமிகு
குருதி நதிவித சதியொடு குதிகொள விதியோடக்.

குயிறு கடல்குடல் கிழிப்படு வடுமா
'மொளமொ ளெனவடி யொடலறி விழவுயிர்
குருகுபெரிய வெவ்வரை தொளைபடவிடு சுடர்வேலா

இடையில் முனைமனி குவிசமு மிடை
கவள தவளவி கடத்த கனகட
விபமு மிரணிய தரணியுமுடை யதொர் தனியாளைக்
கிறைவ குருபர சரவண வெகுமுக
ககன புனிதையும் வனிதைய ரறுவரு
மெமதுமகவென வுமைதரு மிமையவர் பெருமானே.

திருத்தணிகை.

46. தனன தந்த தத்த தனன தந்த தத்த
தனன தந்த தத்த—தனதான.
எனைய டைந்த குட்ட வினைமி ருந்த பித்த
மெரிவ முங்கு வெப்பு வலிபேசா
திகலி நின்ற லைக்கு முயல கங்குலைப்பொ
டிரும னின் றினைக்கு மிவைமேவா
மனைகள் பெண்டிர் மக்கள் தமை மறந்து சுற்ற
மதிம யங்கி விட்டு மடியாதே
மருவி வந்தெ னக்கு மாக தஞ்சி ரக்கு
மயிலில் வந்து முத்தி தரவேணும்
நினைவ ணங்கு பத்த ரனைவ ருந்த மைக்க
நினைவில் வந்து தித்த கதிர்வேலா
நிலைபெ றுந்தி ருத்த னியில்வி ளங்கு சித்தர்
நெடிய குன்றி னிற்கு முருகோனே
தினைவ ணங்க லுற்ற புளவி ளங்கு மத்தி
செயல றிந்த னைத்த மணிமார்பா
திசைமு கன்றி கைக்க வசுர னன்றடைத்த
கிறைதி றந்து விட்ட பெருமானே.

திருச்செந்தில்.

47. தந்தனா தந்தனத் தந்தனா தந்தனத்
தந்தனா தந்தனத்—தனதான.

பங்கமே வும்பிறப் பந்தகா ரந்தனிற்

பந்தபா சந்தனிற்

றமொறிப்

பஞ்சபா ணம்படப் புண்படா வஞ்சகப்

பண்பிலா டம்பாப்

பொதுமாதர்

தங்களா லிங்கனக் கொங்கையா கம்படச்

சங்கைமால் கொண்டிளைத்

தயராதே-

தண்டைகுழ் கிங்கிணிப் புண்டரீ கந்தனைத்

தந்துரீ யன்புவைத்

தருள்வாயே

அங்கைவேல் கொண்டரக் கன்ப்ரதா பங்கெடுத்

தண்டவேத ண்டமுட்

படவேதா

னஞ்சவே திண்டிறற் கொண்டலா கண்டலற்

கண்டலோ கங்கெடுத்

தருள்வோனே

திங்களார் கொன்றைமத் தந்துழாய் துன்றுபொற்

செஞ்சடா சங்கரற்

குறுதோகை

சிந்தையே தென்றிசைத் தென்றல் வீசும்பொழிற்

செந்தில்வாழ் செந்தமிழ்ப்

பெருமானே..

குமரகோட்டம்.

48. தன்னதாத் தத்ததந்த தன்னதாத் தத்ததந்த

தன்னதாத் தத்ததந்த—தனதான.

அறிவிலாப் பித்தருன்ற

னடிதொழாக் செட்டவஞ்ச

ரசடர்பேர்க் கத்தர்நன்றி

யறியாத-

வவலர்மேற் சொற்கள்கொண்டு
கவிகளாக் கிப்புகழ்ந்து
வவரைவாழ்த் தித்திரிந்து பொருள்தேடிச்

சிறிதுகூட் டிக்கொணர்ந்து
தெருவுலா வித்திரிந்து
தெரிவைமார்ச் குச்சொரிந்து வவமேயான்

றிரியுமார்க் கத்துகின்றை
யதனைமாற் றிச்சிறந்த
தெளிவுமோட் சத்தைபென்று பெருவேளை

உரையுமாற் றுற்றசெம்பொ
னிடமும்வேற் றுப்பிரிந்து
வருளின்மேற் கச்சிவந்த வுமைபாடன்

னிருளைநீக் கித்தவஞ்செய்
தருளைளோக் கிக்குழைந்த
விரைவர்கேட் கத்தகுஞ்சொ லுடையோனே

குறவர்கூட் டத்திலன்று
கிழவனாய்ப் புக்குவின்று
குருவியோட் டித்திரிந்த குறமானைக்

குணமதாக் கிச்சிறந்த
வழுகூட் டிப்புணர்ந்த
குமர்கோட் டத்தமர்ந்த பெருமானே.

—
சோனாமலை.

49. தன்னதந்த தத்தான தன்னதந்த தத்தான
தன்னதந்த தத்தான—தனதான.

களவுகொண்டு னைக்காசி னளவறிந்து கர்ப்பூர
களபதுங்க வித்தார முலைமீதே

கலையின்பம் விற்பார்க ளவயவங்க ளைப்பாடுங்
கவிதெரிந்து கற்பார்கள் சிலர்தாமின்

ஹளநெகிழ்ந்த வத்தான வுரைபிறழ்ந்து சத்தான
 வுணையுணர் துரித்தான மணநாறு
 முப்பபங்க பத்தாளி லபயமென்று னைப்பாடு
 முறைதெரிந்து கற்றோதி விழிவாமோ
 அளவில்வன்க விச்சேனை பாவநின்ற சுக்ரீப
 வரசுடன்கடற்றாளி யெழுவேபோ
 படலிலங்கை சுட்டாட நிசிரான்ற சுக்ரீவ
 னரவொரம்பு தொண்டர்தம் மருகோனே
 வளருமந்த ரச்சோலை மலையுடந்த முற்பாலை
 வனவர்கொம்பி னைத்தேடி யொருவேட
 வடிவுகொண்டு பித்தாகி யுருகிவெந்த முற்காளி
 மறவர்குன்றி னிற்போன பெருமானே

பொது.

50. தத்த தன்னதன தான தானதன
 தத்த தன்னதன தான தானதன
 தத்த தன்னதன தான தானதன—தனநின்.

எத்தி யிருகுழையை மோதி மீளமதி
 முட்டி யிடறியமு தூறுபோலமுதி
 லெட்டி மகாமென வாளைவேன்முனையை எதிர்சிறி
 எத்தி சையினும்வரு காம ராசன்மிக
 வொத்தி யசுர்களை யாள வீசியட
 லெற்று மினைகு ருயிர் கோலு நீலவிழி மடமாதர்
 வித்தை தனிலுருகி யாசை யாகியவர்
 கைக்குண் மருவுபொரு ளாக வாகுமலர்
 மெத்தை தனிலுருகி மோக மாகிவிழ வதன்மேலே

வெச்ச நிலைநடவு மேகு மேகுமினி
மற்ற வனையழையு மாத ரேபென்முன்
விட்ட படிநிகட நேச வசைகெட

வருள்வாயே

ஒத்தி யிரிபாறகு வாளை தாவுபுன
லத்தி நொயி சாளு வானிருளை
யொக்கு நினைவுமுனி லாமல் பாருபல

நிலைகூர

வுற்ற தருமண்டல் வீமன் வேல்விசயன்
வெற்றி நகுலசக தேவர் தேர்தனிலு
மொத்து முடுகிவிடு பாகன் வாளமரி

லசரேசன்

பத்து முடிசுகி தாக வாருவிரு
பத்து மொருகனையில் வீழ நேரவுணர்
பட்டு மடியவமர் மோது காளமுகில்

மருகோனே

பச்சை மயிலில்வரு வீரன் வேன்முருக
துட்ட நிருதர்குல கால வானவர்கள்
பத்தி யுடனடியில் வீழவாழ்வுதவு

பெருமாளே.

பொது.

51. தனத்தனன தனத்தனன

தனத்தனன தனத்தனன

தனத்தனன தனத்தனன—தனதான

குறிப்பறிய குழற்குமிதி

குதற்புருவ விலுக்குமிரு

குழைக்குவடு விழிக்குமெழு

குழலாலும்

கொடிப்பவுள கிதழ்க்குமிரு

சுடர்த்தாள நகைக்குமழு

தினுக்குமிக வறத்தழுவு

குறியாலும்

அறப்பெரிய தனத்துமன

நடைக்குமினி னிடைக்குமல

ரடிக்குமின நகைக்குமுள

மயராதே

அகத்தியனெ றெரத்தபொரு
னளித்தருளி யரிப்பிரம
ரளப்பரிய பதக்கமல

மருள்வாயே

கறுத்தடரு மரக்கரணி
கருக்குலைய நெருக்கியொரு
கணத்திலவர் நிணக்குடர்கள்

கதிர்வேலாம்

கறுத்தருளி யலக்கணுறு
சுரக்கவர்கள் பதிக்குரிமை
யளித்திடரை யறுத்தருளு

மயில்வீரா

செறித்தவரு கரித்திரள்கள்
திடுக்கிடடன் மருப்பையரி
சினத்தினெடு பறித்தமர்செய்

பெருகாணிற்

செலக்கருதி யறக்கொடிய
சிலைக்குறவர் கொடித்தனது
சிறுத்தனமு முறத்தழுவு

பெருமானே.

* வே ளு ர்.

52. தனந்த தத்தன தானுன தானன
தனந்த தத்தன தானுன தானன
தனந்த தத்தன தானுன தானன—தந்ததான.

நிறைந்த னுப்பிதழ் தேனாறல் நேரென
மறந்த ரிதத்தக னாலால நேரென
நெடுஞ்ச ரிக்குழல் சீமுத நேரென விஞ்சிமேலே

நெருங்கு பொற்றன மாமேரு நேரென
மருங்கு னிடிட்கள வாகாச நேரென
நிதம்ப நற்பணி தானாகு மேயென வெந்தநாளும்

* வைதீசரன் கோவில்.

குறைந்த புத்தியில் வாதாடி யாதா
வழிந்து மெத்தைபின் மேல்விழ மால்கொடு
குமண்டை யிட்டுடை சோர்வேனையாகமு லைந்துசீவன்

குறைந்தி னைப்புற மாமாயை வாழ்வருள்
மடந்தை யர்க்கொரு கோமாள மாசிய
கொடுங்க சத்திடை மூழ்காம லேபத மென்றுசேர்வன்

மறைந்த சுக்ரிபர் போராட லேயொளி
யிருந்து நற்றய வாய்மீள வேயவன்
மனங்க ளித்திட மாமேரு நேரெனு நெஞ்சவாசி

மதஞ்செ குத்திட வீறுன தோர்களை
வளைந்த வீர்சர மீதேவ வானரம்
வளைந்து சுற்றினு மேயோடி யாடிவ ணங்கிமேவ

அறந்த ழைத்தது மாடுனாடு மாகடல்
வாய்ப் படைத்ததின் மேலேறி ராவண
னரண் குலைத்தெதிர் போராடு நாரணன் மைத்தனா

வனங்கன் மைத்துன வேளேக லாமயில்
விளங்கு செய்ப்பதி வேலாயு தாவழ
கணித்த பொற்பெரு வேளூரின் மேவிய தம்பிரானே.

திருவருணை.

53. தான தத்த தந்த தான தத்த தந்த
தான தத்த தந்த—தனதான.

தோத கப்பெரும்ப யோத ரத்தி யங்கு
தோகை யர்க்கு நெஞ்ச மழிபாதே
குலை வெப்ப டர்ந்த வாத யித்த மென்று
சூழ்பி னிக்கு ணங்க ளனுகாதே

பாத கச்ச மன்றன் மேதி யிற்று குந்து
பாசம் விட்டெ றிந்து பிடியாதே
பாவ லர்க்கி ரங்கி னாவினுக்கி சைந்த
பாடன் மிக்க செஞ்சொ றாவேணும்
வேத மிக்க விந்து நாதமெய்க்க டம்ப
வீர பத்ர கந்த முருகோனே
மேரு வைப்பி ளந்து ரூரணைக்க டிந்து
வேலை யிற்று னைந்த கதிர்வேலா
கோதை பொற்கு றிஞ்சி மாது கச்ச ணிந்த
கோம ளக்கு ரும்பை புணர்வோனே
கோல முற்று யர்ந்த சோண வெற்பி லங்கு
கோபு ரத்த மர்ந்த பெருமானே

—
சோலை மலை.

54. தானதனத் தானதனத் தானதனத் தானதனத்
தானதனத் தானதனத்—தனதான.

சேலையடர்த் தாலமிருத்
தேகணையைச் சீமவிதத்
துறுசிவப் பேறுவிழிக் கடையாலே
தேனிரதத் தேமுழுதிப்
பாருநிகர்க் காரமுதத்
தேறலெனக் கூறுமொழிச் செயலாலே
ஆலிலையைப் போலும்வயிற்
ரூலளகத் தாலதரத்
தாரிரதத் தாலுமலைப் பிடுவோர்மே

லாசையினைத் தூரவிடத் தேபுகவிட் டேக்ருபைநக் முனினைபைச் சேரவெனற்	கருள்வாயே
காலமெய்ப் பாதமெடுத் தேயுதையிற் டேமதனைக் காயவெரித் தேவிதியிற்	றலேபூடே
காசினிற் காணவிரப் போன்மதிபைக் குடியெருத் தேரிவிரித் தூறுதிரைக்	கடன்மீதில்
ஆலமிடற் றுணைகரித் தோலையுடுத் தீமயிதத் தாடியிடத் தேயுமைவைத்	தான்வாழ்வே
பாழியினைச் சூனைவெற் பேழயில்தொட் டாவிதுனித் தாதிதிருச் சோலைமலைப்	பெருமானே.

போது.

55. தனதனனா தத்த தந்த தனதனனா தத்ததந்த
தனதனனா தத்ததந்த—தனதான.

பழுதறவோ திக்கடந்து பகர்வனதீ ரத்துறந்து பலபலயோ கத்திருந்து	மதராசன்
பரிமளபா ணத்தயர்ந்து பனைமடலூர் தற்கிசைந்து பரிதவிபா மெத்தொன்று	மயல்கா
அழுதழுதா சைய்படுங்க நபிவமர தர்க்கிரங்கி பவர்பிரமா ணத்துநெஞ்சு	மறைபோய்நின்

றழுவதுநான் முற்பயந்த
விதிவசமோ மற்றையுன்ற
னருள்வசமோ வுப்ரமந்தெ

நிகிலேனே

எழுதருவே தத்துமன்றி
முழுதினுமாய் நிற்குமெந்தை
யெனவொருஞா னக்குருந்த

ருளமேவு

மிருவுருவா கித்துலங்கி
யொருகனதூ ணியிற்பிறந்து
விரணியன்மார் பைப்பிளந்த

தனியாண்மை

பொழுதிசையா நிக்ரமன்றன்
மருகபுரா நிக்ருமைந்த
புளகபடி ரக்குரும்பை

யுடன்மேவும்

புயகிரியவர் மச்சிலம்பின்
வனசரமா னுக்குகந்து
புனமிசையோ டிப்புருந்த

பெருமானே

பெரும்பற்றப்புலியூர்.*

56. தனந்தத் தத்தன தானன தானன
தனந்தத் தத்தன தானன தானன
தனந்தத் தத்தன தானன—தனதான.

விடுங்கைக் கொத்தக டாவுடை யானிடை
யடங்கிக் கச்சிறை யானவ மோகமும்
விழுங்கப் பட்டற வேயுடன் போய்கரு கிடமேலே

விளம்பத் தக்கன ஞானமு மானமும்
விரும்பத் தக்கன போகமு மோகமும்
விடுஞ்சத் தச்சவ மாவெளி யாயுயிர்

விடுநாளில்

* சிதம்பரம்.

இடுங்கட் டைக்கொ யாவடி யேனுட்
யிருந்திட் டுத்தம ரானவர் கோவென
விடங்கட் டிச்சுடு கட்டுபு காமுன

மனதாலே

யிருந்திட் டுப்பெற வேமதி யாயினு
யிரந்திட் டுப்பெற வேவிதி யாயினு
யிரண்டிற் றக்கொரு டிய மானவை

யிசைவாயே

கொடுங்கைப் பட்டம ராமர மேழுட
னடுங்கச் சக்ரிப னோடம ராடிய
குரங்கைச் செற்றுமகோததி துளெழ

வருநேயன்

குலங்கப் பட்டநி சாசார் கோவென
விலங்கைக் குட்டழ லோனெழ நீடடி
குமுண்டைக் குத்திர ராவண னுர்முடி

யடியூடே

படுங்கித் தொட்டச ராசர நாரணர்
ப்ரியங்கிட் டக்கன மாமரு காவயன்
ப்ரபஞ்சத் துக்கொரு பாவல னுனென

யிருதூதும்

ப்ரசண்டச் சொற்சிவ வேதசி காமணி
ப்ரபஞ்சத் துக்குள வானச தாசிவம்
பெரும்பற் றப்புவி யூர்தனின் மேவிய

பெருமானே.

பொது.

57. தனத்த தானன தானுன தந்தன

தனத்த தானன தானுன தந்தன

தனத்த தானன தானுன தந்தன—தனதான.

கறுத்த நீர்விடு கூர்வேலெ னுங்கடை
சிவத்து நீடிய வாய்மீள வண்குழை
கடக்க வோடிய வாலால் நஞ்சென

வஞ்சநீடு

கயற்க னூர்கனி வாயூர லுண்டவர்
கழுத்து மாகழு மேகேக பங்கொடு
கலக்க மார்பொடு பாடர குங்கும

குன்றமுழி

உறுத்த மார்புமுத் தார்தாவ டங்களு
மறுத்து நேரிய கூர்வாண கம்பட
வுடுத்த வடையும வேறையு முன்றுக முன்றுவிழு

முருக்கு நாடியில் முழுகாம ருங்கிடை
செருக்கு மாதர்தம் வாரார்த தனங்களை (வேன்
யொழித்த தோர்க்கைகாணுதலின்க்ருபையென்றுசேர்

நிறத்த னுபுர பாதார விந்தமு
முடித்த மாமலையும் வாரார்த னங்களு
நிறத்தி லேட்டு வேலான கண்களும் வண்பாடு

நெறித்த யோதியு நாயேன்ம னம்பரி
தவிக்க மால்வர லாமோக லைந்திட (ய்
நினைக்க லாகென வேல்வேடர் கொம்புட னண்புகர்வா

மறுத்து வாரிதி சோகோவெ னுப்படி
வெறுத்தி ராவணன் வாணனை யம்பினில்
வதைத்த மாமனு மேவார்பு ரங்களு மண்டமேவ

வளர்த்த தரதையு மாறான குன்றமு
மனைத்து லோகமும் வேதாக மங்களு
மதித்த சேவக வாணு மும்பர்கள் தம்பிரானே.

58. தனதத்தன தத்தனதத்தன
தனதத்தன தத்தனதத்தன
தனதத்தன தத்தனதத்தன—தனதான.

புருவத்தை நெழித்துவிழிக்கயல்
பயிலிட்டுவெ ருட்டிமதித்திரு
புதுவட்டையி னுக்கியளிக்குல மிசைபாடும்

புயல்சற்றுவி ரித்துநிரைத்தொளி
வளைட்டக ரத்தையசைத்தகில்
புனைமெத்தைப டெத்தபளிக்கறை தனிலேறி

சரசத்தையி னேத்துமுனீகிநி
புளங்குவ னேத்துநகக்குறி
தனைவைத்துமு கத்தைமுகத்துட

னென்றிமேவித்

தணிவித்திர தத்தநாத்துமி
முமுதத்தைய னித்துயிருக்கியல்
தருப்பித்தைய கற்றியுனைத்தொழ

முயல்வேனோ

பரத்தைய டக்கிரடப்பவர்
த்திரபுரத்தையெ ரிக்கநகைப்பவர்
பரவைக்குள்வி டத்தையிடற்றிடு

பலநீடு

கரகப்பரை யுற்றுமிகப்பகி
ரதியுற்றசி ரத்தையநித்தய
ராவத்தையொ ருப்பவிருப்பவ

ருமையாளர்

சுரர்சுத்தர்ம னத்துறைவித்தகர்
பணிபததர்ப வத்தையறுப்பவர்
சுடலைப்பொடி யைப்பரிசிப்பவர்

விடையேறுந்

துணையொத்தப தத்தவொற்றிடு
மதனைக்கடி முத்தர்கருத்தமர்
துலைவற்றக்கு பைக்குளுத்தித்தருள்

பெருமானே.

பழநி.

59. தன்னதன்தன தன்னதன்தன
தானதான—தனதான.

குவளைபொருதிரு குழையமுடுகிய
கோலவேல்விழி

மடவார்தங்

கொடியம்ருகமத புளகதனகிரி
கூடிநாடொறு

மயலாகி

துளவுருகிய சரசவிதமதில்
சோரவாரிதி

யலையுடே

சுழலுமெனதாயி ரழியுமுனமுயர்
தோகைமீதினில்

வாவேணும்

கவளகரதல கடகவிகடக
போலபூதர

முகமான

கடவுள்கணபதி பிறகுவருமொரு
காரணுகதிர்

வடிவேலா

பவளமரகத கனகவயிரக
பாடகோபுரம்

ரவிதேரும்

பரியுமிடறிய பழநிமலைவரு
பாவலோர்புகள்

பெருமானே.

சி த ம் ப ர ம்.

60. தனதந்த தத்தந்த தனதந்த தத்தந்த
தனதந்த தத்தந்த—தனதான.

மதவெங்க ரிக்கிரண்டு

வலுகொம்பெ னத்திரண்டு
வளருந்த னத்தணிந்த

வணியாரம்

வளர்செங்க திர்க்குவிந்து
வொளிகண்டெ னத்துலங்கி
நரருந்தி கைத்திரங்க

தருமானார்

இதமிங்கி தப்ரியங்கொ

ணகைகொஞ்ச நற்குணங்க
ளினையின்றெ னக்கலங்கி

வினையாடி.

யிசெங்கை பற்றுணர்ந்து
வலம்வந்து னைப்புகழ்ந்து
தொழவின்று பொற்பதங்க

டாவேணும்

நதியுந்தி ருக்கரங்கை

மதியஞ்சு டைக்கணிந்த

நடநம்ப ருற்றிருந்த

கயிலாய

நவநங்கை யைப்பிடுங்கு

மசூன்சி ரத்தொடங்கை

நவதுங்க வெற்றிமுந்து

திரடோளுஞ்

சிறையும்குடிக்கொரம்பு

வளைமுன்றொடு தத்தகொண்டல்

வளர்செக்க ணச்சதன்றன்

மருகோனே

தினமுங்க ருத்துனார்த்து

சுரர்நின்று னைப்பணிந்த

திருவம்ப லத்தமர்ந்த

பெருமாளே.

61. தானனா தந்தனந் தானனா தந்தனந்

தானனா தந்தனந்—தனதான.

காதன்மோ கந்தருங் கோதைமார் கொங்கைசிக்

காரநா தஞ்செழுங்

கனிவாய்கண்

காளகூ டங்கொடுங் காலனா பம்பொருங்

காமபா ணஞ்சுருங்

பினம்வாழும்

ஓதிகார் செஞ்சொன்மென் பாகுதே னென்றயர்ந்

தோநமோ கந்தவென்

றுரையாதே

பூசல மெப்புலன் றூரியே சொன்றுநின்

றோயுமா றொன்றையுங்

கருதாதே

தாதகே சண்பகம்பூகமார் சந்தமந்

தாரவா சந்திசம்

தனநீடுஞ்

சாமவே தண்டவெங் கோபகோ தண்டசந்

தானமா தெங்குள்பைம்

புன்மேவும்

திதிலா வஞ்சியின் பாதமே கொண்டிடுஞ்

சேகரா தென்குடந்

தையின்வாழ்வே

தேவிபா கம்பொருள் தாதிநா தன்றொழுந்
தேசிகா வும்பர்தம் பெருமானே.

62. தானதாத்த தனதன தானதாத்த தனதன
தானதாத்த தனதன—தனதான.

ஆலமேற்ற விழியினர் காலேநீட்டி யழுதழு
தாகமாய்த்து முறைமுறை பறைமோத
வாடல்பார்க்க நிலையெழு பாடைகூட்டி விரையம
யானமேற்றி யுறவின ரயலாகக்
காலமாச்ச வருகென வேலைகாட்டி யமபடர்
காவலாக்கி யுயிரது கொடுபோகக்
காமபாக்கை பொடிபடு னாளில்வாய்த்த கழலினை
காதலாற்க ருதுணர் தருவாயே
வேலகீர்த்தி விதான சீலபார்த்தி பகனக
வியாழகோத்ர மருவிய முருகோனே
வேதனாபடி விளைவுள வேனல்காத்த சிறுமிபை
வேடனாட்டில் வழிபடு மிளையோனே
ஞாலமேத்த வழிபடு மாறுபேர்க்கு மகவென
நாணல்பூத்த படுகையில் வருவோனே
நாதபோற்றி பெனமுது காதைகோட்ப வனுபவ
ஞானவார்த்தை யருளிய பெருமானே.

சோணாசலம்.

63. தனதன தானதன தனதன தானதன
தனதன தானதன—தனதான.

விடுமத வேள்வாளியின் விசைபொறு கோலாகல
விழிகொடு போவாவென வுரைபாடும்

விரகுட னூறுயீர மனமுடை மாபாவிகள்
 மீர்கமத கோலாகல முகைதோய
 வடையவு மாசாபர வசமுறு கோமானிகை
 பவனிபு மாகாசமும் வசைகறு
 மசடன னுசாரனை பவலனை யாபாசனை
 பழிபவ ரோடாள்வது மொருநாளே
 வடகுல கோபாலாத மொருபதி னூறுயீரம்
 வனி. உயர் தோடோய்தரு மபிராம
 மாகத நாராயணன மருமக சோனாசல
 வதிபச தாகாலமு மிளையோனே
 யுடுபதி சாயாபதி சுரர்பதி வாழ்வேபெற
 வுயர்மயின் மேலேறிபெ வரிதாக
 வுயரிப மாநாகமும் நிருதனு நீரும்விழ
 வொருதனி வேலேவிய பெருமானே.

64. தனனத்தன தானன தனனத்தன தானன
 தனனத்தன தானன—தனதான,

இடருக்கிட ராகிய கொடுமைக்களை மேல்வரு
 மிறுதிச்சிறு கால்வரு மதனாலே
 யியலைத்தரு கானக முயலைத்தரு மேனியி
 லெரியத்தரு மாமதி நிலவாலே
 தொடரக்கொடு வாகையி லடையக்கரை மேலை
 தொடலைத்தனி வீசிய கடலாலே
 துணையற்றனி பூமல ாணையிற்றனி பேயுயிர்
 துவளத்தகு மோதுயர் தொலையாதே
 வடபொற்குல மேருவின் முடுகிப்பொரு சூரனை
 மடிப்படை பேயிய வடிவேலா
 மறவக்குல மாமொரு குறமெய்த்திரு மாமகள்
 மகிழ்ப்புன மேவிய மயில்விரா

அடர்பட்டுறு கேதநி மடமிற்பழை சேர்வய
 லருணை திருநீதியி லுறைவோனே
 பவனித்திரு மாலொடுசிவனுக்கிமை யாவிழி
 யமரர்க்காசாகிய பெருமானே.

சுவாமிமலை.

65 தான தனதன தான தனதன
 தான தனதன—தனதான.

பாதிமதிநதி போதுமணிசடை
 நாதனருளிய

குமரேசர்

பாகுகனிமொழி மாதுகுறமகர்
 பாதம்வருடிய

மணவாளர்

காதுமொருவிழி காகமுறவருள்
 மாயனதுதிரு

மருகோனே

காலனெனையனு காமலுனதிரு
 காலில்வழிபட

வருள்வாயே

ஆதியயனொடு தேதவர்காருல
 காளுமவகைதரு

சிறைமீளர்

தாமயிலினிலே லறியமரர்கள்
 சூழவலம்வரு

மிளையோனே

சூதமிகவளர்சோலைமருவிய
 சுவாமிமலைதனி

லுசுறவோனே

சூறனுடலறவாரசுவற்
 வேலைவடவல

பெருமானே.

திருத்தணிகை.

66. தனதந் தனதந் தனதந் தனதந்
 தனதந் தனதந்—தனதான.

சூயிலொன் றுமொழிக் சூயினின் றலைபத்
 கொலைபின் பமலர்க்

சுணையாலே

கூஉ

திருப்புகழ்.

குளிருந் தவளக் குலசந் தர்வொளிக்
கொடிகொங் கையினமுத்

தனலாலே

புயவந் தெரியக் கடனின் றலறப்
பொருமங் கையருக்

கலராலே

புயமொன் றமிசத் தளர்தின் றதனிப்
புயம்வந் தணையக்

கிடையாதோ

சயிலங் குலையத் தடமுந் தசுரச்
சமனின் றலையப்

பொருமவிரா

தருமங் கைவனக் குயமங் கையர்மெய்த்
தனமொன் றுமணித்

திருமார்பா

பயிலுங் ககணப் பிறைதண் பொழிவிற்
பணியுந் தணிகைப்

பதிவாழ்வே

பரமன் பணியப் பொருளன் றருளப்
பகர்செங் கழனிப்

பெருமானே.

பொது.

67. தந்த தானன தந்த தானன
தந்த தானன—தனதான.

கண்டு போல்மொழி வண்டு சேர்குழல்
கண்கள் சேலமதி

முகம்வேய்தோள்

கண்டு பாவனை கொண்ட தோளகளி
லொன்று காதலி

லிருகோடு

மண்டி மார்பினில் விண்ட தாமென
வந்து கூர்முலை

மடவார்தம்

வஞ்ச மாமதில் வெஞ்ச போய்மடி
கின்ற மாயம

தொழியாதோ

கொண்ட லார்குழல் கெண்டை போல்விழி
கொண்டு கோகில

மொழிகூறுந்

கொங்கை யாளுக்குற மங்கை வாழ்தரு
குன்றின் மால்கொடு

குளிராகம்

திருப்புகழ்.

கூர்

விண்டு மாமுன வண்டு சூர்கடல்

வெம்ப மேதினி

தனின்மீளா

வென்றி யாவையு மின்றி வேளையும்

வென்று மேவிப்

பெருமானே.

குருகிரி.

68. தனதன தத்தத் தத்தன தத்தத்

தனதன தத்தத் தத்தன தத்தத்

தனதன தத்தத் தத்தன தத்தத்—தனதான

தலைமயிர் கொக்குக் கொக்கந ரைத்துக்

கலகலெ னப்பற் கட்டது விட்டுத்

தளர்நடை பட்டுத் தத்தடி யிட்டுத்

தமொழி

தடிக்கொடு தத்திக் கக்கல் பெருத்திட்

டசனமும் விக்கிச் சத்தியெ டத்துச்

சளியுமி குத்துப் பித்தமு முற்றிப்

பலகாலஞ்

சிலதயி லத்திட் டொக்கவெ ரிக்கத்

திரிபலை சுக்குத் திப்பினி யிட்டுத்

தெளிய வடித்துத் துற்றுடலுற்றிட்

மயிர்போமுன்

சிலபுகழ் கற்றுச் சொற்கள் பயிற்றித்

திருவடி யைப்பற் றித்ததாழு துற்றுச்

செனன மறுக்கைக் குப்புர் முத்திக்

கருள்வாயே

கலனைவி சித்துப் பற்கறை யிட்டுப்

புரவிசெ லுத்திக் கற்கொடு வெற்பைப்

பகடுந டத்தித் திட்டென வெட்டிப்

பொருஞான்

கணபடை கெட்டுத் தட்டற விட்டுக்

குராகடல் குக்குக் குக்கிட வெற்றிக்

கனிமயி லைச்சித் தத்தின டத்திப்

பொருகோவே

குலிசன்ம கட்டுப் பொற்பு முற்றுக்
 குறவர்ம கட்டுச் சித்தமு முற்றுக்
 குளிர்புன லுற்றுத் தத்துபு னத்திற் றிரிவோனே

கொடியபொ ருப்பைக் குத்திமு றித்துச்
 சமரம் விளைத்துத் தறபர முற்றுக்
 குருகிரி யிற்சித் தத்தொடி ருக்கும் பெருமானே..

—

69. தன்னதன தன்னதன தன்னதன தன்னதன
 தன்னதன தன்னதன—தனதான.

அளகவிரை குலையவிழி குலியவளை கலகலென
 லமுதமொழி பதறியெழ யணியார

மழகொழுநு புளகமுலை குழையவிடை துவளமிக
 வமுதநிலை யருள்பரவ வதிமோகம்.

உளமுருக வருகலவி தருமகளிர் கலவிதனி
 லுழலுமது சுவடுமதி யொழியாதோ

யுலகடைய மயிலின்மிசை கொடியளவும் மருவளவி
 லுனதுமது மலரடிபை யருள்வாயே

வளையுடலை கடல்கவற விடுபகரு வரதனருள்
 மருதினொடி பொருதருளு மபிராம.

வரியரவின் மிசைதயிலும் வரதசய மகள்கொடுமை
 மறுகியமர் முடுகவிடு நிருதேசன்

தளமுறிய வரைதகர வசரருடல் தலைசிதற
 தகனமெழ முடுகவிடு வடிவேலா

தரளமணி வடமிலகு குறவர்திரு மகள்கணவ
 சகலகலை யெழுதவல பெருமானே..

—

திருவாரூர்.

70. தன்ன தனதன தனதன தனதன
தன்ன தனதன தனதன தனதன
தன்ன தனதன தனதன தனதன—தனதான.

சரமு முளரியின் மலர்முக மதிமுழல்
சுனம தெனுமொழி கனிகதி ரிளநகை
கலக மிடுவிழி கடலென விடமென மனதூடே

கருதி யனநடை கொடியிடை யியல்மயில்
கமழு மகிலுட னிளகிய ம்ருகமத
களப் புளகித கிரியினு மயல்கொடு திரிவேளை

இரவு பகலற பவமற வினையற
வியலு மயல்தா விழியினில் விழியற
விசைய முழுகிய வெருகன பதமுற மடலூடே

பெழுத வரியவள் குறமக ளிருதன
கிரியில் விழுதின மிளையவ னெனுமுரை
யினிமைபெறுவது மிருபதமடைவது மொருநாளே

சரபி மகளினை பெழுபொருள் வினவிட
மனுவி னெற்றணி யசைவுற விசைமிரு
துயரில் செவியினை லடிபட வினவுபி னதிதிது

துணியி விதுபிசுழ பெரிதென வருமனு
வுருகி யாகா சிவசிவ வெனுமதொர்
சரபி யலம்வா விழுபுனல் பெருகிட நடுவாகப்

|| பரவி யதனது துயர்கொடு நடவிய
பழுதின் மலையை யுடலிரு பிளவொடு
படிய விரதமு னடவிட மொழிபவ னருளாரூர்

பதியி லறமுக சுவசுத கணபதி
குமா குருபர நிருபதி சாவண
பாவை முறையிட மயில்கொடு நடவிய பெருமானே

பழநிமலை.

71. தனத்தனனத் தனத்தனனத்
தனத்தனனத் தனத்தனனத்
தனத்தனனத் தனத்தனனத்—தனதான.

குறித்தமணிப் பணித்துகலைத்
திருத்தியுடுத திருட்குழலைக்

பிளவேடே.

குலைத் துமுடித் தலைச்சுருளைப்

குதட்டியிதழ்க் கடித்துதலிக்
கயற்கடைபீட்டழைத்துமருட்
கொடுத்தனார்வைக்கொடுத்தனாகக்

குறிமேலே

பொறித்ததனத் தனைத்துமனச்
செருக்கெனர்கைப் பொருட்கவரப்
புணர்ச்சிதனைப் பிணிப்படுவித்

திமொதர்

புலத்தலையிற் செலுத்துமனப்
ப்ரமத்தையறப் பரித்தமுறப்
பிரித்தருளித் திருக்கழலைத்

தருவாயே

பறித்தலைத் திருட்டமணக்
குருக்களாசட் குருக்களுடைப்
புழுக்களுகக் கழுக்களபுகத்

திருநீறு

பரப்புமனத் திருப்பதிகக்
கனற்புனலிற் கனத்தசொலைப்
படத்தெழுதித் திரட்டுபுகழ்க்

கவிராச

செறித்திருள்கிக் கதிறுயிலுற்
றுகப்பெனனத் தகப்பெனனச்
கிறக்கவுரைத் தருட்கருணைப்

பெருவாழ்வே

திசைக்கருணைப் பதிக்குளெனைத்
ததெத்தடிமைப் படுத்தியருட்
அருப்பழனிப் பதிக்குமர்ப்

பெருமானே

திருப்பிரமபுரம்.

72. தன தன தந்தன தந்தன தத்தன

தன தன தத்தன தந்தன

தன தன தந்தன தந்தன தந்தன—தனதான.

தருவினெகிழ்ந்தும ருண்டு வெருண்டுறு

சமயமுமென்றுலை யென்றுவருப்படி

தலைவருநின்றக லங்கியிருப்பிய

தமிழ்கூறுஞ்

சலிகையுன்றியும் வென்றியுமங்குள

பெருமைகளுங்கன முங்குணமுடயில்

சரவணமுமபொறை யுட்புகழுத்தகழ்

தனிவேலும்

விருதுதுலங்குகி கண்டிமண்டரு

முருகிவணங்கிவ ருடபதமுடயில்

விதரணமுந்திற முந்தரமுதினை

புனமாலும்

ம்ருகமதகுலகும கொங்கையுகொந்தடி

வருடிமணந்துபு ணர்ந்துதவும்பல

விசயமுமன்பிலொழிந்துமொழிந்தியல்

புகல்வேளே

கருதியிலங்கைய ழிந்துவிடும்படி

யவுணரடங்கம றிந்துவிழும்படி

கதிரவனிந்துவி ளங்கிவரும்படி

விடுமாயன்

கடகரியஞ்சிந டெங்கிமுறித்திட

மடுகுனில்வந்துத வும்புயமந்தான்

கருணைமுருத்தன ரங்கன் வஞ்சக

டறமோதி

மருதுகுலுங்கம லங்கமுனிந்திடு

வரதனலங்கவபு ணைந்தருளுங்குறள்

வடிவனெடுங்கடல் மங்கவொரம்புகை

தொடுமீளி

மருகபுரந்தர னுந்தவமொன்றிச

பிரமபுரந்தனி லுங்குகனென்பவர்

முனமதிலும்பரி வொன்றியமந்தருள்

பெருமாளே.

73, தன தன தன தன தந்தநானன
தன தன தன தன தந்தநானன
தன தன தன தன தந்தநானன—தந்தநான.

கணைகடல்வழியுரு முற்றி யாய்கிட
வடதமனிபகிரி கற்பமாய்நட
கணபணைகடித தொந்தகாளபு

யங்கராசன்

கயிறெனவமரர னந்தகோடியு
முறைமுறையமுதுக டைந்தநாளொரு
கதறியிலுலகையி முங்குமேகவொ

முங்குபோல

வினைமதகரிசுரு மெண்டிசாமுக
கிரிகளும்வெருவிட வண்டகோளகை
வெடிபடவெவரையும் விஞ்சிமேலிடு

நஞ்சுபோல

விடுகுழையளவும ளந்தகாமுக
ருயிர்பலிகவர்வுறு பஞ்சபாதக
விழிவலைமகளிரொ டனபுகடர்வதொ

ழிந்திடாதோ

முனைபெறவலயம ணிந்தமோகர
நிசைசர்கடகமு திந்துதுளொழ
முகிலினம்வெருவவி ருண்டதாரக

னஞ்சமீன

முழுசிபதியிரத ரங்கசாகர
முறையிடவிமையவர் தந்தனூர்புக
முதுகிரியுருவமு ணிந்தசேவக

செம்பொன்பேரு

அணைபகனகவிப வங்கொள்கோபுர
வருணையிலுறையும் ருந்துணைமுலை
யபிநவவனிதைத ருங்குமாரவி

லங்குமார்பா

வடவியில்வடிவுக ரந்துபோபொரு
குறமஃள்பிறகுதி ரிந்தகாமுக
வரிகரபிரமபு ரந்தராஜிபர்

தம்பிரானே.

பொது.

74. தையதனதானத்—தனதான.

துள்ளுமதவேள்கைக்
தொல்லைநெடுநிலக்

கணையாலே
கடலாலே

மெள்ளவருசோலைக்
மெய்யுருகுமாணைத்
தெள்ளுதமிழ்பாடத்
செய்யகுமசேத்
வள்ளஸ்தொழுநக
வள்ளிமணவாளப்

குயிலாலே
தழுவாயே
தெளிவோனே
திறலோனே
கழலோனே
பெருமானே

நி ம் ப பு ர ம்.

75. தந்தன தான தந்தன தான
தந்தன தான—தனதான.

அஞ்சவிதபூத முங்கரணநாலு
மந்திபகல்பாது

மறியாத

வந்தநடுவாதி பொன்றுமிலதான
வந்தவொருவீடு

பெருமாறு

மஞ்சதவழ்சார லஞ்சயிலவேடர்
மங்கைதனைநாடி

வனமீது

வந்தசரணா விரந்தமதுபாட
வண்டமிழ்வினோத

மருள்வாயே

குஞ்சரகலாப வஞ்சியபிராமி
குங்குபெடர

வதிரேக

கும்பதடமீது சென்னையுமாறு
குன்றுறமொற

விகல்கோப

வெஞ்சமரஞ்ர நெஞ்சபகைதீர
வென்றிவடிவேலை

விடுவோனே

விம்பமதிக்குழு நிம்பபுவாண
விண்டலமகீபர்

பெருமானே

தன்ன தனத்தத் தனந்தனந்தன
தன்ன தனத்தத் தனந்தனந்தன
தன்ன தனத்தத் தனந் தனந்தன—தந்ததான.

முகமினுக்கிப் பெருங்கருங்குழல்
முகிலையவித்துச் செருந்திசண்பக
முடியையநிறைத்துப் புறம்புவந்தடி, முன்பிகை

முலையையசைத்துத் திரிந்துமுன்றரி
கலையெனெகிழ்த்துப் புனைந்துவஞ்சக
முறுவல்லிளைத்துத் துணிந்துதந்தொரு முன்றி லூடே

மகளிர்விருப்பிற் சிலந்தபந்தியின்
மதனுநிற்கக் கொழுந்துவெண்பிறை
வடவைபெரிக்கத் திரண்டுபெண்தனை வண்டுபாட

மலயநிலத்துக் மாந்ததென்றலு
நிலைகுலையத்தொட் டெடம்புபுண்செய்து
மயலையளிக்கக் குழைந்துசின்தைம லங்கலாமோ

பகலவன்மகட்கப் புருந்துகந்தா
ககனமுகட்டைப் பிளந்துமந்தா
பருவரைபொக்கச் சுழன்றுபின்புப றத்துபோக

பணமணிபட்சத் தூங்கமுன்றனி
முடுகியநடத்தக் கழிந்துவிட்தெழு
பாவையாற்றப் ப்ரசஞ்சலின்றுப யந்துபாடக்

குசனெனமுக்கட் சயம்புவுய்ப்பிய
மிகவசுரர்க்குக் குரம்பைவந்திட
விசலமர்குத்திப் பொருங்கொடும்படை வென்றவேளே

குழையணியொப்பற் றிருந்தசங்கரி
கவுரியெடுத்துப் பரிந்துகொங்கைபி
ஸமுதையளிக்கத் தெளிந்துகொண்டருள் தம்பிரானே

திருவருணை.

77. தன தனத் தானனத் தனதனத் தானனத்
தன தனத் தானனத் — தன தான.

கயல்விழித் தேனெனைச் செயலொழித் தாயெனக்
கணவகெட் டேனெனப் பெருமானா

கருதுபுத் ராவெனப் புதல்வரப் பாவெனக்
கதறிடன் பாடையிற் றலைமீதே

பயில்குலத் தாரழப் பழைபநட் பாரழப்
பறைகள்கொட் டாடவச் சமனானும்.

பரியகைப் பாசம்விட் டெறியுமப் போதெனைப்
பரிகரித் தாடையைத் தரவேனும்.

அயிலிடைச் சேவல்லைப் பரிதரத் தோகையுற்
றருணையிற் கோபுரத் துறைவோனே

யமாரத் தாசிறுக் குமரிநட் பாகனத்
தரியசொற் பாவலர்க் கெளியோனே

புயலினைப் பாறுபொற் சயிலமெய்ச் சாரலிற்
புணர்நப் பாவையைப் புணர்வோனே

பொடிபடப் பூதாத் தொடுகடற் றூனைப்
பொருமுழுச் சேவகப் பெருமானே.

78. தானதன தானத்த தானதன தானத்த
தானதன தானத்த— கனதான

ஆலுமயில்போலொத்த தோகையர்க ளேமெத்த
வாரட மேலிட்ட முலைமீதே

யானதுகி லேயிட்டு வீதிதனி லேநிற்கு
மாமைநடை யாரிக்கு மொழியார்பால்

மாலொடவர் போகத்தி லேகுலவி யேசித்தம்
வாடுமெனை நீசித்த மகிழ்வாகி

௭௨

திருப்புகழ்.

மாகமுடி டாகுர் வேதமயி லேயுற்று
வாழ்வுபெற வேழுத்தி தருவாபே
நாலுமுதவேதற்கு மாலிலையின் மாயற்கு
நாடவரி யார்பெற்ற வொருபாலா
நாகமுடி மீதுதல் ஞாலமதி லேபத்தர்
ஞானமுனி வோர்கட்கு மிறைபோனே
வேலைவிழி வேடிச்சி யோடமரர் மாதொக்க
வீரருணை மால்வெற்பி லுறைவோனே
வீரமுட னேயுற்ற ஞார்கிளை விழிக்க
வேலைமிக வேவிட்ட பெருமானே.

79. தான தன் தானத் தானுதன தானத்
தான தன் தானத்—தந்ததான.

ஆலவிழிலேத் தாலதர்பானத்
தாளாகபாசக் கொண்டலாலே
பாசகைகபால்விற் போலுறுதலால்வித்
தாரநடையால்வற் கொங்கையாலே
சாலமயலாகிக் காலதிரிஞலத்
தாலிறுபாசத் துப்பினாலே
தாழ்விலுயிர்பாழ்பட் ழீழ்சினையிடாமற்
சாகுமுனினவற் கொண்டிடாதோ
சோலைதருகானிற் சோலமறமானைத்
தோளிறுவாகக் கொண்டவாழுவே
சோதிமுருகாநித் தாபழயஞாலச்
சோணகிரி விதிக் கத்தவேனே
பாலககலாபக் கோமளமயூரப்
பாகவுமைபாகத் தன்குமாரா
பாதமலர்மீதிற் போதமலர்நுவிப்
பாடுமவர்தாழ்தற் றம்பிரானே,

பொது.

80 தானந் தனதன தானந் தனதன
தானந் தனதன—தனதான.

தீயும்பவனமு நீருந்தாணியும்	
வானுஞ்செறிதரு	பசுபாசத்
தேகந்தனைநிலை யேபென்றிருவினை	
தீருந்திறவினை	பறியாதே
ஓயும்படியறு நூறும்பதுமுதல்	
நூறும்பதினிரு	பதினூறு
மோடுஞ் சிறுவுயிர்மீளும் படிநல	
யோகம்புரிவது	கிடைபாதே
வேயுங்கணியும் விளாவும்படியுன	
மேவுஞ்சிறுமிதன்	மணவாளா
மீனம்படுகட லேழுந்தழலெழ	
வேதங்கதறிட	வெள்ளுநாலும்
வாயுங்குலகிரி மாவுந்தொளைபட	
மாகந்தரமதில்	மறைஞரன்
மார்புந்துணையுறு தோளுந்துணிபட	
வாங்கொண்டமர்செய்த	பெருமானே.

81 தனன தாத்தன தனன தாத்தன
தனன தாத்தன—தந்ததான.

பொதுவ தாய்த்தனி முதலதாய்ப்பக	
விறவதாய்ப்புகல்	கின்றவேதப்
பொருளதாய்ப்பொருண்முடிவதாய்ப்பெரு	
வெளியதாய்ப்புகை	வின்றி ஞான
கதியதாய்க்கருதரியதாய்ப்பரு	
சமுதமாய்ப்புல	னைந்துமாயக்
காணமாய்த்தெனை மரன மாற்றிய	
கருணை வார்த்தையை பென்று.	சேர்வேன்
உத்திப்பட ரிருகார்ப்பிபழ	
வுலகுபோற்றிட	பெயர்லாப

வொருபராக்ரம தூகமோட்டிய
வரகர்போற்றிய நன்பவானோர்
முதல்வபார்பதி புதல்வ கார்த்திகை
முலைகள் தேக்கிட வுண்டவாழ்வே
முளரிபாற்கடல்சயிலமேற்பயில்
முதியமூர்த்திகள் தம்பிரானே.

82. தனத்தத் தந்தனந் தனத்தத் தந்தனந்
தனத்தத் தந்தனந்—தனந்நீன.

தடக்கைப் பங்கயங் கொடைக்குக் கொண்டறண்
டமிழிக்குத்தஞ்சமென் றுலகோணாத்
தவித்துச்சென்றிரந்துளத்திந்புண்படுந்
தளர்த்திப்பம்பரந் தனையூசந்
கடத்தைத்துன்பமண்சடத்தைத்துஞ்சிடுந்
கலத்தைப்பஞ்சலிந் த்ரியவாழ்வைக்
கணத்திற்சென்றிடந்திருத்தித் தண்டையங்
கழற்குத்தொண்டுக்கொண் டருள்வாயே
படைக்கப்பங்கயன் றுடைக்கச்சங்கரன்
புரக்கக்கஞ்சமன் பணியாகப்
பணித்துத்தம்புபந்தணித்துச்சந்ததம்
பரத்தைக்கொண்டிடுந் தணிவேலா
குடக்குத்தென்பரம் பொருப்பிற்றங்குநங்
குலத்திற்கங்கைதன் சிறியோனே
குரப்பொற்கொம்பைமுன்புனத்திற்செங்கரங்
குவித்துக்கும்பிடுந் பெருமானே.

திருவருணை.

83 தன்னதன தானதத்த தன்னதன தானதத்த
தன்னதன தானதத்த—தனந்நீன.

முமுகியட வாழுகத்தி லெழுகனலிலேபிறக்கு
முழுமதிநி லாவிநிற்கும் வசையாலும்

மொழியுமடமாதருக்கு மினியதனி லேயிசைக்கு
முதியமதராசனுக்கு மழியாதே
புழுதுகிழ் நீபமத்தி லழகியகு ராநிறைத்த
புதுமையினி லாறிரட்டி புயம்தே
புணரும்வகைதானினை த்த துணரும்வகைநீலசித்ர
பொருமயிலிலேறி நித்தம வாவேணும்
எழுமகரவாரிசுற்றுபொழிலருணைமாநகர்க்கு
ளெழுதரியகோபுரத்தி லுறைவோனே
விடதுவளவேவெச்சிபளகிதழேதுடிப்ப
விளமுலை விடாதசித்திர மணிமார்பா
செழுமதியநாகமொய்த்த வொழுதுபுனல் வேணி
வைத்த சிவனைமுதலோ துவித்த குருநாதர்
திசைமுகன்முராறிமற்றுமரியபல தேவருற்ற
சிறையடைய மீளவிட்ட பெருமானே.

—*—
விராலிமலை.

84 தானதத் தனதான தானதத் தனதான
தானதத் தனதான—தனதான.
நீள்புயற்குழன்மாதர்பேரினிற்க்ருபையாகி
நேசமுற்றடியேனு நெறிகேடாய்
நேயியிற்பொருடேடியோடியெய்த்துளம்வாடி
நீதியிர்சிலவாழ்வை நினையாதே
பாழினுக்கிறையாம னுமம்வைத் தொருகோடி
பாடலுற்றிடவேசெய் திடுமோச
பாவி பெப்படிவாழ்க தேவர்கட் குளதான
பார்வைசற் றருள்வேறு பணிபாயோ
ஆழியிற்றயில் வோனு மாமலர்பிரமாவ
மாமகப் பொருளோரு மனைவோரு

௭௯

திருப்புகழ்.

மாணமத்தகவோனு ஞானமுற்றியல்வோரு
 மாயிரத்திருநூறு மறையோரும்
 வாழுமெய்த் தவர்கூழ் விராவிவெற்பினின்மேவு
 வாசுசித்திரதோகை மயிலேறி
 மாறெனப்பொருளுர னீரெழப்பொருமவேல
 மான்மகட்டுளானுன பெருமானே.

திருவேரகம்.

85. தன்னதன தன்னத்த தன்னதன தானதத்த
 தன்னதன தானதத்த—தனதான.

சுரணகமலாலயத்தை யரைநிமிஷ நேரமட்டில்
 தவமுறைநி யானம்வைக்க வறியாத
 சடகசடமுடமட்டிபவவினையிலேசனித்த
 தமிழன்மடியான்மயக்க முறுவேனே
 கருணைபுரியாதிருப்ப தெனக்குறையிவேளைசெப்பு
 கயிலைமலை நாதர்பெற்ற குமரோனே
 கடகபுயமீதிரத்த மணியணிபொன் மாலைசெச்சை
 கமழமண மார்கடப்ப மணிவோனே
 தருண மிதைபாமிகுத்த கனமதுறு நீள்சவுக்ய
 சகலசெல்வ போகமிக்க பெருவாழ்வு
 தகைமைசிவ ஞானமுத்தி பாகதியு நீகொடுத்து
 தவிபுரிய வேணுநெய்த்த வடிவேலா
 அருணதள பாதபத்ம மதுநிதமு மேதுதிக்க
 வரியதமிழ் தானளித்த மயில்வீரா
 வதிசயம கேகமுற்ற பழநிமலை மீதுதித்த
 வழகுதிரு வேரகத்தின் முருகோனே-

திருப்புகழ்.

என

கதிர்காமம்.

86. தனத்தா தனத்தா தனத்தா தனத்தா
தனத்தா தனத்தா—தனதான.

சரத்தே யுதித்தா யுரத்தே குதித்தே
சமர்த்தா பெதிர்த்தே வருகுரைச்
சரிப்போனமட்டே விடுத்தா யடுத்தாய்
தகர்த்தா யுடற்றா னிருகூறுய்ச்
சிரத்தோ ருத்தோ டறுத்தே குவித்தாய்
செகுத்தாய் பெலத்தார் விருதாகச்
சிறைச்சேவல் பெற்றா பலக்கான் மிதித்தாய்
திருத்தா மறைத்தா ளருள்வாயே
புரத்தார் வரத்தார் சரச்சே கரத்தார்
பொரத்தா னெதிர்த்தே வருபோது
பொறுத்தார் பரித்தார் சிரித்தா ரெரித்தார்
பொரித்தார் றுதற்பார் வையிலேபிள்
கரித்தே லுரித்தார் விரித்தார் தரித்தார்
கருத்தார் மருத்தார் மதனரைக்
கரிக்கோ லமிட்டார் கணுக்கா னமுத்தே
கதிர்க்கா மமுற்றார் முருகோனே.

திருப்புலியுர்.

87. தனதன தனதன தனதன தனன
தனன தனன தனன தனன
தத்தத் தத்தன தத்தத் தத்தன
தத்தத் தத்தன தத்தத் தத்தன—தனதான.
மருவு கடன்முதி லணைய குழன்மதி
வதன றுகல்சிலை மழைய தெனும்விழி
மச்சப் பொற்கணை முக்குப் பொற்குமி
மொப்பக் கத்தரி யொத்திட்டச்செவி
குமுத மலரித முமுத மொழிநிறை
தாள மெனுநகை மிடறு கமுடுகை

௭௮

!தி ரு ப் பு க ழ்.

வைத்துப் பொற்புய
டொப்பிட் டுக்கம

பச்சைத் தட்டையொ
லக்கைப் பொற்றுதி

ரணையவிர லொடு கிளிகள் முகநக
மெனயு மிணைய குவடு மிணையுறு

செப்புத் தக்கம

ருப்புச் சக்கரம்

வைத்தப் பொற்குட

மொத்திட் டுத்திகழ்

முலைமேவும்.

வடமு நிரை நிரை தாள பவளமொ
டசைய பழமர விலைவ பிறுமயி

ரற்பத் திக்கிணை

பொற்புத் தொப்புளு

மப்புக் குட்குழி

யொத்துப் பொற்கொடி

துடிமி னளவிடு மிடையு மினதென

வரிய கடிதட வழுது கழைரச

மட்டுப் பொற்கம

லத்திர் சக்கிரி

துத்திப் பைக்கொரு

முத்துப் பட்டுடை

யழகு தொடையினை. கதலி பரடென

மொழியு முழுவொடு கமட சிகர்குதி

வட்டப் புத்தக

மொத்துப் பொற்சா

ணத்திற் பிற்புற

மெத்துத் தத்தைகள்

மயில்போல.

தெருவில் முலைவிலை யுரைசெய் தவரவர்

மயல்கொ டணைவா மருள்செய் தொழில்கொடு

தெட்டிப் பொற்பல

சொக்கிட் டுப்பொருள்

பற்றிக் கட்டில

ணைக்கொப்பிப்புணர்

திலக மழிபட விழிகள் சுழலிட

மலர்க ளிணைகுழ லிடைகொள் துயில்பட

தித்தித் துப்பிதழ்

வைத்துக் கைக்கொடு

கட்டிக் குத்துமு

லைக்குட் கைப்பட

திரையி லமுதென கழையி ரசமென

பலவில் சுணையென வருக பிணிபல

சிக்குப் பட்டுடல்
வெட்கித் துக்கமு

கெட்டுச் சித்தமும்
மொத்துக் கொக்கென

நரைமேவி.

செவியொ டொளிர்விழி மறைய மலசல
மொழிகள் பலவிரை குழற தடிக்கொடு

தெத்திப் பித்தமு முற்றித் தற்செய
லற்றுச் சிச்சியெ னத்துக் கப்பட .

சிலர்கள் முதுவிடல் வினவு பொழுதினி
லுவரி நிறமுடை நமனு முயிர்கொள

செப்பற் றுப்பிணை மொப்பித் தப்பெய
ரிட்டுப் பொற்பறை கொட்டச் செப்பிடு

சென்னமிதவென வழுது முகமிசை
யலறி யனையவ ரெடென சுடலையில்

செற்றித் திக்கிரை யிட்டித் திப்படி
நித்தத் துக்கமெ தெத்தித் திச்சட

முழல்வேனோ.

குருவி னுருவென வருள்செய் துறையினில்
குதிரை கொளவரு நிறைத வசெதலை

கொற்றப் பொற்பதம் வைத்திட் டற்புத
வெற்றிப் பொற்பொரு விட்டுக் கைக்கொளு

முதல்வ னிளகலை மதியு மடைசடை
யருணை வரசல மழுவு முழையணி

கொட்டத்துப்புரர் கெட்டுப் பெர்ட்டெழ
விட்டத் திக்கலை நக்கக் கற்புத

குமர னெனவிரு தொலியு முரசொடு
வளையு மெழுகட லதிர்வின் முழுவொடு

துட்டத் தக்கரை வெட்டித் தட்கட
லொப்பத் திக்குமெ தெத்துத் தத்திட

வமர்மேவி.

210

திருப்புகழ்.

குருகுகொடிசிலை குடைகள் மிடைபட

மலைகள் பொடிபட வடுக னுதிரிட

கொத்துச் சக்கிரி

பற்றிப் பொற்கரி

யெட்டுத் திக்குமெ

டுத்திட் டெக்குரல்

குமர குருபர குமர குருபர

குமர குருபர வெனவொ தமார்கள்

கொட்டப் புட்பமி

றைத்துப் பொற்சர

ணத்திற் றைச்சிரம்

வைத்துப் புட்குரல்

குலவ நரிசிறை கழுகு கொடிபல

கருட னடமிட குருதி பருகிட

கொத்தப் பத்திர

மிட்டுப் பொற்கத

னத்தைச் சித்தறு

ரக்ஷித் துக்கொளு

மயில்வீரா,

சிரமொ டிராணிய னுடல்கி ழியவொரு

பொழுதி னுகிர்கொடு வரிய நடமிடு

சிற்பத் திப்பதம்

வைத்துச் சக்கர

வார்த்திக் குச்சிறை

யிட்டுச் சக்கிர

னரிய விழிகெட வொருப துமுடியு

மழிய நெடியவர் திருவு மழகியர்

தெற்குத் திக்கில

ரக்கற் குச்சின

முற்றப் பொற்றசர்

தற்குப் புத்திர

செயமு மனவலி சிலைகை கொடுகர

மிருப துடைகிரி சிரமொர் பதம்விழ

திக்கெட் டைக்கக

னத்தர்க் குக்கொடு

பச்சைப் பொற்புப

லுக்குச் சித்திர

மருகோனே,

திலக மதுமுக வழகி மாகத

வடிவி பரிபுர நடனி மலர்பத

சித்தர் குக்குறி

வைத்திட் டெத்தன

முத்துப் பொற்கிரி

யொத்துச் சித்திர

சிவகொள் திருசர சுவதி வெருவித்
சொருபி முதலிய கிழவி யியல்கொடு

கொட்டிக் கிச்சக
சித்திற் சிறபதம்

முத்தத் தத்துவ
வைத்துக் கற்புறு

திரையி லமுதென மொழிசெய் கவுரியி
னரிய மகனென புகழ்பு விரகரில்

செட்டிப் பொற்றன
தத்தைக் குப்புள

முற்றுப் பொற்குற
சித்துட் டொப்பிய

பெருமானே.

பொது.

88. தத்தன தானுன தத்தன தானுன
தத்தன தானுன—தனதான.

கட்டது போலாசை விட்டுல காசார
துக்கமி லாளுன

சுகமேவி

சொற்கர னூதித நற்குண முடாடு
சுத்தநி ராதார

வெளிகாண

மொட்டலர் வாரீச சகாச டாதார
முட்டவு மீதேறு

மதிமீதாய்

முப்பது மாறறு முப்பதும் வேறுன
முத்திரை யாமோன

மடைவேனோ

எட்டவொ னாவேத னத்தனி கோகோவெ
னப்பெரு மான்மேவு

வரைசாய

வெற்றிய வேழாழி வற்றிட மாறாத
வெத்தனை யோகோடி

யசுரேசர்

பட்டொரு சூர்மாள் விக்ரம வேலேவு
பத்திரு தோள்வீர

தினேகாவல்

பத்தினி தோடோயு முத்தம மாறாத
பத்திசெய் வானாடர்

பெருமானே.

திருக்குறட்டி.

89. தானதன தத்ததான தானதன தத்ததான
தானதன தத்ததான—தனதான.

நீரிழிவு ருட்டமினை வாதமொடு பித்தமுல
நீள்குளிர்வெ துப்புவேறு முளரோய்கள்
நேருறுபு முக்கள்கூடு நான்முகனெ டெத்தயிடு
நீடியவி ரத்தமினை தசைதோல்சீ
பாரியந வத்துவார நாறுமும லத்திவாறு
பாய்பிணியி யற்றுபாவை நரிநாய்பேய்
பாறொடுக முக்கள்கூகை தாமிவைபு சிப்பதான
பாடிடலெ டெத்துவிணி லுழல்வேனோ
நாரணிய றத்திநாரி பாறுசம யத்தியூத
நாயகரி டத்திகாமி மகமாயி
நாடகந டத்திகோல நீலவரு ணத்திவேத
நாயகியு மைச்சிநீலி திரிகுலி
வாரணிமு லைச்சிஞான பூணிக லைச்சிநாக
வாணுதல ளித்தவீர மயிலோனே
மாடமதில் முத்துமேடை கோபுரம ணத்தசோலை
வாகுளகு றட்டிமேவு பெருமானே.

. பொது.

90. தனதன தானத்தான தனதன தானத்தான
தனதன தானத்தான—தனதான.

முருகம பூரச்சேவக
குறமக ளாவற்பூதா
முருளப டரக்கோடள முலைமீதே
முழுகிய காதற்காமுக
பசுபதி பாசத்துய்வினை
முதியபுரா ரிக்கோதிய குருவேபென்

மருகியு மாடிப்பாடியு
மிருகழ் அடிச்சூடியு
முணர்வினொ ராடிக்கூடியும் வழிபாடுந்

அலகிலொ ராசைப்பாடற
நிலைபெறு ஞானத்தாலினி
யுனதடி யாரைச்சேர்வது. மொருநாளே

மருகனெ னுமற்குழ்கொலை
கருதிய மாமப்பாதகன்
வரவிடு மாயப்பேய்முலை பருகாமுன்

வருகரி யாணக்கோடவை
திருதிவி ளாவிற்காய்கனி
மதுகையில் வீழ்ச்சாடிய விதமார்புட்

பொருதிருள் சோரப்பாரிய
மருதிடை போயப்போதொரு
சுகடுகைத யாமற்போர்செய்து விளையாடி

பொதுவியர் சேரிக்கேவளர்
புயல்மரு காவச்சாயுத
புதிரவ பாபுத்தேளிர்கள் பெருமானே

திருவாலங்காடு.

91 தனதன தானந்தாத்த தனதன் தானந்தாத்த
தனதன தானந்தாத்த—தனதான.

வடிவது நீலங்காட்டி
முடிவிடு காலங்கூட்டி
வரவிடு துதங்கோட்டி விபாச

மகனொடு மாமன்பாட்டி
முதலுற வோருங்கேட்டு
ளழிதர மாயந்தீட்டி யுயிர்போலே

படிமிசை நாளுவாட்டி யுடலுற நோய்ப்பண்டேற்று பழவினை பாவத்தீர்த்து	னடியேனைப்
பரிவொடு நாளும்பார்த்து விரிதமிழாளும்குத்தர் பார்புகழ் பாடின்றாட்கொண்	டருள்வாயே
முடிமிசை சோமன்கூட்டி வடிவுள வாலங்காட்டி முதிர்நட மாடும்குத்தர்	புதல்வோனே
முருகலர் தாமஞ்சூட்டி பொருதனி வேழங்காக்க வருதிரு காணுந்தோற்க	வசைகூறி
இடிபென மேகங்கூட்டி நெடிதரு சூலந்தீட்டி யெதிர்வொரு சூன்றாக்க	வரலோடு
மிலகிய வேல்கொண்டேற்ற வுடலிரு கூறன்றாக்கி யிமைபவ ரேதத்தீர்த்த	பெருமானே

திருப்பழநி மலை.

12. தன்ன தன்ன தன்ன தன்ன
தன்ன தன்ன—தனதான.

தமநமையு மாகமினிய தனமுநிலையு	மிவைபோகத்
தறுகண்மறவி முறுகுயிறு தலையவைப	வெறிபாதே
கமலவமத நடனவுபய கனகமணிவொ	ளிசூபாதங்

கருதவருளியெனது தனிமை

கழியவறிவு

தாவேணும்

குமாசுமர புரியின்முருக

குலவுபழி

மலையோனே

கொடியகிரியை முடியமுடுகு

குறவர்கிறுமி

மணவாளா

வமாரிடரு மவுணருடலு

மழியவமர்செய்

தருள்வோனே

யறமுநிறமு மயிலுமியலு

மழகுமுடைய

பெருமானே.

திருக்குரவாடி.

93. தனத்த தானன தனதன—தனதான.

மருக்கு லாவிய மலரணை

வளர்த்ததாய்தமர்வசையது

கொதியாதே

மொழியாதே

கருக்குலாவியவயலவர்

கடப்ப மாலையையினிவர

பழியாதே

விடவேணும்

தருக்கு லாவிய கொடியிடை

சமர்த்தனேமணிமரகத

மணவாளா

மயில்வீரா

திருக்கு ராவடி நிழறணி

திருக்கைவேல்வடி வழகிய

லுறைவோனே

பெருமானே.

பொது.

94. தனதன தந்ததத்த தனதன தந்ததத்த

தனதன தந்ததத்த—தனதான.

மொழியநி றங்கறுத்து மகாவி னங்கலங்கி

முடியவ ளா திரைத்த

கடலாலே

௮௩

திருப்புகழ்.

முதிரவிடம்பாப்பிவடவைமு கந்தழற்குண்
முழுங்கியெழுந்திருக்கு நிலவாலே
மழையளகந்தரித்த கொடியிடை வஞ்சியுற்ற
மயலில்மனந்தினைத்து விடலாமோ
மரகத துங்கவெற்பில் விகடந டங்கொள்சித்ர
மயிலிலுவந்துநித்தம் வரவேணும்.
அழகியெழுங்குறத்தி புழுகியல் சந்தனத்தி
யமுததனம்புதைத்த திருமார்பா
வருணைவ ளம்பதிக்கு மழகியெ செந்திலுக்கு
மமராத லங்களுக்கு மிறையோனே
எழுபுவ னம்பிழைக்க வளர்சி ரந்தரித்த
வெழுதயி லந்தொனைத்த கதிர்வேலா
விரவியொ டந்தரத்தராகரி பங்கயத்த
ரிவர்கள் பயந்தவிர்த்த பெருமானே.

—

திருவருணை.

98. தனன தனன தனன தனன
தனன தனன—தனதான.
இறுகுமணிமுலை மருவுதாளமு
மெரியுமெழுமதி நிலவாலே
யீரவிலெனதுயிர் கவரவருகுயி
லிசையு முறுகுட லையாலே
தறுகணதிபதி மதனன் விடுகொடு
சரமு மினிபெனை யணுகாதே
தருணமணிபொழி வருணைநகருற
சயிலமிசையினில் வரவேணும்

திருப்புகழ்

௮௭

முருகுநீர்பா மறுகுனலெழ
முழுவ லுடையவர்

குருநாதர்

முடியாகொடுமுடி யசுரர்பொடிபட
முடுகு மாகத

மயில்வீரர்

குறவர் மடமக ளமிர்த கனதன
சுவடுபடு மொடு

திருமார்பா

கொடிய சுடரிலை தனியு மெழுகடல்
குறுக விடவல

பெருமானே.

96. தனன தத்தத் தத்ததத்தத் தனதன
தனன தத்தத் தத்ததத்தத் தனதன
தனன தத்தத் தத்ததத்தத் தனதன—தனதான

கமல மொட்டைக் கட்டழித்துக் குமிழியை
நிலைகுலைத்துப் பொற்குடத்தைத் தமனிய
கலசவர்க்கத்தைத்தகர்த்துத் தலையற விளநீரைக்

கறுவிவட்டைப்பிற்றுரத்திப் பொருதவ
சயம்விளைத்துச்செப்படிப்பித்துலவிய
கரியமருப்பைப்புக் கொடித்துத்திரன்மத னபிஷேகம்

அமலர்நெற்றிக் கட்டழற் குட்பொடிசெய்து
வதிகசக்கரப் பப்பாக்கக கொடுமையி
னடனமிட்டச் சப்படுத்திற் சபதமொட் டிருநாள

மறைதல்கற்பித் துப்பொருப்பைக் குலவிய
கிறகறுப்பித் துக்கதித்துப் புடைபடு
மபிவவச்சிரத்தனத்துத்திருடிக ளுறவாமோ

தமரமிக்குற் துக்கறக்கப் பலபறை
தொகுதொகுத்தொக்குத்துத் தொகுக்கத்தொகுநொகு
தநிடுதத்தத் தத்தரிக்கத் தநிடு வெனமோதி

௮௮

திருப்புகழ்.

சடவுடற்பக்கப் பழுத்துப் புகையெழு
விழிகளுட்செக் கச்சிவத்துக் குறளிகள்
தசைகள் பட்சித் துக்களித்துக் கழுகொடு கழுகாட
அமரில்மெத்தக் கொக்கரித்துப்பொருதிடு
மகராத்தத்திற்குளித்துத் திமியென
வடிநடித்திட டுக்கைகொட்டிச் சமர்செயு மயிலான
வழகுமிக்குச் சித்திரப்பொற்புரவியி
னுலவுவிர்த்தக் கொற்றசித்துக் குருபர
வருணையிற்சித்தத்தெனக்குத்தெளிவருள்பெருமானே.

பொது.

97. தனத்தத் தானத்—தனதான.

கருப்பத் தூறிப்	பிறவாதே
கனக்கப் பாடுந்	றுழலாதே
திருப்பொற் பாதத்	தறுபூதி
சிறக்கப் பாலித்	தருள்வாயே
பரப்பற் றருக்	குரியோனே
பரத்தைப் பாலுக்	கணியோனே
திருக்கைச் சேவற்	கொடியோனே
செகத்திற் சோதிப்	பெருமானே.

திருவிடைமருதூர்

98. தனனதன தனனதன தனனதன தனனதன
தானதானன தானதானன
தனனதன தனனதன தனனதன தனனதன
தானதானன தானதானன
தனனதன தனனதன தனனதன தனனதன
தானதானன தானதானன—தனதனதனதான.

அறுகுறுசி பனியணையசிறியதளிபெருகியொரு
வாகமாயியோர் பாலாபமா

தீ ரு ப் பு க ழ்.

அக

யருமதலை குதலை மொழி தனிலுருகி யவருடைய
வாயிதாதையார் மாயமோகமா
யருமையினி லருமையிட மொளுமொளென வுடல்வ
வாருமாருமாய் வாலருபமா [ளா
யவரொருபெரியோரா,

யமுருபெற நடையுடைய கிறுதுபட மொழிபழகி
பாவிபாயவோர் தேவிமாருமாய்
விழிச் வறவ்ரிவைபர்கள் படுகுழியைநிலைமைபென
விடுவாசலாய் மாடகூடமா
யணுவளவு தவிடுமிகள் பிதிரவிட மனமிருகி
யாசையாளார யூசிவாசியா
யவிடுற சுடர்போலே,

வெறுமிடியனொருதவசி யமுதுபடை பெனுமளவில்
மேலைவிடுகேள் கிழைவிடுகேள்
திடுதிடென நழைவதன்முனெதிர்ப்புகி யவர்களொடு
சேறிஞாளிபோ லேறிவிழ்வதாய்
விரவினொடுவருபொருள்கள்சுவரிபிடவனுகிவெறு
விணியார்சொலே மேலதாயிடா
விதிதனை நினையாதே,

மினுகுமினு கெனுமுடல மறமுதுகி யிறுகிவா
விணர்சேவைபா யூனுபாவிபாய்
மறுமையுளதெனுமவரை விடும்விழலை யதனில்வரு
வார்கள்போவென காணுமோவென
விடுதறவுபெரியவரை மறையவரைவெடுவெடுபென
வேளமேசொலி ஞாவிவாயாய்
மிடையுறுவருநாளில்,

30

திருப்புகழ்.

வறுமைநா முடுகிவர வறுபொருளுமுழவசில
 வாதமுதகா மாலைசோகைநோய்
 பெருவயிறு வயிறுவலி படுவன்வர விருவிழிகள்
 பிளைசாரிடா விளைமேலிடா
 வழவழன வுமிழுமது கொழுகிழனவொழுகிழ
 வாடியுனெலா நாடி பேதமாய்
 மனையவள் மனம் வேறாய்,

மனங்கு மனுகெனுமனைபி லனுதினமு மனைபுமொரு
 மாதர்சியென வாலர்சியென
 கனவுதனி விரதமொடு குதிரைவா நெடியகடு
 காடுவாடுவன விடுபோடுவன
 வதைழிய விரதழியவுரைகுழறி விழிசொருகி
 வாயுமேலிடா வானிபோருகாள்
 மனிதர்கள் பலபேசு,

ஹிதிர்தொடறதினென வறவின்முறைகதறியழ
 வேழைமாதரார் மோதிமேல்விழா
 வெனதுடைமையெனதடிமையெனதுமறிவுசிறிதுமற
 வீழுலோடுவன வாயையாடுவன
 விடுகுபறைசிறுபரைகள் திமிலைபொடுதவிலறைய
 விமதேசமேபேய்கள்சூழ்தரா
 வெரிதனிலிடும்வாழ்வே,

வினையடிகள்பரவு முனதடியவர்கள்மி கவுமெனை
 யேசிடார்களோபாசநாசனே
 விருவினையு மலமுமற விறவியொடு பிறவியற
 வேகபோகமாய்நீ யுநானுமா
 வினாகும்வகைபரமசுக மதனையருளிடமருதி
 லோகநாயகாலோகநாயகா
 விமைபவர் பெருமானே.

திருப்புகழ்

கூக

திருக்கரபுரம்.

99. "தனதனத் தனதனத் தனதனத் தனதனத்
தனதனத் தனதனத் தனதனத் தனதனத்
தனதனத் தனதனத் தனதனத்தனதனத்—தனதரப

ஒருவரைத் தனிமனைச் சயனமெத் கையினில்வைத்
தொருவரைத் தமதலைக் கடைபினிற்சுழலவிட்
தொருவரைப் பாபரப்பொடுதெருத் திரியவிட்
டினிதாக,

ஒருவரைத் தமதனைக் கருகுறப் புணரவிட்
தொருவரைப் பரவசப் படவுடற் றழுவலுற்
றுயிர் பிழைப்பதுகழுத் தளவுமுட்பசுமெனச்
செயுமானார்,

தருமயற்ப்ரமைதனிற் றவநெறிக் கயலெனச்
சரியையிற் கிரியையிற் றவமுமற் றெனதுகைத்
தனமவத்தினிலிறைக்கெவருமுற் றிகழ்வுரத்
திரிவேனைச்,

சகலதூர்க் குணமறச்சகலசர்க் குணமுறத்
தரணியிற் புகழ்பெறக் கருணையுற் றுனதுபொற்
சரணமெப் பொழுதுகட்பொடுகினைத் திடவருட்
டருவாரயே,

குருமொழித் தவமுடைப் புலவரைச் சிறையில்வைத்
தறவுமுக் கிரம்வினைத் திடுமரக் கரைமுழுக்
கொடியதூர்க் குணவவத் தரைமுதற்றூரிசுறுத்
திடும்வேலா,

குயில்மொழிக் கயல்விழித் துவரிதழ்ச் சிலைறுதற்
சசிமுகண் திளநகைக் கனகுமுற் றனகிரிக்
கொடியிடைப் பிடிநடைக் குறமகட் டிருவினைப்
புணர்வோனே,

கருதுகட் சமயர்கட் கணியறக்கவையுடைப்
பறிதலைச் ச்மணரைக் குலமுதற் பொடிபடக்
கலகமிட் டெலுயிர்க் கழுவினுச் சியினில்வைத்
திடுவோனே,

கூ2

தீருப்பு கழ்.

கமுநினிற் குழையறக் கதலிபிற் கனியுதக்
கழைபின் முக் தமுதிரக் கயல்குதித் துலவுநற்
கனவெயிற் நிகழ்திருக் காபுரக் தறுமுதப்
பெருமானே.

வீநாயக மலை.

100. தனதன தானான தானன தனதன தானான தானன
தனதன தானான தானன—தனதான.

சுரவண சாதாநமோநம கருணையதேவாநமோநம
சுததள பாதாநமோநம வபிராம.

தருணச காயாநமோநம நிருபநல் வீராநமோநம
சுமதள லூராநமோநம சுகதீசா

பாமசொ ருபாநமோநம சுரபதிபூபாநமோநம
பரிமள நீடாநமோநம வுமைகாளி

பகவதி பாலாநமோநம விசுபா முலாநமோநம
பவுருஷ சீலாநமோநம வருடாராய்

இரனியு மாகாசபூமியு மமியமும் வாழ்வாகவானவ
ரெவர்களுமீடேறவேழ்கடன் முறையோவென்

நிடர்பட மாமேருபூதரமடிபட வேதாநிசாசா
நிகல்கெட மாசேனைமேலபில் விடுவோனே

காகத வாகாரவாயனு மிரணிய வாகாரவேதனும்
வசுவெனு மாகாரவிசனு மடிபேண்

மயிலுரைவாழ்வேவிநாயக மலையுறைவேலாமகாரத
வனசுர ராதாமாகிய பெருமானே.

தீருத்தணி கை.

101. தன்ன தானதத் தன்ன தானதத்
தன்ன தானதத்—தனதான.

பகனி ராவெனுங் கருவி பான்மனம்
பதறி மால்கள் கொண் டெல்பேணிப்

பழய வேதமும் புதியநூல்களும்
பலபுராணமுஞ் சிலவேதி
யகல நீளமென் றளவு கூறரும்
பொருளி லேயமர்ந் தடைவோரை
யசடர் மூடரென் றவல மேபொழிந்
தறிவி லேனழிந் திடலாமோ
சகல வேதமும் புகலு நாடொறுஞ்
சருகி லாதசெங் கழுநீருந்
தவள நீபமும் புணையு நீபமுந்
தணியில் மேவுசெங் கழுநீருஞ்
கிகர பூதார் தகா நான்முகன்
கிறுக வாசவன் சீறையீளத்
திமிர சாகரங் கதா மாமாஞ்
சிதா வேல்விடம் பெருமானே.

102. தத்ததத்த தத்ததத்த தத்ததத்த தத்ததத்த
தத்ததத்த தத்ததத்த—தனநானு.
பொற்பதத்தி னைத்துதித்து
நற்புதத்தி லுற்றபத்தர்
பொற்புணாத்தி நெக்குருக்க வறிபாதே
பொத்தகப்பி தத்தைவிட்டு
வித்தகத்து னைத்துதித்த
பத்தியுட்க லக்கமுற்ற நினைவாலே
முற்படத்த லத்துதித்த
விற்படைத்த குற்றமுற்ற
முற்பவத்தி லுற்பவித்து முயலாதே
முட்டவிக்க டைப்பிறப்பி
னுட்கிடப்ப தைத்தவிர்த்து
முத்திசற்றெ னக்களிப்ப தொருநானே

வெற்பளித்த தற்பரைக்கே
 டப்புறக் களித்தலித்தர்
 வித்தகத்த கொற்றமுற்ற
 மயில்வீரா
 வித்தகற்று முத்தமிற்சொல்
 அத்தகத்தம் வித்தரிக்க
 மெய்த்தணிந்தி ருப்பொருப்பி லுறைவோனே
 கற்பகப்பு னக்கொடிச்சி
 கச்சடர்த்த சித்திரக்க
 கற்புரத்தி ருத்தனத்தி லணைவோனே
 கைத்தரக்கர் கொத்தறுத்த
 வச்சிரத்த னுக்களித்த
 கைத்தொழுத்த நித்துவிட்ட பெருமானே.

103. தனதனனாதந் தனதனனாதந்

தனதனனாதந்—தனதானா.

கனமடவார்தஞ் சிலையதனாலுங்
 கனவினையாலுங்
 கருதியகாயம் பெருகியதோயங்
 கருதிலையாலுங்
 கொலைதருகாமன் பலகணையாலுங்
 கொடியிடையார்நின்
 குரவணிரீடும் பரவணிரீடும்
 குளிர்வநீதந்
 சிலைமகனாபன் கலைமகனாபன்
 திருமகனாபன்
 திணைவனமானுங் கனவனமானுஞ்
 செறிவுடன்மேவுங்
 தலைமலைமீதென் புலவருலாவுங்
 தணியினில்வாழ்செங்
 தனிபவர்குறுங் தனிகெடநாளுங்
 நிதமயிலேறும்
 கரைமேலே
 சிலையாலுங்
 தலையாதே
 தருள்வாயே
 தொழுவலா
 கிருமார்பா
 கழுநீரே
 பெருமானே.

திருப்புகழ்

கூரு

104 தத்ததன தத்ததன தத்ததன தத்ததன

தத்ததன தத்த—தனதான.

வெற்றிசெய வுற்றகழை விற்குறிவ னேத்தமதன்

விட்டகனை பட்ட

கணையாலே

வெட்டவெளி யிற்றெருவி லட்டவனை யிற்சனல்வி

ழித்தொளிப ரப்பு

மதியாலே

பற்றியிசை கற்றகடல் தந்தையர்த மக்குமிசை

பட்டகிரிக்கு

மணியாதே

பத்திமையெ னக்கருளி முத்தியைய ளித்துமவர்

பச்சைமயி லுற்று

வரவேணும்

நெற்றியிழி பட்டெரிய னட்டமிடு மத்தர்பா

நித்தர்மன மொத்த

கழல்வீரா

நெய்க்கமலமொய்க்குமிசைமெய்க்குறவியிச்சையுற

நித்தமிறு குற்ற

மணிபார்பா

வெற்றியதி ருச்சலதி சுற்றியதி ருத்தணியி

லெப்பொழுது நிற்கு

முருகோனே

மெட்டசல மெட்டனிலு மெட்டசுர ரிட்டசிறை

வெட்டி விடுவித்த

பெருமானே..

105. தனத்தனத் தனத்தனத்

தனத்தனத் தனத்தனத்

தனத்தனத் தனத்தனத்—தனதான.

அருக்கிமெய்த் தனைச்சிரித்

தருக்கியிட் ளெக்கருத்

தழித்தறக் கறுத்தகட்

பயிலாலே

யழைத்தகப் படுத்தியொட்

டறப்பொருட் பறித்தவர்க்

கடுத்துவத் தமற்றுவித்

தகர்போலத்

தருக்குமித் தருக்குமெய்க்

கதித்துவ ப்ரசித்தியெத்

தலத்துமற் றிலைப்பிறர்

கெணுஞானஞ்

சமுத்துரைத் திமைப்பினிற்

சடக்கனற் படிப்பறத்

தடுக்குமிப் பிறப்பினைத்

தவிரேனா

பொருப்படைத் திராக்கடற்
 பரப்பரக்கர் பட்டபொற்
 பொருப்பெனக் குவித்த திறம் பலபேய்கள்
 பொகிப்பெனக் குதித்திடப்
 படைத்தகற் பகப்புரிக்
 கிரக்கம்வைத்த பொற்ப்பாபைக் கதிர்வேலா
 திருத்தமுத் தமிழ்க்கவிக்
 கொருத்தமைச் சிறுக்கியைத்
 திணைப்புனக் கிரித்தலத் திடைதோயுந்
 திறத்தகுக் கிடக்கொடிச்
 செருக்கவுற் பலச்சுனைச்
 சிறப்புடைத் திருத்தணிப் பெருமானே.

106. தனன தான தானுன தனன தான தானுன
 தனன தான தானுன—தனதானு.

உடலினோடு போய்மினா முயிரினோடு மாயாத
 உணர்வினாடும் வானாடு முதுநீரு
 முலவையுடு தீயுடு புலியினாடும் யானாடு
 மொருவருடு மோவாத தனியான
 சுடரினாடு நால்வேத முடிவினாடு முடாடு
 துரியவாகு லாதீத சிவருபந்
 தொடரொணாத மாமாயை துரிசுறாத தோர்போதை
 தொடமுபாய மேதேது புகல்வாயே
 மடலறுத வாரீச வடவைசாய மாறுத
 வரிவிரால்கு தீபாய வமராடி
 மதகுசாடி மீதோடி யுழவராய்வி டாதோடி
 மடையைமோதி யானாடு தடமாகக்
 கடல்புகாம காமின் முடுகுவானை தான்மேவு
 கமலவாவி போய்மினா மொருவாவி
 கடவுணீல மாறுத தணியல்காவல் வேல்வீர
 கருணைமேரு வேதேவர் பெருமானே.

107. தானதத்தன தத்தன தத்தன்
தானதத்தன தத்தன தத்தன்
தானதத்தன தத்தன தத்தன்—தனதான.

ஓலையிட்டகுழைச்சிகள் சித்திர
ரூபமொத்தநி றத்திகள் விற்கணை
யோடிணைத்தவிழிச்சிகள் சர்க்கரை யமுதுடே
பூறியொத்தமொழிச்சிகள் புட்ஞால்
வேறுவைத்தவெருட்டிநடைச்சிகள்
ஓசைபெற்றது டிக்குளிநடைச்சிகள் மணம்வீசும்
மாலையிட்டகமுத்திகள் முத்தணி
வாரமுத்துதனத்திகள் குத்திர
மால்விளைத்துமனத்தைமருட்டிடு மடமாதர்
மார்பசைத்துமருட்டியிருட்டரை
வாவெனப்பொருள் பற்றிமயக்கிடு
மாதருக்குள்வருத்தமிருப்பது தணிபாதோ
வேலைவற்றிடநற்கணை தொட்டலை
மீதறுத்ததனிப்படை விட்டுற
வீறாக்கநிமுடித்தலை பத்தையும மலைபோலே
வேறுத்துநிலத்திலடித்துறை
வேதலட்சுமி யைச்சிறைவிட்டருள்
வீரவச்சுதனுக்குநலற்புத மருகோனே
நீலநற்கணி முக்கணி நிற்குணி
வாலவத்தமபத்தினிநிடுகணி
நீண்மலைக்கொடி சத்தியளித்தருள் முருகோனே
நீறதிட்டுநினைப்பவர் புத்தியை
நேயமெத்தவளித்தருள் சற்குரு
நீவளர்த்ததிருத்தணிவெற்புறை பெருமானே.

108. தன்னதன தனதந்த தன்னதன தனதந்த
தன்னதன தனதந்த—தனதான.

முலைபுளகமெழுவங்கை மருவுசிறு வளைகோஞ்ச
முதுளக மகிப்பொங்க வமுதான

மொழிபதற வருமந்த விழிகுவிய மதிகொண்ட
 முகம்வெயர்வு வரமன்ற வணைமீதே
 கலைநெகிழ வளர்வஞ்சி யிடைதுவள வுடலொன்றி
 கனவிநய் விதயங்கள் குழைவாகக்
 கலவிகரை வருமின்ப வலைபிலலை படுகின்ற
 கவலைகெடநினதன்பு பெறுவேனோ
 அலைசெறியு மெழுசண்ட வுதசுவயி றழன்மண்ட
 வதிரவெடி படவண்ட மிகுமேலோ
 ரபயமென நடுகின்ற விழைவருளி யடியுண்ட
 வசுரர்பட வுடனினது பொருமவேலா
 தலையாவ நதிதும்பை யிளநிலவு கமழ்கொன்றை
 சடைமுடியி லணிதின்ற பெருமானார்
 தருமுருக சுரர்வந்து சரணமலர் தொழுகின்ற
 தணிகைமலையுறைகின்ற பெருமானே..

109. தனத்த தத்தன தனதன தனதன
 தனத்த தத்தன தனதன தனதன
 தனத்த தத்தன தனதன தனதன—தனதானு.

செனித்த தெத்தனை சிறுமண ளளவுடல்
 செறித்த தெத்தனை கடலென வுயிர்செய்த
 செயித்த தெத்தனை திரைகயலெனபல வதுபோதா
 செயித்த தெத்தனை மலைசுனை யுடல்கிடை
 செறித்த தெத்தனை சிறுதன மயல்கொடு
 செடத்தி லெத்தனை நமனுயிர் கொடுபோன தளவோதான்
 மனத்தி லெத்தனை யிதுகப டுகள் குடி
 கெடுத்த தெத்தனை மிர்கமத மெனபல
 வதைத்த தெத்தனை யளவிலையிதிகர மொழியாமல்
 வருத்த தெத்தனை மசகனை புலையனை
 மடைக்கு லத்தனை மதியழி விரகனை
 மலர்ப்ப தத்தினி லுருகவு மிணையடி தருவாயே

தனத்தனத்தன தனதன தனதன
 திமித்தி மித்திமி திமித்தி திமித்தி
 தகுக்கு குக்குகு குக்குகு குக்குகு தகுதீதோ
 தரித்த ரித்தரி ரிரிரிரி ரிரிரிரி
 தடுட்டு டுட்டு டுட்டு டுட்டு
 தமிழ்த் மத்தள தமருக விருதொலி கடல்டோலச்
 சினத்த மார்க்கள செருதிதி திருகிய
 திழைத்தி டக்கரி யசார்கள் பரிசிலை
 தெரித்தி டக்கழு நரிதினநிணமிசை பொருமவேலா
 செழித்த வுத்தமர் சிவசிவ சரணென
 வொழித்த வற்புத மலர்கொடு பாவிய
 திருத்தணிப்பதி குறமகள்மருவிய பெருமானே

110. தனதனத்தன தனதனத்தன
 தனதனத்தன—தனதரஞ.

மலைமுலைச்சியர் கயல்விழிச்சியர்
 மதிமுகத்தியர் அழகான
 மயினடைச்சியர் சூயின்மொழிச்சியர்
 மனதுகுக்கியர் அணைமீதே
 கலைநெகிழ்த்திய லுறவணைத்திடு
 கலவியுற்றவர் பிணிதிராக்
 கபடனைக்குண வசடனைப்புகல்
 கதியில் வைப்பது மொருநாளே
 குலகிரிக்குல முருவவிட்டமர்
 குலவுசித்திர முனைவேலா
 குறவர்பெற்றிடு சிறுமிபைப்புணர்
 குமாசற்குண மயில்வீரா
 தலமதிற்புகழ் அமாருக்கிடர்
 தனைபகற்றிய வருளாளா

தருநிகரத்தெழு மலர்மிகுத்திடு
தணிமலைக்குயர்

பெருமானே.

111. தன்னதானன தனதன தனதன
தன்னதானன தனதன தனதன
தன்னதானன தனதன தனதன—தனநானு.

கிரியினேர்வளர் முலைமிகை துகிலுடு

கபடநாடக முயல்பவ ரசடிகள்

கெடுதியாளர்க ளிடமுடை யுடவினர் விரகாலே

கிளரவேநகை யணைமிகை தழுவினர்

அமுதநாரிய லளிதமென் வசனிகள்

கிடையின்மேன்மனமுருகிடுபடிநிகள் பொருளாளே

பரிவிலாமயல் கொடுசமர் புரிபவர்

அதிகமாயொரு பொருள்தரு பவரொடு

பழயபேரென விதமுற வணைபவர் விழியாளே

பகழிபோல்விடு வினைகவர் திருடிகள்

தமையெனாவகை யுறுகதி பெறும்வகை

பகராமாயின் மிகைவர நினைவது மொருநாளே

அரியராதியர் மலரய னிமைபவர்

நிலைபெறுதிடர் படவுடன் முழுகிய

வசுர்தாமிற வயில்விடு மறுமுக வினையோனே

அரியகானக முறைகுற மகளது

கணவனாகிய வறிவுள விதரண

வமரர்நாயக சாவண பவதிரு லுடையோனே

தருநீதியர் சதுவித மறையுளர்

மெச்சுறநிலை பெறுதவ முடையவர்

தளர்விலாமன முடையவ ரறிவின் பரரசர்

சகலலோகமு முடையவர் நினைபவர்

பாவுதாமரை மலாடி யினிதுறு

தணிகையாமலை டணிமுடி யழகிய பெருமானே.

112. தனதத் தந்தனதத் தனதத் தந்தனதத்
தனதத் தந்தனதத்—தனதானா.

பொருவிக்கூதொடரச் செருவிக்கந்தொடுமிப்

புதுவைப்புண்டரிகக்

உணையாலே

புளகக்கொங்கையிடத் திளமிக்கொங்கையனற்

பொழியத்தென்றனல்கக்

குதலாலே

தெருவிற்பெண்கள்மிசைச் சருவிச்சண்டையிடத்

திரியத்திங்களிஸ்திப்

புனலாலே

செயலற் றிங்கணையற் பியலற்றஞ்சுடுமித்

தெரிவைக்குன்றாவைத்

தாவேணும்

அருவிக்குன்றடையப் பரவிச்செந்தினைவித்

தருமைக்குன்றவருக்

கெளியோனே

அசுரர்க்கங்கியிலிட் டமர்க்கண்டமளித்

தயில்கைக்கொண்டதிறற்

குமரேசர்

தருவைக்கும்பதியிற் றிருவைச்சென்றனுகித்

தழுவிக்கொண்டபுயத்

திருமார்பர்

தரளச்சங்குவயற் றிரளத்தங்குதிருத்

தணிசைச்செங்குழனிப்

பெருமாளே.

118. தனதத்தனதத் தனதத்தனதத்

தனதத்தனதத்—தனதானா.

தகைமைத்தனியிற் பகைகற்றதுகைத்

தனுமுட்டவளைப்

பதனாலே

தரளத்திரளிற் புரளக்கரளத்

தமாத்தியிரக்

கடலாலே

யுகைமுற்றிகைமுற் றிதெனப்பகல்புக்

கொளிமட்குமிமைப்

பொழுதாலே

யுரையற்றுணர்வற் றயிரெய்த்தகொடிச்

குளையுற்றணையத்

தாவேணும்

திகைபற்றமுடக் கமலத்தனைமுற்

சிலையிட்டபதத்

திருல்வீரர்

திகழ்கற்பகமிட் டவனுக்ககனத்

திருவுக்குருகிக்

குழைமார்பா

பகல்கக்கொணப் பருணச்சடிஸப்

பரமர்க்கொருசொற்

பகர்வோனே

பழனப்பொழில்சுற் றுதிருத்தணிகைப்

பதியிற்சுமரப்

பெருமானே.

114. தனதனத் தனதனத் தனதனத் தனதனத் தனதனத்
தனதனத் தனதனத்—தனதானு.

கீறிமொழிக் கிறுதரைப் பொறிவழிச் சிறிருரைக்

கெடுபிறப் புறவழிக்

கிறபார்வைக்

கெடுமடைக் குருடரைத் திருடரைச் சமயதர்க்

கிடமைச் செறிதலுற்

றறிவேது

மறிதலம் நறைதலம் நயர்தலம் நறுதலம்

நாவுகெக் கிழிதருக்

கடலூடே

யமிழ்தலம் நமர்தலம் நழிதலம் நழிதலம்

நடியினைக் கணுகிடப்

பெறுவேனோ

பொறியிடைச்செழியன்வெப்பொருதாப்பொறியிளிப்

பொரிதலைச் சமணாத்

தனைபெரும்

பொடிபடச் சிவமணப் பொடிபாப் பிபதிருப்

புகலியிற் கவுணியப்

புலவோனே

நீறிவளைத் துறநகைப் பொறியெழப் புரமெரித்

நவர்திருப் புதல்வநற்

சுனைமேவுந்

தனிமணிக் குவளைசித் தமலாத் தருசெருத்

தனிமலைச் சரவணப்

பெருமானே

115. தனத்தனத் தனத்தனத் தனத்தனத் தனத்தனத் தனத்தனத்
தனத்தனத் தனத்தனத்—தனதானு.

கனத்தறப் பனைத்தபொற் கழைப்புயத்தனக்கிரிக்

கனத்தைபொத் துமொய்த்தமைக் குழலார்தன்

கறுத்தமைக்கயற்கணிற் கறுத்துவைத்தெனற்றநற்
கடப்பநிக் கடுத்துநிற் கறியாதே

யினிப்பிணக்கணைத்துமெய்த்திருப்பெனத்துருத்திகை
த், திசைத்தசுக் கிலப்பசுத் தசைதோலா

லெடுத்தபொய்ச்சடத்தினைப் பொறுக்குமிப்பிறப்பறுத்
தெனக்குநித் தழுத்தியைத் தரவேணும்

பனைத்தறச் சினத்திபத் தினைத்துறத் தாக்கனைப்
பயத்தினிற் பயப்படப் பொருமவேலா

பருப்பதச் செறுக்கறுத் துகைக்குமுட்பதத்தினைப்
படைத்தருக் கிடக்கொடிக் குமரோசா

தினைப்புணப்பொருப்பதத்தினிற்குமக்குறத்தியைச்
செருக்குறத் திருப்பயத் தனைவோனே

திருப்புறப் புறத்தியிற் றிருக்ககற் றுறித்தலத்
திருத்திசைத் திருத்தணிப் பெருமானே.

116. தனதனனதான தனதனனதான
தனதனனதான—தனதான.

உடையவர்களேவ ரெவர்களெனநாடி
யுளநெகிழ்வாக கவிபாட்

வுமதுபுகழ்மேரு கிரியளவுமான
தெனவாழுமான மொழிபேசி

நடைபழகிமீள்வ ரினியவர்கள்நானே
நடவுமெனநாடி முகம்வேறாய்

நலமையுளுமேன்மை யருணவொளியீசும்
நளினவிருபாத மருள்வாயே

விடைகொளுவுபாகர் விமலர்திரிசூலர்
வித்தர்பரபோகர் கிலஜுடே

விளவுசிறுபூளை நகுதகையோடாறு
விடவாவுகுழு மதிபாரச்

சுடையிறைவர் பாண வுமைமழைஞான

தளர்நடையிடாமுன்

வருவோனே

தடமலருவே மலர்சுனையனாதி

தணிகைமலைமேவு

பெருமானே.

117. தாந்தனதத்த தனத்த தனத்தன

தாந்தனதத்த தனத்த தனத்தன

தாந்தனதத்த தனத்த தனத்தன—தனதானு.

கூந்தலவிழ்த்து முடிக்கு மினுக்கிகள்

பாய்ந்தவிழிக்குமை யிட்டு மிரட்டிகள்

கோண்புபடைத்தமொழிச்சி பாத்தைபர் புயமீதே

கோங்குபடைத்த தனத்தை யழுத்தியர்

வாஞ்சையுறத்தழு விச்சலுக்கிட்டவர்

கூன்பிறைபொத்த நகக்குறி வைப்பவர் பலநாளும்

நத்தபொருட்பெற விச்சையுரைப்பவர்

ஆத்துணையுற்றழு கைக்குரலிட்டவர்

சங்கிசையற்ற வலக்குண மட்டையர் பொருள்தீரில்

ஏங்கியிடைக்கடை யிற்றணி வைப்பவர்

பாங்ககலக்கரு ணைக்கழல் பெற்றிட

சந்திலையெப்படி நற்கதி யுற்றிட வருள்வாயே

காந்தன்மலர்த்தொடை யிட்டெதிர்விட்டொரு

வேந்துருக்கர ணத்தொடு மத்திரள்

காண்டிபவச்சுத னுத்தம சற்குணன் மருகோனே

காங்குதமிக்கம தக்கொடி வெற்றியில்

வாங்கியமுக்கனி சர்க்கரை முற்றிய

காண்கனிமொக்கும தக்கரி மெச்சிய வினையோனே

தேந்தறியித்தென குற்றடி வெற்றலை
வேங்கைமாத்தொழி லைக்கொடு நிற்பவ
தேன்சொலியைப்புணரப் புனமுற்றுரைத் வரவானத்
தீண்டுகழைத்திர னுற்றது துற்றிடு
வேங்கைதனிற்ருவ னைச்சனை சுற்றலர்
சேர்ந்ததிருத்தணி கைப்பதி வெற்புறை பெருமானே.

திருச்சேந்தூர்.

118. தனனதனந் தனத்த தனனதனந் தனத்த
தனனதனந் தனத்த—தனநானு.

மொழியமுகம் கறுத்து மகரவினம் கலக்கு
முடியவனைத் தாற்று கடலாலே
முதிரவிடம் பரப்பி வடவைமுகந்தெடுத்து
முழுகியெழுந் திருக்கு நிலவாலே
மழையளகந் தரித்த கொடியமதன் சினத்து
பலரளிசெங்கை பற்றி வழியாமுன்
மரகததுங்க வெற்றி விகடவுதங்கள் சித்ர
மயிலினில்வந்து முத்தி தருவாயே
யழுகியெனுங் குறத்தி புழுகமர்சிந்தரத்தி
யமுததனம் புணர்த்த திருமார்பா
அழுகியசெந் திலுக்கு மதுரைவளம் பதிக்கு
மமரர்புரந் தனக்கு மிறையோனே
எழுபுவனம் பிழைக்க வசுரர்நிணந் தெறிக்க
விருசயிலத் தொளைத்த கதிர்வேலா
இரவிகளந் தாத்த ரியார்பங் கயத்த
ரிமெபயந் தவிர்த்த பெருமானே.

119. தானத்தானன தானத்தானன

தானத்தானன—தந்தநானு.

சேமக்கோமன பாதத்தாமரை

சேர்தற்கோதும

னந்தவேதா

திதற்றேயவி ரோதத்தேருண

சிலத்தேமிக

வன்புறாதே

காமக்ரோதமு லோபத்தேசவி

காரத்தேயழி

கின்றமாய

காயத்தேப்பச பாசத்தேசிலர்

காமுற்றேயும

தென்கொலோதா

னேமிச்சூரொடு மேருத்தூளெழு

நீளக்காளபு

யங்கநாலை

நிலக்கீபக லாபத்தேர்விடு

நீபச்சேவக

செந்தில்வேளே

யோமத்தீவமு வார்கட்கோர்சிவ

லோகத்தேவரு

மங்கைபாக

ரோகத்தாருப தேசத்தேசிக

ஆமைத்தேவர்க

டம்பிரானே

120 தந்தன தனந்தனந் தனதனத்

தந்தன தனந்தனந் தனதனத்

தந்தன தனந்தனந் தனதனத்—தனதானு.

அந்தகன் வருந்தினம் பிறகிடச்

சத்தத முவந்துசென் றறிவையர்க்

கன்புறு மசங்கதம் தவிரமுக

குணமான

வந்திபக லென்றிரண் டையுமொழித்

துந்திரி யசஞ்சலங் களையறுத்

தம்புய பதங்களின் பொருமைபைக்

கவிபாடிச்

செந்திலை யுணர்ந் துணர்வுறக்
கந்தனை யறிந்தறிந் தறியினிற்
சென்றுசெறு குந்திடத் தெளிதரத்

தணியாத

சிந்தையு மவிழ்தவிழ்ந் துரையொழித்
தென்செய லழிந்தழிந் தழியமெய்ச்
சிந்தைவர வென்றுநின் றரிசனப்

படுவேனோ

கொந்தவிழ் சரண்சரண் சாணெனக்
கும்பிடு புரந்தரன் பதிபெறக்
குஞ்சரி குயம்பியம் பெறவாக்

கருமாள்

குன்றிடி யவம்பொனின் றிருவரைக்
கிங்கினி கினின் கினின் கினினைனக்
குண்டல மசைந்துநன் குழைகளிற்

ப்ரபைவிசத்

தந்தன தனந்தனந் தனவெனச்
செஞ்சிறு சதங்கைகொஞ் சிடமணித்
தண்டைகள் கலின்கலின் கலினைனத்

திருவான

சங்கரி மனங்குழைந் துருகமுத்
தந்தர வருந்தொதுந் தளர்நடைச்
சந்ததி சகந்தொழுஞ் சரவணப்

பெருமானே.

121. தனத்தந்தந் தனத்தந்தந்

தனத்தந்தந் தனத்தந்தந்

தனத்தந்தந் தனத்தந்தந்—தனதானா,

கருப்பந்தங் கிரத்தம்பொங்
கரைப்புன்கொண் டுறுக்கும்பெண்
களைக்கண்கொண் டழைக்குஞ்சென்

றவரோடே

கலப்புண்டுஞ் சிலுப்புண்டும்
பிணிப்புண்டுந் துவக்குண்டுந்
களிப்புண்டுந் தியக்குண்டுந்

தமொறிக்

செருத்தண்டம் தரித்தண்டம்
புயத்தண்டம் களைக்கொண்டு
செயிர்த்தஞ்சு செத்தஞ்சு கொடுமாயத்

தியக்கங்கொண் டயக்கொண்டன்
புகழ்பங்கம் பிறப்பங்கஞ்
சிறைத்துத்தன் பதத்தின்பன் தருவாயே

யருக்கஞ்சஞ் சரிக்குத்தன்
டினாக்கண்ணென் றாக்கண்பன்
பனைத்தும்பொன் றிடக்கன்றுங் கதிர்வேலா

வரிக்குஞ்சங் களிக்குஞ்சன்
பகக்கொம்பென் டிசைக்குங்கொங்
களிக்குஞ்செச் திவிறற்றங்குங் குமரேசா

புரக்குஞ்சங் கரிக்குஞ்சங்
கரிக்குஞ்சம் புயக்கும்பின்
புலிக்குத்தான் டனக்குத்தஞ் சமதானய்

புனக்குன்றற் துணைக்குஞ்செந்
தினைப்பைம்பொன் புனக்கொம்பின்
புயத்தின்கொங் கையிற்றங்கும் பெருமானே,

122. தானதான தனந்தன தந்தன
தானதான தனந்தன தந்தன
தானதான தனந்தன தந்தன—தனதானு

மாயவாடை திமிர்ந்திடு கொங்கையின்
முடிசிலை திறந்து மழுங்கிகள்
வாசஸ்தோறுந் டந்துசினுங்கிகள் பழையோர்மேல்

வாலகேச நினைந்தழுவம்பிக
ளாசைநோப்க்கொண் மருத்திடு சண்டிகள்
வாரபேர்பொருள் கண்டு விரும்பிக் கெவரோனா

நேயமேகவி கொண்டுசொல் மிண்டிகள்

காசிலாதவர் தங்களை யன்பற

நீதிபோல நெகிழ்த பரம்பிக

ளவர்தாய்மார்

நீலநாடக மும்பயில் முண்டைகள்

பாணையூறுக ஞாண்டி தொண்டிகள்

நீசரோடு பிணங்கு கடம்பிக

னுறவாமோ

பாயுமாமத தந்தி முகங்கொடு

பாதிபாரத மென்ற பெருங்கதை

டாரமேருவி னன்றுவரைந்தவ

னிளையோனே

பாலினேர்மொழி வஞ்சி யிளம்பிடி

தேவபாண பெருந்தன குங்கும

பாரமான்மத சந்தன முங்கிய

மணிமார்பா

சீயமாயுரு வங்கொடு வந்தச

ரேசன்மார்பை யிடந்து பசுங்குடர்

சோவாரி யணிந்த நெடும்புயன்

மருகோனே

தேனாலாவு கடம்ப மணிர்த்தகி

நீட்சேகர சந்திரர் மைந்தசொல்

தேவர்நாயக செந்திலு வந்தநுள்

பெருமானே.

123. தன்னதந்ததந்த தன்னதந்ததந்த

தன்னதந்ததந்த—தனநான.

முலைமுகந்தியிர்த்த கலவையுந் துலங்கு

முறுவலுங்கனிந்த

கனிவாயு

முருகவிழ்துதிர்ந்த குவளையஞ்சரிந்த

முதினுமின்பசிங்கி

விழிவேலுஞ்

சிலைமுகங்கலத்த திலதமுங்குளிர்ந்த

திருமுகந்ததும்பு

குறுவேர்வுந்

தெரியவந்துகின்ற மகளிர் பின்சுழன்று

செயலழிந்துழன்று

விடுவோனே

மலைசூகஞ்சுமந்த புலவர்செஞ்சொல்கண்டு

வழிதிறந்தசெங்கை

வடிவேலா

வளர்புனம்பயின்ற குறமடந்தைகொங்கை

மணிவடம்புதைந்த

புயவேளே

யலைமுகந்துவந்த சினைமுதிர்ந்தசங்கை

யலறிநொந்துகஞ்சு

மலர்மீதே

யளிகலந்திரங்கி யிசையுடன்றுயின்ற

வரியசெந்தில்வந்த

பெருமானே.

124. தனதனதனன தனந்தந்தந்தத்

தனதனதனன தனந்தந்தந்தத்

தனதனதனன தனந்தந்தந்தத்—தனதானு.

பரிமளகளப சுகந்தச் சங்கத்

தனமானார்

படையமர்படையென வஞ்சிக்குங்கட்

கடையாலே

வரியளிரிசைமுரல் கொங்குக்கங்குற்

குழலாலே

மறுகிடுமருளனை யின்புற்றன்புற்

றருள்வாயே

யசிறுமருக கடம்பத்துங்கத்

திருமார்பா

வலிதிருநிசுவென வெம்பிக்கண்டித்

தெரிவேலா

திரிபுரதகனரும் வந்திக்குஞ்சற்

குருநாதா

செயசெயசெயசெய செந்திற்கந்தப்

பெருமானே.

125. தந்தத்தனதன தந்தத்தனதன

தந்தத்தனதன—தனதானு.

வஞ்சத்துடனொரு நெஞ்சிற்பலரினை

வஞ்சிக்கொடியிடை

மடவாரும்

வந்திப்புதல்வரும் வந்திக்கிளைபுடன்

மன்றற்குதவிய

வகைகடா

வஞ்சக்கலைபடு மஞ்சிப்புழுவுட

லங்கிக்கிறையென

வடன்மேவா

வன்றிப்பவமுறம் வென்றிச்சமன்வரு

மன்றைக்குனதடி

தாவேணுங்

கஞ்சப்பிரமனை யஞ்சத்துயர்செய்து

கன்றைச்சிறையிடு

மயில்வீரா

கண்டத்தொளியிட மண்டர்க்கருளிப்

கந்தப்புளகித

முருகோனே

செஞ்சொற்புலவர்க ளின்சொற்பகர்வல்

சிந்தைகுதவிய

குமரேசா

செம்பொற்கொடிமுடி ருன்றப்பொடிசெய்து

செத்திற்பதிவரு

மெருமானே.

126. தந்ததன தந்ததந்த தந்தன தந்ததந்த
தந்ததன தந்ததந்த—தனதான.

கண்டுமொழி கொம்புகொங்கை

வஞ்சியிடை யம்புநஞ்சு

கண்கள்குழல் கொண்டலென்று

பலகாறுங்

கண்டெளம் வருந்திரின்று

மங்கையர் வசம்புரிந்து

கங்குல்பக லென்றிரண்டு

பொழுதாலே

பண்டைவினை கொன்றுழன்று

வெந்துவிழு கின்றகண்டு

பங்கயப தங்கள்தந்து

புகழோதும்

பண்புடைய சிந்தையன்பர்

தங்களி லுடன்கலந்து

பண்புபெற வஞ்சலஞ்சு

லெனவாளாய்

வண்டுபடு கின்றதொங்கல்

கொண்டல நெருங்கியிண்டை

வம்பினை படர்ந்துசந்திரன்

மிகமுழங்கி

வஞ்சியை முனிந்தகொங்கை

மென்குற மடந்தைசெங்கை

வந்தழ குடன்கலந்த

மணிமார்பா

திண்டிறல் புனைந்தவண்டர்

தங்களப யங்கள்கண்டு

செஞ்சா மணிந்ததுங்க

மயின்மீதே

சென்றகர ஞ்சுவென்று

குன்றினின் மணம்புணர்ந்து

செந்தினகர் வந்திருந்த

பெருமானே.

127. தனதனதான தானந்தனாதந்த

தானதனதான தானந்தனாதந்த

தானதனதான தானந்தனாதந்த—தனதான.

முனும்பியினசேர மேல்கொண்டிடாவைந்து

பூதம்பெருவாத மாயங்கடாநெஞ்சின்

முடநெறியேது மோமிஞ்சியேவந்து

மதிபாவ

மோகனெனஞான போதஞ்செய்தேயண்டர்

தேடவரிதாய நேயங்களானின்ற

முலபரயோக மேல்கொண்டிடாநின்ற

துளதாகி

நாளும்பதியோக கால்கொண்டுமாவண்ட

வாதியலாதி போய்வென்றிவானின்க

னாமதின்மீதி லாறுங்கலாவின்ப

வழுதுறல்

நாடியதன்மீது போய்நின்றவானந்த

மேகுவெளியேறி நானன்றிரீயன்றி

நாடியவன்வேறுதானன்றிவாழ்கின்ற

தொருநாளே

காளவிடமுணி மாதங்கிவேதஞ்சொல்

பேதைநெடுநீலி பாதங்களால்வந்த

காலன்விழமோதுசாமுண்டிபாரம்பொ

டனல்வாயு

காதிமுதிர்வான மேதங்கிவாழ்வஞ்சி

யாடல்விடையேறி பாகஞ்ஞலாமங்கை

காளிடமாடி நாளன்பர்தாம்வந்து

தொழுமாத

வாளமுழுதாளு வேர்தண்டுழாய்தங்கு

சோதிமணிமார்ப மாலின்பினுளின்சொல்

வாழுமுமைமாதா: ள்மைந்தனெயற்கைபிளைபோனே

மாசிலடியார்கள் வாழ்கின்றவூர்சென்று
தேடிவினையாடி பேயங்குணெனினு
வாழுமயில்வீரனேசெந்தில்வாழ்கின்ற பெருமானே.

128. தந்தனதானுனதானன தந்தனதானுனதானன
தந்தனதானுனதானன—தனதானு.

கொம்பனை யார்காதுமோதிரு
கண்களி லாமோதுசீதள
குங்குமபாடரபூஷண நகமேவு

கொங்கையி னீராவிமேல்வளர்
செங்கழு நீர்மாலேசூடிய
கொண்டையி லாதாரசோபையில் மருளாதே

யும்பர்ச வாமிரமோநம
வெம்பெரு மானேநமோவிப
வொண்டொடி மோகாநமோநம வெணநாளு

முன்புகழ் வாய்பாடிநானினி
யன்புட னுசாரபூசைசெய்
துய்ந்திட வீணுள்படாதருள் புரிவாயே

பம்பர மேபோலவாடிய
சங்கரி வேதாளநாயகி
பங்கய சீபாதனுபுரி காகுலி

பங்கமி லானீலிமோடிப
யங்கரி மாகாளியோகினி
பண்டுச ராபானஞாடுனெ டெதிர்போர்கண்

டெம்புதல் வாவாழிவாழியெ
னும்படி வீருனவேல்தர
வென்றுமு ளானேமனோகர வயலூரா

வின்கொல்விசாகாக்குபாகா
செந்திலில் வாழ்வர்கியேயடி
பேன்றனை யீடேறவாழ்வருள் பெருமானே

129. தந்தநானன தனதன தனதன
தந்தநானன தனதன தனதன
தந்தநானன தனதன தனன—தனதானு.

பஞ்சபாதக முறுபிறை பெயிறெரி
குஞ்சிகூர்விட மாதர்விழி பலமிகு
பங்கவான்முக முடுகிய நெடுகிய திரிருலம்

பஞ்சபாதமு மருவிய ஈரதல
மிஞ்சிநீடிய கருமுகி ஹருவொடு
பண்டிலாதொரு பகடது முதுகினில் எமராசன்

அஞ்சவேவரு மவசர மதிலொரு
தஞ்சமாயிவண் வழிவழி யருள்பெறு
மன்பினுலுன தடிபுக முடிமைத நெதிரேரி

யண்டகோளகை வெடிபட விடிபட
வெண்டிசாமுக மிடிதரநடமிநி
மந்தமாருத மயில்மிசை கொடியினில் வருவாயே

மஞ்சிபோல்வள ரளகமுமிளகிய
ரஞ்சிதாம்ருது வசனமு நிலவென
வந்துதுயவெண் முறுவலு மிருகுழை யளவோடு

மன்றனீலமு மழகிய நெடுகிய
குன்றவேடுவர் மடமக னிளமுலை
மரிதராசல மிசைதுயி லழகிய மணவாள

செஞ்சொல்மாறிகை வடதிகை குடதிகை
விஞ்சகீழ்திகை சகலமு மிகல்செய்து
திங்கள்வேணிய ரடியினை தொழுதுயர் மகமேரு

சென்றுமோதின வாசரு ளதிபதி
தொண்டனாகியும் வழிவழி நெறிபெறு
செந்தின்மநக ரினிதுறை யமரர்கள் பெருமானே

130. தந்தனதனானதன தத்தான
தந்தனதனானதன தத்தான
தந்தனதனானதன தத்தான—தனதான.

சந்தனசுவரதுநிறை கர்ப்பூர
குங்குமபடரவிரை கஸ்தூரி
தண்பழுகளாவுகள் பச்சித

வெருவாகச்

சண்பககலாரவகு ளத்தாம
வம்புதுகிலாரவயி ரக்கோவை
தாங்கியகரோதர விஸ்தார

பரிதான

மந்தரமதானதன மிக்காசை
கொண்டுபொருடேடுமதி நிஷ்ரே
வஞ்சகவிசாரவித யப்பூவை

யனைபார்கள்

வந்துதருமாயவிர கர்ப்பார்வை
யம்பிலுளம்வாடுமறி வற்றேனை
வந்தடிமையாளவினி பெப்போது

கினைவாயே

யிந்தரபுரிகாவன்முதன் மைக்கார
சம்ப்ரமமயூரதூர கக்கார
வென்றுமகலாதவிள மைக்கார

குறமாதி

னிற்பவனுபோகசர சக்கார
வந்தவசரேசர்கல கக்கார
வெங்களுமைசேயினரு மைக்கார

மிசுபாவின்

செந்தமிழ்சொல்லாறுகவி தைக்கார
குன்றெறியும்வேலின்வலி மைக்கார
செஞ்சொலடியார்களெளி மைக்கார

வெழின்மேவு

திங்கண்முடிநாதர்சமை யக்கார
மந்தரவுபதேசமகி மைக்கார
செந்தினகர்வாழுமரு மைத்தேவர்

பெருமானே

131. தந்தனதர்ன தானத்தான
தந்தனதர்ன தானத்தான
தந்தனதான தானத்தர்ன—தனதானு

முந்துசுநிழ்மாலை கூடக்கோடி
சந்தமொடுநீடு பாடிப்பாடி.
மொய்ம்பர்மனைவாசல் தேடித்தேடி யுரையாதே
முந்தைவினையேவ ராமற்போக
மங்கையர்கள்காதல் தூரத்தேக
முந்தடிமையேனை யாளத்தானென் முனம்தே
திந்நிமிதிதோதி திதித்திதி
தந்தனதானதானத்தான
செஞ்செணருசேரு தாளத்தோடு நடமாடு
செஞ்சிறியகால்வி சாலத்தோகை
துங்கவனுகூல பார்வைத்தீர்
செம்பொன்மயின்மீதி லேயிப்போது வருவாயே
யந்தமறைவேள்வி காவற்கார
செந்தமிழ்சொல்பாவின் மலைக்கார
வண்டருபகார சேவற்கார முடிமேலே
யஞ்சலிசெய்வோர்கள் நேயக்கார
குன்றுருவவேவும் வேலைக்கார வெழிலான
வந்தம்பெருவான ரூபக்கார
சிந்துரமின்மேவு போகக்கார
விந்தைகுறமாது வேளைக்கார
செஞ்சொலியார்கள் வாரக்கார வெதிரான
செஞ்சமரைமாயு மாயக்கார
துங்கணகுரர் குறைக்கார
செந்தினகர்வாழு மாண்மைக்காரப் பெருமானே.

132. தனதனன தாந்தனந்தத் தனதனன தாந்தனந்தத்
தனதனன தாந்தனந்தத்—தனதானு.

தகாலிரை பூண்டவிந்தக்
குழலியர்கள் தேய்ந்தவின்பத்
தளருமிடை யேந்துதகங்கத் தனமாதர்

தமைமனதில் வாஞ்சைபொங்கக்
கலவியொடு சேர்ந்துமந்தர்ச்
சமயசிவ ழீங்கியிந்தப்

படிநாளும்

புகலரிய தாந்திரிசங்கத்
தமிழ்பவனுவ லாய்ந்துகொஞ்சிப்
புலியதனில் வர்த்தவஞ்சத்

துளமுடர்

புனிதமிலி மாந்தர்தங்கட்
புகழுமெளி யேன்றனுன்பொற்
புளகமலர் பூண்டுவந்தித்

திடுவேனோ

தகுடதகு தாந்தியிந்தத்
திருடதிரு தீந்தியிந்தித்
தகுகணக தாங்கணங்கத்

தனதான

தனதனன தாந்தனந்தத்
தெனநடன மான்றதுங்கத்
தனிமயிலை யூர்ந்தசந்தத்

திருமார்பா

சிகைபசுரர் மாண்டமுங்கத்
திறலயிலை வாங்குசங்கத்
திமையவரை யீன்றமங்கைக்

கொருபாலா

திசும்வயிர மேத்துகொங்கைக்
குறவனிகை காந்தசந்தர்ச்
சிகாமுகி லோங்குசெந்திற்

பெருமானே

138. தானதந்தன தானுதானன
தானதந்தன தானுதானன
தானதந்தன தானுதானன—தனதான

தோடுமென்குழை யூடேபோரிடு
வாணெடுங்கயல் போலேபாருயிர்
குறைகொண்டிடு வேல்போலேதொடர் விழிமானார்

குதகத்தனி லேமாலாயகர் ஏதமென்றறி யாதயூழ்வினை குழும்வெந்துய ராலேதானுபிர்	சுழலாதே
யாடும்வெம்பண மார்நீன்காரா ஹுகண்டிட மேல்வீழ்தோகையி லாரும்வண்கும ரேசாவாரும்	புயவேளே
யாருநின்னரு ளாலேதாடொழ வான்மைதந்தருள் வாழ்வேதாழ்வற வாதிதந்தவ நாயேன்வாழ்வுர	வருள்வாயே
யோடுங்வெங்கத் ரோடேசோமனும் ஊழியண்டமு லோகாலோகமை யூருமிந்திர னுனாதேவரு	மடிபேண
ஹூழிடம்புயன் வேலாவாலப மூடுதங்கிய மாலாயாரண வேதவெண்டியை சூர்மார்யூறே	விடும்வேலா
வேடுகொண்டுள வேடாவேடைய வேழும்வெம்புலி பேர்லேவேடர்கள் மேவுதண்புன மீதேமாலொடு	மிதன்மேளி
மேகமென்குழ லாய்நீவாவென மேவுகந்தசு வாமீமாதமிழ் வீறுசெந்திலின் மீதேமேனிய	பெருமானே

134. தந்ததனன தனனா தனனதன
தந்ததனன தனனா தனனதன
தந்ததனன தனனா தனனதன—தனதானா.

தொந்திசரிந மயிரே வெளிற்றிநற
தந்தமலைய வுடலே வலைஈனெடு
தொங்கவெருகை தடிமேல் வரபுகளிர் நகையாடி

தொண்டிதவ் னிவனு ரெனயிரு மல்
கிண்கிணெனமு ஹையே குழறவிழி
துஞ்சகுருடு படவே செவிபெடு

செவியாகி

வந்தபினியு மதிவே மிடையுமொரு
பண்டிதனுமெ யுறுவே தனையுமிள
மைந்தரு டைமை கடனே தெனமுடுகு

துயர்மேவி

மங்கையழுது விழவே பம்படர்கள்
கின்றுசறுவா மலமே பொழுதவுயிர்
மங்குபொழுது கடிதே மயிலின்மீவச

வருவாயே

எந்தைவருக ரகுநா பகவருக
மைந்தவருக மகனே யினிவருக
வென்கண்வருக வெனதா ருயிர்வருக

வபிராம

விங்குவருக வரசே வருகமுலை
யுன்கவருக மலர்கு டெவருக
வென்றுபரிவி னெடுகோ சலைபுகல

வருமாயன்

சிந்தைமகிழு மருகா குறவரிள
வஞ்சிமருவு மழகா வமார்சிறை
சிந்தவசுரர் கிளைவே ரொடுமடிய

வடுதிரா

திங்களாவு நதிரு டியபரமர்
தந்தருமா வலையே கரைபொருத
செந்தினகரி வினைதே மருனிவளர்

பெருமானே

135. தனத்தந்தத் தனத்தந்தத்
தனத்தந்தத் தனத்தந்தத்
தனத்தந்தத் தனத்தந்தத்—தனதர்ஞ்

பருத்தந்தத் தினைத்தந்தித்
டிருங்குங்கச் சடர்த்துந்திப்
பரிக்கும்பெற் ப்ரபைக்குன்றத்

தனமாளர்

பறிக்குந் துற் சாக்கொங்கத்
தினைத்தங்குற் பலப்பண்பைப்
பறக்குஞ்சக் கரத்தஞ்சத்

திடையேருந்

தூச்செங்கட் கடைக்கொன்றப்
பெருத்தன்புற் றினத்தங்குத்
துனிக்கும்புத் தினைச்சங்கத்

தறியேனைத்

துணைச்செம்பொற் பதத்தின்புற்
றெனக்கென்றப் பொடிட்டங்கத்
தொடுக்குஞ்சொற் றமிழ்த்தந்தப்

படிபாள்வாய்

தருத்தங்கிப் பலத்தண்டத்
தினைக்கொண்டச் சுரர்க்கஞ்சத்
தடர்த்துன்பத் தினைத்தந்திட்

டெதிர்தூன்

சமார்க்கெஞ்சிப் படித்துஞ்சக்
கதிர்த்தங்கத் தயிர்கொண்டத்
தலத்தம்பொற் பதிக்கன்புற்

றருள்வோனே

திருக்கஞ்சத் தினைக்கண்டித்
தூக்குங்கட் டகட்டுஞ்சிற்
சிவக்கன்றப் பொருட்கொஞ்சிப்

பகர்வோனே

செய்த்தங்கக் கொடைத்துங்கத்
திருத்தங்கித் தரிக்கும்பொற்
றிருச்செந்திற் பதிக்கந்தப்

பெருமானே

136. தந்தா தந்தா தந்தா தந்தா
தந்தா தந்தத்—தனதானா.

வெங்கா ளம்பா ணஞ்சொர் கண்பால்
மென்பா கஞ்சொற்

சூயின்மலை

மின்கே சந்தா னென்றே கெண்டார்
மென்றோ ளொன்றைப்

பொருள்தேடி

வங்கா ளஞ்சொ முஞ்சி னம்போய்
வம்பே துன்பப்

படலாமோ

வங்கா லன்றாதென்பால் வந்தால்
வந்தேயந்தப்

பொழுதாள்வாய்

கொங்கார் பைத்தே னுண்டே வண்டார்	
குன்றுள் கொங்கைக்	குரியோனே
குன்றோடுஞ்ஞ ரென்பா ருந்துள்	
குன்று மண்டப்	பொருவோனே
கங்கா ளஞ்சேர் மொய்ம்பா ரன்பார்	
கன்றே யும்பர்க்	கொருநாதா
கம்பூர் சிந்து ரன்பால் வந்தாய்	
கந்தா செந்திற்	பெருமானே

137. தனதானதந்த தனதானதந்த
தனதானதந்த—தனதானா.

விதிபோலுமந்த விழிபாலுமிந்து	
துதலாலும்வென்றி	விளையோர்தம்
விரிவானசிந்தை யுருவாகநொந்து	
விறல்வேறுசிந்தை	விளையாலே
விதமாடிபின்ப மதுபோதவுண்டு	
விருநாளுமென்று	முளமாத
ரிருளாயதுன்ப மருண்மாயம்வந்து	
வெமையீர்வதென்று	மொழியாதோ
மதிசூடியண்டர் பதிவாழமண்டி	
வருமாலமுண்டு	மறமான்
வடிவாகமைந்து கணையோடுசிந்தும்	
வகைநாடுமெந்தை	பெருவாழ்வே
பதிமாயமொன்றி வருஞார்பொன்ற	
வயில்வேல்கொடன்று	பொருமவீரா
வழகானசெம்பொன் மயின்மேலமர்ந்து	
வலைவாயுகந்த	பெருமானே.

138. தனதானதந்த தனதானதந்த
தனதானதந்த—தனதானா.

விறன்மாரனைந்து மலர்வாளிசிந்த
மிகவானவிரந்து

வெயில்காய

மிகவாடைவந்து புலவேலையொன்ற
வினைமாதர்தந்தம்

வகைகூறச்

குறவாணர்குன்றி லுறைபேதைகொண்ட
கொடிதானதுன்ப

மயல்தீரக்

குளிர்மாலையின்க ணளிர்மாலேதந்து
குறைநீரவந்து

குறுகாதோ

மறிமானுகத்த விழையோன்மகிழ்த்து
வழிபாடுதந்த

மதியாளா

மலைமார்புசிந்த வலவேலையஞ்ச
வடிவேலையுந்து

மதுகோபா

வறிவாலறிந்து விருதாளிழைஞ்ச
மடியாரிடைஞ்சல்

களைவோனே

பழனானசெம்பொன் மயில்மேலயர்ந்து
வலையாயுகந்த

பெருமாளே.

139. தனதனதனன தனத்தத்தாதன
தனதனதனன தனத்தத்தாதன
தனதனதனன தனத்தத்தாதன—தந்ததானா.

இருள்விரிகுழலை விரித்துத்தூற்றவு

மிறுகியதுகலை செகிழ்த்துக்கட்டவு

மிருகடைவிழிபு முறக்கிப்பார்க்கவு

மைந்தபோடே

விடையிளவதனை கடித்துக்கேட்கவு

மறுமொழிபலவி மிகைத்துச்சாற்றவு

மிடையிடசிறிது நகைத்துக்காட்டவுத் தங்கள்விடே

வருகெனவொருசொ லுரைத்துப்பூட்டவும்
விரிமலரமளி யனைத்துச்சேர்க்கவும்
வருபொருளளவி லுருக்கித்தேற்றவு நினைதபாலே

வளமனைபுகுதி லடித்துப்போக்கிடு
மொருதலைமருவு புணர்ச்சித்தூர்த்தனை
வசைவிடகினது பதத்தைப்போற்றுவ தெத்தகாளோ

குருமணிவயிர மளித்துக்கோட்டிய
கழைமடவுருவில் வெளுத்துத்தோற்றிய
குளிரிசையருவி கொழித்துத்தூற்றிய மண்டிநீருர்

குழிபடுகலுழி வயிற்றைத்தூர்த்தெழு
திடர்மணலிறகு துருத்திக்காய்பொதி
குளிரிமிழலருவி கலக்கிப்பூப்பினை வண்டலாட

முருகவிழ்தினைக ளுடுத்துக்காய்த்தினை
விளைநடுவதனி விருப்பைக்காட்டிய
முகண்முலையிளைய குறத்திக்காட்படு செந்தில்வாழ்வே

முனையிளமதியை யெடுத்துச்சாத்திய
சடைமுடியிறைவர் கமக்குச்சாத்திர
முறையருண்முருக தவத்தைக்காப்பவர் தம்பிரானே.

140. தந்ததந்த தந்ததந்த தந்ததந்த தந்ததந்த
தந்ததந்த தந்ததந்த—தனநாளு.

வந்துவந்து முன்றவழ்ந்து
வெஞ்சுகந்த யங்கிநின்று
கொஞ்சிமொஞ்சியென்றமுங்கு முந்தையோடு

மண்டலங்கு லுங்கவந்து
விண்டலம்பி ளந்தெரிந்து
செம்பொன்மண்ட லங்களும்ப யின்றவிடு

கொந்தலைந்து குத்தளைந்து
குங்குமந்த யங்குகொங்கை
வஞ்சிதஞ்ச மென்றவன்கண் மங்குகாலங்

கொங்கடம்பு கொங்குபொங்கு
பைங்கடம்பு தண்டைகொஞ்சு
செஞ்சவஞ்சு தங்குபங்கு வந்துதாராய்
சுத்தடர்த்தெ முத்தரும்பு
மந்தரஞ்செ மும்கரும்பு
கந்தரம்பை மந்தரஞ்சொல் செந்தில்வாழ்வே
தண்டன்க டந்துசென்று
பண்கடங்க டந்தவிண்சொல்
திண்புனம்பு குந்துகண்டி றைஞ்சம்பேலா
வந்தகன்க லங்கவந்து
கந்தரங்க லந்துசிந்து
ரஞ்சிறந்து லந்தலம்பு ரிந்தமார்பா
வம்புனம்பு குந்துநண்பர்
சம்புநம்பு ரந்தரந்த
ரம்பலங்கு மம்பரெங்கள் தம்பிரானே.

141. தனத்ததந்தன தனதனதந்தத்
தனத்ததந்தன தனதனதந்தத்
தனத்ததந்தன தனதனதந்தத்—தனதானு.

உரைத்தசம்பரம வடிவுகாங்கிக்
கறுத்தகுஞ்சியும் வெளிறியபஞ்சிட்
டொலித்திடுஞ்செவி செவிடெனவெங்கட் குருடாகி
புரத்தவெண்பலு நழுவிமதங்கெட்
டினாத்தகிண்கிணை னிருமலெழும்பித்
திளைப்புடன்றலை கிறுகிறெனும்பித்தழுமேல்கொண்
டாத்தவிஞ்சிய புழுவினும்விஞ்சப்
பழுத்துளஞ்செயல் பவளவிரும்புக்
கடுத்தபெண்டிரு மெதிர்பொருநிந்தித் தனைவோரு

மகத்தனென்றிட வுணர்வதுகுன்றித்
துடுப்பதுஞ்சில வுளதெனவுங்கட்
டவத்தைவந்துயிரலம்வருமன்றைக் கருள்வாயே

திரித்திரிந்திரி நிரிரிரியென்றிட
டுடுட்டுண்டுடு டுடுடுடுண்டிட
டிசுட்டிசுண்டிசு டிசுடிசுவென்றிட டடிமீதே

திசுத்திசுந்திசு திசுதிசுவென்றிட
டிடக்கைதந்துமி முரசுமுழங்கச்
செருக்களம்புகு நிருகர்தயங்கச் சிலபேய்கள்

தரித்துமண்டையி லுதிரமருந்தத்
திரட்பருந்துகள் குடர்கள்பிடுங்கத்
தருக்குசம்புவ நிணமதுசிந்தப் பொரும்வேலா

தளர்ச்சிகண்டுனி யருளுடனன்பாக்
கழைத்திடுங்கருபை மபில்வரைசெம்பொற்
றழைத்தசெந்தியிலுறைதருகந்தப் பெருமானே.

142. தாளுதந்தத் தாளுதந்தத்
தாளுதந்தத்—தனதாளு.

ஓராதொன்றைப் பாராதந்தத்
தோடேவந்திட் மயிர்கோரா

ஆடாரன்றற் றார்போல்நின்றெட்
டாமால்தந்திட் மென்மாதர்

கூராவன்பிற் கோரானின்றக்
கோயானின்றுட் டேயாதே

கோடார்செம்பொற் றோளாய்நிஞ்சொற்
கோடாதென்கைக் கருள்தாராய்

தோராவென்றிப் போராய்மன்றற்
றோளாய்குன்றத் தொனையடி

குதாபெண்டிச் சேவாழ்ஞ்சுச்

சூர்பாவஞ்சப்

பொருட்பேலா

சீரர்கொன்றைத் தார்மார்பென்றச்

சேவேறெக்கைத்

கினியோனே

தேனேயன்புக் கோயாவின்சொற்

சேயேசெந்திற்

பெருமானே.

திருவதிசை.

143. தன்னதனத் தன்னதனத் தன்னதனத் தன்னதனத்
தன்னதனத் தன்னதனத்—தனதானு.

பரவுவரிக் கயல்குவியக் குயில்கிளியொத் துரைபதற்

பவளநிறத் ததரமகிளைத்

தமுதுறல்

பருகிநிறத் தரளமனிக் களபமுலைக் குவடசையப்

படைமதனக் கலையடவிப்

பொதுமாதர்

சொரியுமழைக் குழல்சரியத் தளர்வுறசிற் றிடைதுவனத்

துகிலகலக் கருபைநினைவித்

துருகாமுன்

சொரிமலர்மட்டறைமணைபுக்கிதமதுரக்கலவிதனிற்

சுழலுமனக் கவலைபொழித்

தருள்வாயே

கருகுநிறத்தசாண்முடித் தலையொருபத்தமமுடுகி

கணைதொடுமச் சுதன்மருகக்

குமரேசா

கயிலைமலைக் கிழவனிடக் குமரிவிருப்பொடுகருதக்

கலைநிறையப் பெறும்வரிசைப்

புலவோனே

திரள்கமுநிற் றலையிடறிப் பலகதலிக் குலைசிதறிச்

செறிவயனெற் கதிரலையத்

திரைமோதித்

திமிதிமெனப் பறைபறையப் பெருகுபுனற் கெடிலநதி

,த் திருவதிசைப் பதிமுருகப்

பெருமானே.

தில்லை.

144. தன்னதன தன்னதந்தத்—தனதானு.

இருவினைபின் மதிமயங்கித்
 எழுநாகி லுழலுநெஞ்சத்
 பரமகுரு வருணினைந்திட்
 பரவுதரி சனையைபென்றெற்
 தெரிதமிழை யுதவுசங்கப்
 சிவனருளு முருகசெம்பொற்
 கருணைநெறி புரியுமன்பர்க்
 கனகசபை மருவுகந்தப்

திரிபாதே
 தலைபாலே
 ணைர்வாலே
 கருள்வாயே
 புலவோனே
 கழலோனே
 கெளியோனே
 பெருமானே.

—♦—
திருவாலினன்குடி.

145. தனதான தந்தனத்—தனதானு.

அபசார நின்றைபட்

மேலாதே

அறியாத வஞ்சரைக்

குறிபாதே

உபதேச மந்திரப்

பொருளாலே

உணைநா னினைந்தருட்

பெறுவேனோ

இபமா கன்றனாக்

கிளையோனே

இமவான் மடந்தையுத்

தமிழாலா

செபமலை தந்தசற்

குருநாதா

திருவாலினன்குடிப்

பெருமானே.

146. தானன தானன தானன தானன

தானன தானன—தனதானு.

ஏவினைநோவிழி மாதரைமேவிய

வேதனை முடனை

நெறிபேணு

வினைவினைனை பேபெழுதாமுழு

வேகழையை மோழையை

யகலாரீள்

மாவீணமுடிய நோய்பிணியாளனை

வாய்மையி லாளனை

யிகழாதே

மாமணிநாபர மேயியதாளினை

வாழ்வுற விவது

மொருநாளே

நாவலர்பாடிய பாலிசையான்மகிழ்

நாதனார் புகல்

குறமாதை

நாடியநாளிடை கூடியசேவக

நாயக மாமயில்

வருவோனே

தேவர்கள்நாயக னாகியவிசுரர்

சேபென வேவரு

முருகேசர்

தேனுறைசோடையி னீழலிலேதிகழ்

சீலை வாயுறை

பெருமானே.

147. தனத்தந்தன தனத்தந்தன

தனத்தந்தன—தனதானு.

தரிக்குங்கலை மரிக்கும்பர

தவிக்குங்கொடி

மதனேயிற்

றகைக்குந்தனி திசைக்குஞ்சிறு

தமிழ்த்தென்றவி

னுடனேயின்

றெரிக்கும்பிறை பெனப்புண்படு

மெனப்புண்கவி

சிலர்பாடி

யிரக்குஞ்சிலர் திருச்செந்திலை

யுரைத்துயந்திட

வறிபாரே

யரிக்குஞ்சுரர் பதிக்கும்பிர

மனுக்கும்பரி

புரிசீத

வடிக்குஞ்சடை முடிக்குந்திரு
வரைக்குந்தவ

மிகமேவு

கிரிக்கும்பணி தரிக்குங்க்ருபை
வரைக்குங்குரு

பரவாழ்வே

கிளக்குந்திற லரக்கன்கிளை
கெடக்கன்றிய

பெருடாளே.

* புள்ளிருக்கும் வேளூங்.

148. தானதத்தனந் தானதத்தன
தானதத்தனந் தானதத்தன
தானதத்தனந் தானதத்தன—தனதான.

பாடகச்சிலம் போடுசெச்சைமணி
கோவெனக்கலந் தாடபொற்சரண
பாவைசித்திரம் போலபட்டுடையி

னிடைநூலார்

பாரபொற்றனங் கோபுரச்சிகர
மாமெனப்படந் தேமலுற்றொளிர
பாகுநற்கரும் போடுசர்க்கரையின்

மொழிமாறார்

ஏடகக்குலஞ் சேரமைக்குழலொ
டாடளிக்குலம் பாடநற்றெருவி
லேகிபுட்குலம் போலபற்பலசொ

லிசையாடி

ஏசியிச்சகம் பேசியெத்திபகம்
வாருமுற்பணந் தாருமிட்டமென
வேணிபொத்துவந் தேறவிட்டவர்க

ளுறவாரோம

*புள்ளிருக்கும்வேலூர் என்பது வைத்தீசரர்கோயில்.

சேடனுக்கசண்டாளரக்கர்குல
 மாளவிட்டுஞான் டேழலைக்கடல்கள்
 சேரவற்றனிப் றுடிநிற்காமி ரறுதோண்மேற்

சேனிலத்தர்பொன் பூவைவிட்டிருடி
 யோர்களுக்கடியம் பாடவெட்டரசர்
 சேசெயொத்தசெந் தாடரைக்கிழவி புகழ்வேலா

நாடகப்புனங் காவலுற்றசக
 மோகனத்திருண் றுதசித்ரவள்ளி
 நாயகிக்கிதம் பாடிநித்தமனை புயவேளே

ஞானவெற்புகக் தாமெத்தர்தைய
 னாயகிக்குநன் பாகரக்கணியு
 நாதர்மெச்சுவந்து தாடிமுத்தமருள் பெருமானே.

149 தத்தனநானநான தத்தனநானநான
 தத்தனநானநான—தனநானு

எத்தனை கோடிகோடி விட்டுட லாடியாடி
 பெத்தனைகோடிபோன தளவேதோ

இப்படி மோகபோக நிப்படி யாகியாகி
 பிப்படி யாவதேது மினிமேலோர்

சித்திடர் சிசிசிசி குத்திர மாயமாவய
 கிக்கினி லாயுமாயு மடியேனைச்

சித்தினி லாடலோடு முத்தமிழ் வாணரோது
 சித்திர ஞானபாத மருள்வாயே

சித்தமு மோதுவார்கள் சித்தமெ விடதாக
 நிர்த்தம தாமொறு முகவோனே

ஈட்டிகள ரூபர்பாதி பச்சிலை யாலமுணு
 நெட்டிலை சூலபாணி யருள்பாலா
 னைபத்தலை நீடுமாயி ரத்தலை மீதுபிற
 பத்திர பாதலை மயில்வீரா
 யக்கிளபூகபாளை செய்கயல் தாவுவேனார்
 பற்றிய மூவர்தேவர் பெருமானே.

150. தானனா தானன—தந்ததானா.

வாரியம் தேயெழு	திங்களாலே
மாரவே னேவிய	வம்பினாலே
பாரொலா மேசிய	பண்பினாலே
பாலியே னுவிம	யங்கலாமோ
சூனீன் மார்புதொ	னைந்தவேலா
சோதியே னேனா	மார்த்தகோவே
மூரிமால் யானைய	னைந்தமார்பா
மூவர்தே வாதிக	டம்பிரானே.

—
வயலார்.

151. தத்த தனதன தனனா தனனா
 தத்த தனதன தனனா தனனா
 தத்த தனதன தனனா தனனா—தனதானா.

நெய்தல் சுரிசூழ லறலோ முகிலோ
 பற்ப நறுதுதல் சிலையோ பிறையோ
 நெட்டையினையிழி பினையோகணையோ இனிதூறும்
 நெக்க வமிழ்துதல் கனியோ துவரோ
 சுத்த மிடறறு வனையோ கமுகோ
 நிற்கு மிளமுலை குடமோ மலையோ வறவேதேய்ந்து

தெய்தது விடைபது கொடியோ துடியோ
மிக்க திருவரை யாயோ ரகமோ
வெற்பொ னடியினை மலரோ தளிரோ எனவேமால்

இச்சை விரகுடன் மடவா ருடனே
செப்ப மருளுட னவமே திரிவேன்
த்த்ந பரிபுர விருகா லொருகான் மறவேனே

புத்தர் சமணர்கள் மிகவே கெடவே
தெற்கு நாபதி திருநீ றிடவே
புக்க வனல்புன றிருவே டெயவே யுமையாடன்

புத்ர னெனவுரை பகர்தோன் மறைநூல்
கற்ற தவமுனி பிரமா புரம்வாழ்
பொற்ப கவுணிபர் பெருமானுருவாய் வருவோனே

சத்த முடையசண் முகனே குகனே
வெற்பி லெறிசுடரயிலா மயிலா
சத்தி னணபதி யிளையா யுளையாய் ஒளிகூறும்

சக்ர வரிதிருமருகாமுருகா
வுக்ர விஹையவர் புதல்வா முதல்வா
கட்ப முளதட வயலூ ரியலூர் பெருமானே.

திருப்புகழ்

முற்றிற்று.

